

ФАКУЛЬТЕТ ДОВУЗІВСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ

Ще в Білоцерківській гімназії були засновані прогімназичні класи, в яких готувалися до вступу в гімназію. Потім в сільськогосподарському технікумі було відкрито профтехшколу, випускники якої набували робітничу спеціальність і мали право вступати до технікуму без вступних іспитів.

1969 року з метою підготовки до вступу в інститут робітничої молоді і демобілізованих з армії солдатів, які давно закінчили середню школу, було відкрито підготовче відділення і на його базі створено факультет довузівської підготовки.

За роки існування факультету майже 4 тис. вихованців стали студентами університету та 600 – студентами інших навчальних закладів.

Тільки у нашому університеті працюють колишні слухачі університету: на посаді проректора з науково-дослідної роботи – доктор ветеринарних наук, професор Г.Г. Харута, завідувача кафедри землеробства – професор, доктор сільськогосподарських наук І.Д. Прима, декана біотехнологічного факультету – доцент В.С. Бомко, директора Інституту післядипломного навчання спеціалістів і керівників ветеринарної медицини – доцент Г.О. Щуревич, голови профкому університету – доцент В.П. Сокольський; на кафедрах працюють доцентами: А.Д. Качан, М.В. Войтовик, В.М. Безух, В.П. Москаленко, Р.В. Тирсін; асистентами – М.В. Лозінський, І.А. Жила.

Першим завідувачем підготовчого відділення був В.Д. Джура (1969–1973), у 1973–1980 рр. – В.Л. Колосовський, у 1980–1982 рр. – М.М. Вовченко, а з 1982 до 1999 рр. – Е.В. Ланін.

З 1999 р. на базі підготовчого відділення створений факультет довузівської підготовки, який очолював по 2006 рік Е.В. Ланін, а з 2006 року деканом факультету є доцент С.В. Ткаченко.

Лаборантом відділення з 1972 р. працювала О.М. Манжура, яка виконувала функції методиста, вихователя і секретаря. З 1989 р. ці обов'язки до 1995 р. виконувала О.С. Ястреб, а з 1991 р. методистом працює Т.В. Залізна.

За час підготовки слухачів до вступу в університет потрібно відзначити плідну працю і турботливе ставлення до них викладачів: О.М. Вітер, А.С. Батури, Ф.С. Бур'янського, старшого викладача С.М. Корневої, викладачів та доцентів Н.Т. Орлової, Б.Й. Кашкіна, О.В. Нестерова, С.І. Бурлаки, А.Й. Калініченко, І.Г. Микитюка, А.М. Сірант, С.В. Качан, О.О. Селезньової, А.І. Сурмія, О.М. Лакізи, А.І. Діденка, В.І. Максимченка, Л.Б. Фастовець, Л.П. Гонтар. Ці викладачі працювали з перших років створення підготовчого відділення, тобто стояли біля першоджерел його формування.

З роками змінювався склад відділення. З'явилися нові викладачі: Н.В. Котик, М.В. Ткаченко, С.В. Куреня, Ж.Б. Кузнецова, І.А. Непочатенко, Л.Д. Сафонова, Л.П. Шимко, З.П. Пех, А.І. Поліщук, Т.О. Мартинова, Н.І. Іваненко, С.В. Лобачова.

За час існування відділення проводилася значна робота із вдосконалення викладання всіх предметів, пошук нового у вивченні обов'язкових дисциплін.

Були розроблені методичні рекомендації з біології (Гудима А.Д., Батура А.С.), з російської мови та літератури (Орлова Н.Т.), з хімії (Миколук І.Г., Сірант А.М., Одинокій М.С.), з фізики (Корнева С.М.). На факультеті створюються та видаються методичні посібники з математики (Куреня С.В., Непочатенко І.А.), з української мови (Котик Н.В.), з біології (Шимко Л.П., Ткаченко С.В.), з інформатики (Ткаченко М.В., Яломистий О.Б.), з історії України (Кашкін Б.Й., Нестеров О.В.).

Перераховані допоміжні матеріали занесені на електронні носії, з кожного предмета розроблені тестові завдання, що дає можливість слухачу адаптуватися до вимог під час навчання в університеті.

У 2008 році факультет отримав ліцензію Міністерства освіти і науки України за напрямом „Підготовка до вступу у вищі навчальні заклади громадян України” терміном на 10 років.

Довузівська підготовка заявленого напряму здійснюється за 12 спеціальностями, включаючи як традиційні сільськогосподарські (агрономія, ветеринарна медицина, технологія виробництва і переробки продукції тваринництва), так нові для ВНЗ: правознавство, екологія і охорона навколишнього середовища та збалансоване природокористування, водні біоресурси та аквакультура, садово-паркове господарство і лісівництво, іноземна філологія. Така строкатість професійної перспективи зумовлена вимогами ринку праці.

У зв'язку зі вступом абітурієнтів на денну і заочну форми навчання до вищих навчальних закладів через зовнішнє незалежне оцінювання довузівська підготовка має велике значення.

Рівень навчально-матеріальної бази університету, склад науково-педагогічних працівників, рівень їхньої педагогічної майстерності та якість підготовки у Білоцерківському НАУ відповідає вимогам освітньої підготовки слухачів у підрозділах факультету довузівської підготовки, що підтверджується результатами випускних випробувань та значною кількістю слухачів, які зараховуються до університету (90–95% із тих, які навчалися на факультеті).

Слухачі факультету беруть активну участь у житті університету: навчаються на факультеті культури і мистецтва, працюють у наукових гуртках, виступають з доповідями на кафедрах, беруть участь у спортивних секціях, різноманітних олімпіадах міста, області, стають переможцями КВК, регулярно відвідують органний зал міста, театр, здійснюють екскурсії, походи по місцях Бойової Слави. Це далеко неповний перелік заходів, які проводяться на факультеті. Після закінчення навчання вихованці з гордістю про це згадують. І, як правило, всі ці події відображаються у фотогазеті.



Складання випускних іспитів слухачами факультету



Слухачі факультету довузівської підготовки

Постійними є зустрічі слухачів з ректором університету, професором А.С. Даниленком, професорами О.І. Кононським, В.П. Новаком, Г.Г. Харутою, доцентами Г.О. Щуревичем, Б.Й. Кашкіним, з діячами культури і мистецтва, поетами: А.І. Кульчицьким, Т.М. Шаровою, В.І. Дідківським, В.І. Євтушенком, Є. Голібард, А.А. Осінім та ін.

Викладачі факультету регулярно підвищують свій професійний рівень, що, безумовно, сприяє поліпшенню методики подання навчальних дисциплін, розширенню одержаних знань і підготовки до зовнішнього незалежного оцінювання випускників факультету.

ІНСТИТУТ ПІСЛЯДИПЛОМНОГО НАВЧАННЯ КЕРІВНИКІВ І СПЕЦІАЛІСТІВ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

*У лікарському мистецтві немає лікарів,
які закінчили свою науку.*

М.Я. Мудров

2010 року виповнилося 36 років факультету підвищення кваліфікації БНАУ. Не випадково його було відкрито на базі Білоцерківського національного аграрного університету – одного з найстаріших навчальних закладів України, який має давні традиції підготовки висококваліфікованих кадрів. Сучасна науково-виробнича база, високопрофесійний науково-педагогічний персонал, багатий досвід



Професор Ф.І. Крутипорох

організації навчального процесу – все це стало підґрунтям для рішення Ради Міністрів колишнього Союзу відкрити у БЦСГІ факультет підвищення кваліфікації керівних кадрів і спеціалістів сільського господарства. Основною метою діяльності ФПК стало озброєння сучасними знаннями, технологіями та новою науковою інформацією агрономів, зооінженерів, лікарів ветеринарної медицини, які залишили стіни вишів п'ять і більше років тому. Серед слухачів перших потоків нерідко зустрічалися колишні фронтовики, спеціалісти, які відроджували сільськогосподарське виробництво у важкі повоєнні роки.

Упродовж 10 років (1975–1985) ФПК очолював доктор сільськогосподарських наук, професор Крутипорох Федір Іванович. Із року в рік факультет зміцнював свою науково-виробничу базу, збільшувався контингент слухачів. Якщо в 1975 р. їх планова кількість становила 300, то вже у 1976 – 600 чол.

Організація навчального процесу на факультеті була спрямована на те, щоб він став навчально-методичним центром з узагальнення, популяризації досягнень науки і передового досвіду, вивчення та впровадження у виробництво нових прогресивних технологій у рослинництві

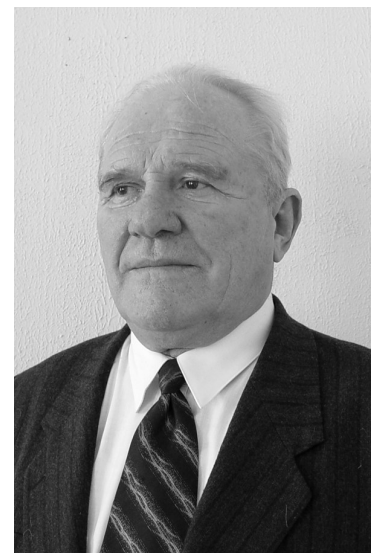
й тваринництві, що вкрай необхідно для підвищення професійної компетентності працівників агропромислового комплексу, задоволення вимог виробництва.

У 1985 р. на посаду проректора ФПК було призначено доцента Бабака Івана Михайловича.

Рівень підготовки на факультеті працівників агропромислового комплексу, особливо спеціалістів ветеринарної медицини, одержав високу оцінку Міністерства сільського господарства і продовольства України. Тому, коли постало питання про організацію Інституту післядипломного навчання керівників і спеціалістів ветеринарної медицини (ПНКСВМ), постановою Кабінету Міністрів України від 18 лютого 1993 р. було визначено, що такий інститут створюється у складі Білоцерківського державного сільськогосподарського інституту. Директором інституту було призначено заслуженого працівника освіти України доцента Бабака Івана Михайловича. З 2001 р. ПНКСВМ очолює відмінник аграрної освіти України доцент Щуревич Григорій Панасович.

Наказом Міністерства сільського господарства і продовольства України від 5 березня 1993 р. на Інститут післядипломного навчання було покладено наступні функції:

– підвищення кваліфікації та перепідготовка керівників і спеціалістів державної й відомчої ветеринарної медицини, наукових працівників і викладачів вищих та середніх спеціальних навчальних закладів і факультетів;



Доцент І.М. Бабак

- проведення і координація наукових досліджень з питань підвищення кваліфікації та перепідготовки кадрів, що працюють у галузі ветеринарної медицини;
- виконання досліджень з науково-методичних проблем ветеринарної медицини, участь у реалізації цільових комплексних програм розвитку ветеринарної медицини;
- надання консультативної допомоги спеціалістам, керівникам підприємств, установ, організацій і громадянам;
- співробітництво на основі прямих зв'язків з аналогічними установами зарубіжних країн у питаннях післядипломного навчання лікарів ветеринарної медицини, створення спеціальних центрів.

Основна мета, якій нині підпорядковано всю роботу з підвищення кваліфікації фахівців, – це забезпечення потреб агропромислового виробництва у кваліфікованих, конкурентоспроможних кадрах, що мають високий рівень професіоналізму, здатні компетентно і відповідально виконувати посадові функції, оперативно впроваджувати новітні технології, сприяти інноваційним процесам в Україні, поєднувати ветеринарну практику з перспективними соціальними потребами.

Післядипломне навчання спирається на найголовніший принцип ринкових відносин – підготовку фахівців відповідно до вимог сучасного агропромислового виробництва та потреб ринку праці.

За 36 років на ФПК і в ПНКСВМ підвищили кваліфікацію, пройшли стажування майже 35 тис. спеціалістів агропромислового комплексу України.

На сьогодні ПНКСВМ має свій навчальний корпус, його навчально-методичну роботу забезпечують чотири кафедри: ветеринарно-санітарної експертизи; інфекційних та інвазійних хвороб; незаразних хвороб; лабораторної діагностики інфекційних хвороб сільськогосподарських тварин та кафедри факультету ветеринарної медицини і університету залежно від напрямку спеціалізації лікарів ветеринарної медицини.



Доцент Щуревич Г.П.

Кафедра ветеринарно-санітарної експертизи. З 1993 до 2005 рр. організатором і завідувачем кафедри була доктор ветеринарних наук, професор, дійсний член Академії наук вищої школи України Касянчук Вікторія Вікторівна.

В.В. Касянчук – автор понад 100 наукових праць, 10 нормативних документів, зокрема “Державні санітарні правила для молокопереробних підприємств” (1998 р.); “Ветеринарні та санітарні вимоги до пунктів закупівлі молока від тварин, які утримуються в особистих підсобних господарствах населення” (2002 р.); “Ветеринарні та санітарні вимоги до особистих підсобних господарств населення – виробників сирого товарного молока” (2002 р.); “Правила передзабійного ветеринарного огляду тварин і ветеринарно-санітарної експертизи м’яса та м’ясних продуктів” (2002 р.).

В.В. Касянчук обрана дійсним членом Академії наук вищої школи України у 2005 р. Неодноразово нагороджувалась почесними грамотами.

Нині кафедру ветеринарно-санітарної експертизи ПНКСВМ очолює кандидат ветеринарних наук, доцент Богатко Надія Михайлівна. Вона є співвиконавцем держбюджетної теми з проблеми: «Ветсанекспертиза, санітарна оцінка та переробка продуктів тваринного походження, впровадження розроблених нормативно-правових документів у виробництво з метою надання ефективної допомоги товаровиробникам в одержанні високоякісних продуктів за умов різних форм власності і складного екологічного становища в Україні». Брала участь у розробці проекту нормативних документів, а саме – Державних ветеринарно-санітарних правил для м’ясопереробних підприємств. Співвиконавець трьох держбюджетних тем з розробки галузевих стандартів України – шести СОУ, виконувала держтематичку з розроблення трьох ДСТУ на методи аналізу молока, молочних продуктів та м’яса.

Брала участь у розробці 11 методичних рекомендацій для слухачів Інституту післядипломного навчання керівників та спеціалістів ветеринарної медицини. Є автором 25 наукових статей та розробником 19 Деклараційних патентів України на винахід ефективних, експресних методів визначення якості та безпеки м’яса, молока, рослинної олії, риби, які дають змогу отримати як якісні, так і кількісні показники. Науково-виробнича перевірка та експериментальне впровадження даних розробок підтверджується актами апробації у Державному науково-дослідному інституті з лабораторної діагностики та ветеринарно-санітарної експертизи м. Київ.

Якісний навчально-методичний процес на кафедрі забезпечують асистент Голуб О.Ю., старший лаборант Назаренко Л.В. та лаборант Рябчук К.О.

На кафедрі розробляються мультимедійні програми та електронні варіанти для контрольного опитування слухачів ПНКСВМ з ветеринарно-санітарної експертизи продовольчої сировини та харчових продуктів, а також щодо державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду офіційних лікарів ветеринарної медицини на потужностях з переробки м'яса, молока та риби за впровадження системи НАССР.

Для слухачів сформовані комп'ютерні верстки нормативно-правових документів з ветеринарно-санітарного контролю продовольчої сировини та харчових продуктів: Закони України, Ветеринарно-санітарні вимоги, Накази та Листи Державного комітету ветеринарної медицини України, Директиви та Постанови ЄС, Правила з ветеринарно-санітарної експертизи м'яса та м'ясопродуктів, молока та молокопродуктів, риби та рибопродукції, рослинної харчової продукції, меду, яєць.

На кафедрі створений фонд нормативно-правової документації з якості та безпеки сировини і харчових продуктів та методів їх контролювання (ДСТУ, ДСТУ ISO, ДСТУ IDF, ГОСТи, СОУ, РСТ УССР, Постанови та Директиви ЄС, Державні ветеринарно-санітарні правила, різноманітні Інструкції, листи та накази Державного комітету ветеринарної медицини України).

Кафедра лабораторної діагностики інфекційних хвороб сільськогосподарських тварин. Це сучасна навчально-наукова установа. Приводом для її відкриття були потреби виробництва у підвищенні професійного рівня лікарів-бактеріологів, імунологів та лікарів з діагностики туберкульозу великої рогатої худоби районних, зональних та обласних лабораторій ветеринарної медицини (раніше цю функцію виконував Ленінградський ветеринарний інститут).

Організатором і завідувачем кафедри став доктор ветеринарних наук, професор Івченко Василь Мусійович, який у 1992 р. в Ленінграді захистив докторську дисертацію на тему “Епізоотологія та етіологія маститів у корів на великих молочних фермах і система протиепізоотичних заходів”. У науковому ступені доктора ветеринарних наук був затверджений ВАК у 1993 р.



Заняття з бактеріологами проводить В.М. Івченко

Його плідна педагогічна праця та наукові розробки віддзеркалені у 4-х довідниках, 18 методичних розробках, одному авторському свідоцтві та понад 130 наукових працях. Під його керівництвом у нашому університеті захищено 4 кандидатських дисертації (Безух В.М., Дика О.А., Шарандак В.В., Горбатюк О.І.). Він є членом двох спеціалізованих вчених рад із захисту дисертацій.

За плідну науково-педагогічну роботу В.М. Івченко нагороджений знаком “Відмінник сільського господарства”, “Відмінник освіти”, “Знак пошани”, «За заслуги в розвитку ветеринарної медицини України». Йому присвоєно звання академіка Вищої школи України.

Мудра людина, учитель, професійний викладач, фахівець, визнаний в нашій країні та за кордоном, В.М. Івченко користується високим і заслуженим авторитетом серед спеціалістів ветеринарної меди-



Заняття проводять доцент Н.М. Богатко та асистент О.Ю. Голуб

щини, науковців та визнаних вчених України. За порадами щодо виходу зі складних ситуацій, практичною допомогою в діагностиці інфекційних захворювань та з інших питань прикладної ветеринарної медицини до В.М. Івченка звертаються спеціалісти з багатьох областей, районів та господарств України, знаходячи підтримку і допомогу.

Кафедра має три сучасно обладнаних лабораторії: бактеріологічних, імунологічних методів дослідження та лабораторію з дослідження харчових продуктів.

Наявність сучасного обладнання, нової апаратури, зокрема ІФА, для проведення діагностики інфекційних захворювань та виявлення вмісту залишкових концентрацій антибіотиків у харчових продуктах, люмінесцентних мікроскопів, віварію з дослідними тваринами дозволяє у повному обсязі здійснювати підвищення кваліфікації, спрямоване на удосконалення методів діагностики інфекційних захворювань сільськогосподарських тварин та контролю якості харчових продуктів тваринного походження.

Кваліфікований колектив професорсько-викладацького складу кафедри за допомогою комп'ютерного забезпечення методів діагностики, мультимедійних програм, з використанням ІФА, люмінесцентної та фазово-контрастної мікроскопії проводить навчання лікарів ветеринарної медицини на високому методичному та професійному рівнях.

Стратегічна і тактична діяльність викладачів кафедри спрямована на подальший ріст професійного рівня слухачів лабораторного профілю.

У 90-ті роки під керівництвом Василя Мусійовича розпочато формування плеяди науковців у галузі імунології та бактеріології в ПНКСВМ БДАУ. Першою аспіранткою на кафедрі лабораторної діагностики інфекційних захворювань сільськогосподарських тварин ПНКСВМ БДАУ стала Дика Ольга Володимирівна, яка у 2000 р. успішно захистила дисертацію на тему "Імунореактивність телят різного віку, щеплених сальмонельозним антигеном".

У 1995 р. на посаду асистента кафедри була призначена Горбатюк Ольга Іванівна, яка у березні 2004 р. захистила дисертаційну роботу на тему "Оцінка імунологічних методів діагностики туберкульозу великої рогатої худоби" та в грудні 2005 р. затверджена у вченому званні доцента.

За спільного керівництва професора В.М.Івченка та академіка НААНУ В.І. Левченка захистив дисертаційну роботу асистент кафедри терапії Безух Василь Михайлович (1998 р.), нині доцент, співавтор підручника "Клінічна діагностика внутрішніх хвороб тварин" (2004).

У 1999 р. на навчання до аспірантури на кафедрі зарахована випускниця БДАУ 1999 р. Шарандак Валентина Василівна 2003 р. на кафедрі захистила кандидатську дисертацію на тему "Експериментальне обґрунтування перорального методу імунізації телят проти сальмонельозу". Нею у співавторстві написано та видано більше 30 науково-методичних праць.

У 2000 р. успішно на навчання до аспірантури на кафедру був зарахований випускник БДАУ 1999 р. Кочетков Максим Георгійович, який працював на посаді лікаря ветеринарної медицини в навчально-дослідному господарстві БДАУ. Трагічний випадок, що стався у 2005 р., обірвав молоде життя.

Словами глибокої вдячності і поваги колектив кафедри згадує і вшановує пам'ять людини, яка внесла значний вклад у створення та становлення кафедри, підтримку її роботи, матеріальне забезпечення навчального процесу – колишнього директора Центральної державної лабораторії ветеринарної медицини України, кандидата ветеринарних наук, доцента кафедри Павленка Миколу Степановича, талановитого керівника, фахівця, вченого, патріота України, який добре знав її історію.

У 2006 р. успішно захистила кандидатську дисертацію на тему "Особливості вікової імунореактивності організму поросят залежно від методу їх вакцинації сальмонельозним антигеном" Глуховенко (нині Рубленко) Ірина Олександрівна, за аналізом результатів якої опубліковано 10 наукових праць. З 2006 р. – асистент кафедри мікробіології та вірусології БНАУ.

З 2006 року в аспірантурі кафедри навчалась випускниця БДАУ Сахнюк Наталія Іванівна, яка успішно закінчила аспірантуру і подала до захисту дисертаційну роботу на тему: «Імунореактивність телят вакцинованих сальмонельозною вакциною на фоні застосування вітамінів А, Е та хелатів цинку і міді». Працює на посаді асистента кафедри.

Під керівництвом викладачів кафедри ведеться підготовка дипломних робіт студентами факультету ветеринарної медицини та проводиться спеціалізована практика студентів з лабораторної діагностики інфекційних захворювань.

Наукові розробки колективу кафедри спрямовані на вирішення актуальних питань ветеринарної медицини, а саме – на розробку та впровадження у виробництво удосконалених методів діагностики інфекційних захворювань сільськогосподарських тварин.

Професорсько-викладацький склад кафедри систематично підвищує свій професійний рівень. Завідувач кафедри, доктор ветеринарних наук, професор Івченко Василь Мусійович проходив стажування з питань мікробіологічних методів дослідження харчових продуктів і кормів для тварин у Ліонській національній школі ветеринарної медицини (Франція) та Пештській обласній лабораторії (Угорщина), доцент О.І. Горбатюк – в ІЕПВМ ААНУ, доцент В.В. Шарандак – у Державному науково-дослідному інституті лабораторної діагностики та ветеринарно-санітарної експертизи.

Співробітники кафедри постійно беруть участь у роботі міжнародних, республіканських і обласних семінарів та надають допомогу спеціалістам ветеринарної медицини з питань діагностики інфекційних захворювань сільськогосподарських тварин.

Кафедра незаразних хвороб тварин. У 1993 р. завідувачем кафедри призначено доктора ветеринарних наук Іздепського Віталія Йосиповича, який працював доцентом кафедри хірургії ФВМ.

В 1999 році, після переїзду в інший ВНЗ професора Іздепського В.Й., кафедру очолив кандидат ветеринарних наук Рубленко М.В., який разом з керівництвом вишу сприяв подальшому становленню кафедри шляхом поліпшення її матеріально-технічного забезпечення.

У цей період для проведення занять активно залучаються найбільш досвідчені фахівці з виробництва та з далекого зарубіжжя (Франції, Англії, США), що, безумовно, поліпшило якість підготовки слухачів. Поряд з цим, для забезпечення навчального процесу використовуються мультимедійний комплекс та пацієнти хірургічної клініки університету.



Професор В.Й. Іздепський на занятті

Після завершення наукової роботи та успішного захисту докторської дисертації в 2003 році М.В. Рубленко обирається деканом ФВМ. В цьому ж році на посаду завідувача кафедри незаразної патології призначається доктор ветеринарних наук М.Г. Ільницький.

Слід зазначити, що протягом роботи кафедри у рішенні актуальних проблем з незаразної патології тварин брали участь академіки НААНУ, професори Власенко В.М., Левченко В.І., Влізло В.В.; член-кореспондент НААНУ професор Рубленко М.В.; професори Панько І.С., Харута Г.Г., Хоменко В.С., Краєвський А.Й., Козій В.І., Голова-ха В.І.; кандидати ветеринарних наук, доценти Бабак І.М., Абдулаєв Ш.М., Нагорний В.В., Тихонюк Л.А., Богатко Л.М., Чорнозуб М.П., Авраменко Н.В., Погорілий О.С., Черняк С.В., Рубленко С.В., Подвалюк Д.В., Вельбівець М.В., Івасенко Б.П., Власенко С.А., Волков С.С., Ордин Ю.М. та інші.

У цей період, вперше на теренах України, професором Панько І.С. започатковується курс ветеринарної етики лікаря ветеринарної медицини.

Викладачі кафедри в різний час проходили стажування у провідних вузах США, Англії, Франції, Німеччини, Росії, а також передових господарствах України. Це дає змогу передавати слухачам сучасні знання.

Успішне проведення лекцій, лабораторно-практичних і практичних занять забезпечують кваліфіковані лаборанти. В різний період на кафедрі працювали і працюють Коломієць Г.Е., Чірва В.О., Ільницька Н.Я., Сидоренко І.Ф., Войцехівська М.О., Білан А.В., Бережанський М.Г.

На кафедрі незаразної патології проводиться і різнопланова наукова робота. Так, аспірантами кафедри проводяться наукові дослідження в плані застосування лапароскопічної техніки за абдомінальних хвороб у тварин, лікування хвороб зубів, застосування алопластичних і композитних матеріалів та озонотерапії під час лікування тварин з ранами.

За матеріалами наукових досліджень захищено 2 кандидатських дисертації (Ємельяненко О.В., Смурна О.В.) та отримано 15 патентів України.

Кафедра інфекційних та інвазійних хвороб тварин. Протягом 10-ти років очолював кафедру кандидат ветеринарних наук, доцент Паска Микола Миколайович. Це була чуйна, дуже порядна людина, яку поважали і любили студенти, слухачі Інституту післядипломного навчання, науково-педагогічні працівники та співробітники університету.



Доцент Паска М.М.

У 2003 р. кафедру очолював кандидат ветеринарних наук, доцент кафедри епізоотології Бондаренко Дмитро Іванович, а з 2007 року професор Ярчук Броніслав Миронович, відомий як вчений-епізоотолог, автор більше 160 публікацій, у тому числі 3-х підручників, 7 навчальних посібників, 10 монографій.

Підвищення кваліфікації спеціалістів перебуває під постійним контролем Міністерства аграрної політики України, Державного комітету ветеринарної медицини України. Перед слухачами періодично виступають Голова Державного комітету ветеринарної медицини України, його заступники, начальники відділів, провідні вчені інших вишів і науково-дослідних закладів нашої держави та різних країн світу.

З метою забезпечення ефективності навчального процесу, тісного зв'язку теоретичних питань з практичною діяльністю ІПНКСВМ використовує навчально-виробничі центри БНАУ, до складу яких входять господарства Білоцерківського, Васильківського та Миронівського районів Київської області, переробні підприємства м. Біла Церква та Білоцерківського району, управління ветеринарної медицини в м. Біла Церква та районі, державні лабораторії ветеринарно-санітарної експертизи на ринках міста та району.

Слухачі ІПНКСВМ працюють у навчальних кабінетах та аудиторіях, оснащених сучасним технічним устаткуванням, до їх послуг комп'ютерні класи та лабораторії. Заняття в Інституті проводяться не лише силами власного науково-педагогічного колективу. До післядипломного навчання спеціалістів залучаються керівники і представники 12-ти наукових шкіл, які функціонують у БНАУ, зокрема академики В.М. Власенко, В.І. Левченко. Ними розроблені нові методи профілактики й лікування домашніх і сільськогосподарських тварин за хвороб різної етіології, а також методи селекції, біотехнології, утримання, вирощування і використання тварин, птиці, риби, переробки продукції тваринництва, маркетингу, основні принципи менеджменту у ветеринарній медицині.

Наукові колективи двох науково-дослідних інститутів у складі БНАУ – внутрішніх хвороб тварин і ветеринарно-санітарної експертизи продуктів тваринництва, проблемних лабораторій з хірургічної патології та вивчення лейкозу великої рогатої худоби також беруть активну участь у навчальному процесі ІПНКСВМ.

Враховуючи потреби у забезпеченні навчально-методичною літературою, науковці університету регулярно видають методичні рекомендації для слухачів ІПНКСВМ, в яких поряд з вузькоспеціальними проблемами післядипломного навчання розглядаються питання нового ветеринарного мислення, створення сприятливого середовища для здоров'я і продуктивності тварин тощо.

Залежно від спеціалізації, слухачі працюють на факультеті ветеринарної медицини в науково-дослідних лабораторіях новітніх методів досліджень – імуноферментного аналізу та полімеразно-ланцюгової реакції; радіологічних досліджень; контролю якості продукції; у міжкафедральній лабораторії, де проводяться біохімічні та інші дослідження на сучасному обладнанні, освоюють ультразвукову діагностику і лазеротерапію.



лабораторія

В основу планування навчального процесу в ІПНКСВМ покладено план-графік, згідно з яким щорічно свою кваліфікацію підвищують понад 1,5 тис. спеціалістів АПК. Оскільки на навчання приїздять фахівці з багатьох регіонів України, з різним досвідом розв'язання проблем агропромислового виробництва на місцях, то навчальний план узгоджується зі слухачами, враховуються ті чи інші проблемні питання, які турбують на сьогодні виробників.

У навчальні програми включено вивчення інформаційних технологій, законів України, обов'язково передбачені питання маркетингу і менеджменту, професійної етики, правової освіти, набуття навиків у користуванні комп'ютером – все те, що вирізняє сьогодні фахівця з високим рівнем освіти.

Попередньо для кожного потоку слухачів спеціальні кафедри спільно із замовниками розробляють робочу програму і навчально-тематичний план, які обговорюються на кафедрах, методичній раді, остаточно погоджуються із замовником і затверджуються ректором.



Викладачі кафедр і замовники докладно відпрацьовують усі форми навчання: академічні, інформаційні або комплексні лекції, лабораторно-практичні та клінічні заняття, комплексні практичні заняття на філіалах кафедр, семінари, конференції, заліки, підготовку й захист випускної роботи, атестаційний іспит.

Практикується цільове навчання фахівців з окремих спеціалізацій: хвороби дрібних тварин, технологія виробництва молока, яловичини, свинини, продуктів бджільництва; розведення, вирощування і годівля тварин; заготівля, переробка та аналіз кормів; переробка продукції тваринництва.

Постійно зростає кількість індивідуальних замовлень або невеликих груп спеціалістів, які прагнуть вивчити ті чи інші питання селекції, штучного осіменіння, переробки продукції, опанувати методи новітніх лабораторних досліджень, оволодіти сонографією, лазеротерапією та іншими сучасними методами діагностики і лікування тварин.

Із року в рік зростає кількість короткотермінових навчань – цільових семінарів, тематичних, інформаційних та методичних курсів. Такі навчання з окремих проблем агропромислового виробництва й ветеринарної медицини проводяться як на районних та обласних семінарах, так і безпосередньо у господарствах.

Викладачі університету, в тому числі й ІПНКСВМ, систематично підвищують свій науково-професійний рівень, проходять стажування у США, Великій Британії, Аргентині, Німеччині, Чехії, Голландії, Франції, Ірландії, Польщі, Китаї, Росії, Білорусії та в інших країнах. У свою чергу, в

ІПНКСВМ та на кафедрах університету підвищують кваліфікацію більше 100 викладачів вищих аграрних навчальних закладів I–IV рівнів акредитації.

Широко впроваджується залучення до навчального процесу зарубіжних учених. Так, за проектом ТЕМПУС–ТАСІС були проведені заняття міжнародної літньої школи з проблем модернізації та оновлення аграрно-економічної освіти в університеті, на яких були присутні викладачі вишів, що проходили післядипломне навчання.



Колектив викладачів і слухачів ІПНКСВМ

Планами підвищення кваліфікації передбачена участь у міжнародних з'їздах, конференціях, семінарах. Кожен рік 500–600 слухачів ІПН стають учасниками міжнародних конференцій, що проводяться на базі БНАУ.

Свідченням належної організації роботи з підвищення кваліфікації в ІПНКСВМ є нагородження його Почесними грамотами Міністерства аграрної політики України, Почесними грамотами Державного комітету ветеринарної медицини, а також численні листи-подяки, що надходять в Інститут з різних областей України від керівників і спеціалістів АПК – колишніх слухачів.

Післядипломна освіта працівників агропромислового комплексу, яку вони отримують у Білоцерківському національному аграрному університеті, забезпечуватиме фахівцям той рівень підготовки, який дозволить їм ефективно працювати в конкурентних умовах ринкової економіки.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА

Історія університетської бібліотеки – це історія становлення і розвитку класичного університету, його досягнень і злетів, це доля людей, відданих служінню її величності Книзі, справі освіти і виховання молоді, це – сприяння науковим відкриттям і підтримка творчих особистостей.

Діяльність та історія розвитку бібліотеки нерозривно пов'язані з історією університету. Ще до початку навчання у Вінницькому колегіумі, починаючи з 1610 року, велась копітка робота зі становлення матеріальної бази, особливо формування фонду літератури. Чільне місце в її фонді займала богословська та проповідницька література, яку доповнювала збірка житійної літератури. Серед літератури богослужбового характеру були Біблія, 4 Євангелія та більш як 15 молитовників. Окреме зібрання з 20 томів було присвячене проблемі міжконфесійних дискусій і диспутів, що захищали чистоту Католицької Церкви від різних протестантських течій, дисидентів, атеїзму тощо.

Літературу суто освітянського напрямку єзуїтська бібліотека мала незначну кількість. У ній було чотири книги з латинської граматики і одна з італійської та французької, латино-грецький словник, дві книги з географії (латиною), дві з філософії, одна з християнської педагогіки, три катехізиси латиною, німецькою та старослов'янською мовами. Книг з історичної тематики було 12. Всі, крім двох польською мовою ("*Historia Regni Poloniae Curiosa*" та "*Kroniki Polskie*"), були друковані латиною. Інші були присвячені загальній історії, а також історії перської війни, місіонерства, уніатства тощо. Із природничої тематики була тільки одна книга і дві з хімії.

Привертає увагу зібрання на медичну тематику, що складалося з 18 примірників. Крім книг із загальної медицини, були тут видання з фармацевтики, рецептів, практичної медицини, анатомії людини. Бібліотека нараховувала також до 40 томів видань художньої літератури, починаючи з римських письменників і закінчуючи сучасними польськими авторами.

Таким чином, бібліотека колегіуму мала суто гуманітарний напрям. Водночас наявність у бібліотеці різноманітної медичної літератури дає змогу припустити, що місія відігравала роль місцевого медичного центру.

У 1848 році фонд бібліотеки Вінницької гімназії становив 6965 томів, перевезених в Білоцерківську гімназію, а в 1859 р. в ній було 7913 томів літератури.

До 1920 р. фонд бібліотеки вже налічував 10 тисяч екземплярів і щорічно інтенсивно поповнювався виданнями класиків художньої літератури, книгами з природознавства, математики, виданнями XVI-XVIII ст. латинською та французькою мовами.

1921 р. після об'єднання промислового і сільськогосподарського технікумів об'єднано фонди бібліотек. В 1924 році закінчена організація такої допоміжно-навчальної установи технікуму, як книгозбірня.

Першою завідувачкою бібліотеки технікуму була В.М. Бузинна. Людина високої культури, вона зі знанням справи збагачувала книжковий фонд бібліотеки цінними виданнями, виховувала професійні кадри.

У 1934 р. бібліотека поповнилася цінною науковою літературою з ботаніки, фізіології рослин, механізації та організації сільського господарства з фонду бібліотеки Київського агроінженерного інституту, який об'єднався з Білоцерківським ветеринарно-зоотехнічним інститутом. Фонд бібліотеки збільшився до 70 тис. книг, штат склався із 6 чол. У цей період організовується студентський абонемент (завідувачка абонементу Н.С. Анісімова), був упорядкований систематичний каталог бібліотеки.

У 1936 році при бібліотеці створюється читальний зал, розрахований на 40 місць. Перша його завідувачка Г.Ф. Костюченко зуміла організувати всебічне обслуговування читачів. Вона вела довідково-бібліографічну роботу, вперше ввела систематичну картотеку газетних та журнальних статей, організовувала тематичні виставки наукової літератури, літературні вечори, читачькі конференції.

У 1938 році робота читального залу була відзначена грамотою тодішнього Міністерства харчової промисловості СРСР.

Г.Ф. Костюченко працювала у бібліотеці понад 40 років, користувалася глибокою повагою студентів і співробітників інституту. Вона чудово опанувала свою професію, знала іноземні мови, вміла швидко підібрати необхідну літературу для навчальної чи наукової роботи, дати необхідну консультацію.

Після добудови нового навчального корпусу інституту, в одному крилі розмістилася бібліотека, де вона знаходиться й нині. Книжковий фонд її збільшився до 140 тис. примірників. Зміцнювалися зв'язки з іншими бібліотеками країни.

У цьому ж році фонд поповнився книгами з особистої бібліотеки академіка Є.П. Вотчала.

У 1939 році завідувачкою бібліотеки стала С.Г. Міхновська, яка віддала цій роботі більше 20 років життя і багато зробила для розвитку цього важливого підрозділу інституту.

Слід зазначити, що своїми успіхами у 30-х роках бібліотека багато в чому зобов'язана директору інституту Ю.І. Дудіну, який дуже уважно ставився до її потреб.

У період гітлерівської окупації міста працівники інституту врятували частину фонду бібліотеки, заховавши книги в підвалі старого костюлу. Після визволення Білої Церкви від фашистів із відродженням інституту розпочалася напружена робота з відновлення бібліотечного фонду. Працівники бібліотеки по листках збирали книги, розшукували й купували потрібні видання в інших містах, у приватних осіб.

Починаючи з 1944 р., копітку роботу з відновлення книжкового фонду проводила бібліотека під керівництвом С.Г. Міхновської. Великий знавець та ентузіаст своєї справи, вона очолила невеликий колектив із п'яти осіб, котрий за кілька років поновив фонд бібліотеки, яка стала осередком навчальної, наукової та виховної роботи.

Велику допомогу у відновленні фонду надали бібліотекарі Івановського сільськогосподарського інституту (Росія), які надіслали в подарунок багато цінної сільськогосподарської літератури. Значну кількість книг і журналів подарував бібліотеці видатний вчений інституту О.А. Соловйов.

Працівники бібліотеки не тільки забезпечували викладачів і студентів літературою, вони здійснювали велику роботу з культурного й естетичного виховання студентів. Цікаві бесіди, літературні вечори та диспути, присвячені кращим творам зарубіжних і вітчизняних письменників, книжкові виставки – ось далеко не повний перелік заходів, які проводила бібліотека. Потрібно згадати і про високопрофесійну роботу завідувачки читального залу Г.Ф. Костюченко. Ця освічена, працююча жінка віддавала улюбленій справі всі свої знання і сили й мала великий авторитет серед викладачів і студентів.

У 1945 р. фонд бібліотеки становив трохи більше 45 тис. примірників. Розпочав свою діяльність міжбібліотечний абонемент, заново склалися каталоги та картотеки, організувався книгообмін із бібліотеками інших інститутів. Створюється абонемент наукової літератури, де протягом 23-х років працювала Н.В. Федорова. Колишні випускники інституту тепло згадують цю жінку, яка вміла прищепити студентам любов до книги.

Була організована бібліотечна рада на чолі з професором О.О. Табенцьким, котрий активно допомагав вирішувати проблеми бібліотеки.

Із 1948 р. в бібліотеці інституту було відкрито міжбібліотечний абонемент (МБА), який очолила Н.О. Маторіна. Багато науковців інституту скористалися його послугами під час виконання наукової роботи, підготовки дисертацій. Н.О. Маторіна, володіючи кількома іноземними мовами, ніколи не відмовляла в допомозі у перекладі наукової статті з англійської, німецької чи французької мов.

У 1960 р. завідувачем бібліотеки призначено Н.С. Кочко. Висококваліфікований спеціаліст, знавець своєї справи, людина енергійна, талановита, з добрим літературним смаком поезії, вона більше як 30 років очолювала бібліотеку і зробила дуже багато, щоб цей підрозділ став справжнім осередком науки та культури. Під її керівництвом організовується довідково-бібліографічний відділ, у структуру бібліотеки вводиться відділ комплектування та наукової обробки літератури, який понад чверть століття очолювала високопрофесійний фахівець М.М. Букалова. Створюється служба науково-технічної інформації, до якої входять бібліотекарі та інформатори кафедр.

З 1964 р. в університеті вводиться курс «Основи бібліотечно-бібліографічних знань» для студентів усіх факультетів стаціонарного та заочного відділень, який читали Н.С. Кочко, Л.Д. Купчик, Л.Я. Лесюк та інші провідні фахівці бібліотеки; ведеться підготовка студентів із бібліотечної справи на факультеті громадських професій.

30 листопада 1964 року наказом по тодішньому Головному управлінню вищої і середньої освіти СРСР за великі успіхи в розвитку бібліотечно-бібліографічного та інформаційного обслуговування студентів, аспірантів і професорсько-викладацького складу було оголошено подяку бібліотекарям Г.З. Сизоненко та А.О. Сливиній.

Систематично вивчається і впроваджується в практику роботи передовий досвід інших бібліотек. Так, у 60-ті роки здійснено перехід на колективний спосіб обслуговування читачів, введено попередній запис першокурсників, видачу підручників за книжковими формулярами, що дало змогу

значно скоротити час на обслуговування студентів на навчальному абонементі. Подальшого розвитку набуло обслуговування читачів за міжбібліотечним абонементом. Слід відмітити, що понад 30 років на цій важливій ділянці працювала ветеран бібліотеки М.Й. Кононська, яка докладала всіх зусиль, щоб науковці та аспіранти були вчасно забезпечені науковою літературою, відсутньою в бібліотеці інституту.

Постійно збільшується фонд бібліотеки. Якщо на початку 1960 року він становив 135 тис., то в 1970-му – близько 300 тис. примірників книг. Бібліотека одержала нові площі під книгосховище та навчальний абонемент.

Удосконалюється довідково-бібліографічна та інформаційна робота (старший бібліограф Лесюк Л.Я.), створюється відділ науково-технічної інформації, проводяться щотижневі дні інформації.

У 1971 році за відмінні показники у Всесоюзному огляді бібліотека нагороджується грамотою тодішнього Міністерства вищої та середньої освіти СРСР. Почесними грамотами були нагороджені завідувачка бібліотеки Н.С. Кочко і завідувачка читального залу Т.Ф. Костюченко.

Впроваджуються нові прогресивні форми обслуговування читачів на науковому абонементі (старший бібліотекар Л.К. Демченко).

У 1978 році за успіхи в роботі завідувачка наукового абонементу Л.К. Демченко та завідувачка відділу комплектування М.М. Букалова нагороджуються грамотами тодішнього Міністерства сільськогосподарства СРСР.

Велике значення надається організації масової роботи. Тут слід згадати добрими словами про старшого бібліотекаря відділу виховної та масової роботи, ветерана праці Г.З. Сизоненко, яка віддала роботі в бібліотеці понад 40 років свого життя. З великим ентузіазмом та знанням справи готувала вона літературно-музичні вечори, які мали незмінний успіх як в інституті, так і за його межами. Г.З. Сизоненко сама писала сценарії, відбирала необхідну літературу, готувала виконавців, робила ескізи оформлення, активно залучала до масових заходів студентів й співробітників бібліотеки, слухачів бібліотечного ФКМ.

У 1979 році робота Г.З. Сизоненко була відзначена на Всесоюзній нараді сільськогосподарських вузів, що відбувалася у Мелітополі.

Розповідаючи про віхи історії бібліотеки, згадаємо кваліфікованих бібліотекарів: Купчик Л.Д., Кривошей Л.О., Красьову Н.А., Фастівську Т.Г. та Бодашевську Г.М.

Працівники, які з теплом душі віддають роботі свої професійні вміння та здібності, заслужили пошану в колективі університету та у студентів – Букалова М.М., Хоробрих Л.В.

Активно примножують трудові здобутки своїх попередників І.А. Голуб, Т.В. Добровольська, Т.П. Стрельченко, О.Д. Трегуб, Н.А. Бачинська, Г.А. Землянська, С.П. Хмільова. Завідувала бібліотекою у 1993-2007 рр. З.М. Шуляк.

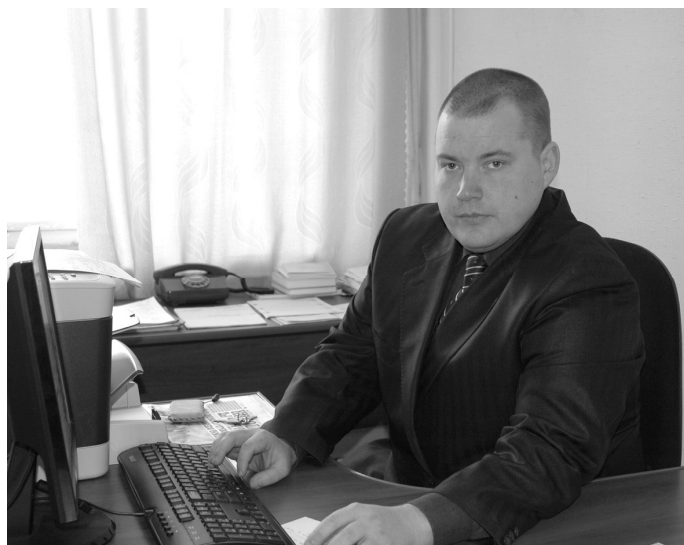
У 2007 р. бібліотека була реформована в наукову бібліотеку.

У 2007-2008 рр. директором бібліотеки працювала І.Г. Романченко, кандидат історичних наук.

Неможливо обминути увагою співробітників бібліотеки: Т.М. Ковалінську, Н.М. Пуресьєву, Л.С. Пугач, Н.О. Бабенко, Л.І. Панченко, Є.І. Демидову, С.Т. Ямковенко, Л.В. Стрельцову, Г.К. Миколук, Т.Б. Мельничук, М.М. Боженко, О.В. Клімову, А.О. Бондаренко, Н.В. Бабенко, Т.П. Беленьку, С.П. Назаруху, О.О. Власенко, Н.М. Шлапацька, С.П. Назаруха.

У 2008 році на посаду директора наукової бібліотеки Білоцерківського НАУ призначено канд. вет. наук А.В. Білана.

Нині бібліотека Білоцерківського НАУ має наступну структуру: відділ комплектування та наукової обробки літератури, інформаційно-бібліографічний відділ та сектор системного адміністрування, галузеві відділи обслуговування, відділи з обслуговування факультетів: ветеринарного, біотехнологічного, екологічного, юридичного та лінгвістичного; сектор художньої літератури, міжбібліо-



Директор бібліотеки Білан А.В.



Колектив відділу ФВМ (зліва направо: Клімова О.В., Чернюк О.О., Бачинська Н.А., Мельничук Т.Б.)

формують фонди, організовують довідковий апарат, обслуговують та інформують всі категорії користувачів бібліотеки.

течний абонемент та масової роботи, відділ книгосховища, ресурсні центри, комп'ютерні класи.

Одне з найцінніших надбань бібліотеки – це фонд рідкісної книги. Зібрання рідкісної книги нараховує більше 1512 примірників. Зацікавленість у науковців та студентів викликають огляди та виставки рідкісної літератури «Книги, яким подароване нове життя», багато з них потребують подальшого наукового вивчення і каталогізації.

У своїй діяльності, крім традиційних форм і методів, бібліотека застосовує комп'ютерні технології, провадить роботу зі складання баз даних з підсистемою автоматизованої обробки та каталогізації нових надходжень.

Колектив бібліотеки – це однодумці та ентузіасти, які на належному рівні



Рідкісні книги

Бібліотека розвивається як інформаційне ядро університету, акумулюючи і зберігаючи результати науково-технічної і педагогічної діяльності його співробітників, максимально повно надаючи усім категоріям користувачів бібліотечно-інформаційні послуги з використанням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій.

ПРОФСПІЛКОВА ОРГАНІЗАЦІЯ

Починаючи з 1920 р., все громадське життя студентів організовував студентський комітет, який обирався загальними зборами студентів. Студком мав комісії: навчально-контрольну, соціально-економічну і з культури. При ньому функціонував товариський суд. Роль студкому була значною як в організації навчального процесу, так і організації та веденні господарства учгоспу, їдальні, гуртожитків та ін.

Значну допомогу студентам надавали органи радянської влади червоноармійськими пайками (борошно, крупи, цукор, сіль, тютюн та ін.), які розподіляла соціально-економічна комісія студентського комітету.

Багато робіт студенти виконували в порядку трудової дисципліни (заготівля дров, розбирання старих будов, будівництво нових, монтаж обладнання та ін.). До складу педагогічної ради входили представники студкому. Студенти організовували гуртки: драматичний, хорový, української літератури, фізичний, математичний; духовий і струнний оркестр «Ліга часу» та ін.

Профспілкова організація університету заснована 1920 року. Спочатку в ній налічувалося близько 60 членів. Працювали такі сектори: виробничий, культурно-масовий, побутовий та організаційний.

З урахуванням специфіки вищої школи профспілкова організація вирішувала питання зміцнення виробничої дисципліни, поліпшення житлово-побутових умов, відпочинку, оздоровлення викладачів, співробітників і студентів, упорядкування трудових відносин між адміністрацією та членами колективу.

З часом чисельність профспілкової організації збільшувалася. На початку 90-х років в її рядах налічувалося близько 2000 членів. Були утворені сектори: організаційно-масовий, виробничо-масовий, житлово-побутовий, спортивно-масовий, соцстраху та оздоровлення, охорони праці й техніки безпеки, культурно-масовий. Крім виробничих питань, на своїх засіданнях профспілковий (місцевий) комітет вирішував проблеми організації літнього відпочинку дітей та співробітників у піонерських таборах, санаторіях, здійснював заходи з підготовки до свят та інших знаменних подій, займався оздоровленням співробітників і студентів.

У різні періоди профспілковий комітет університету очолювали: В.Д. Перехрестов, А.І. Гугало, А.Т. Швиденько, Г.В. Маначинський, В.Д. Кобець, С.П. Горбань, В.Т. Трембовельський, В.О. Бусол, М.М. Коркач, Г.І. Скочко, С.П. Васильківський, В.І. Шарандак, В.П. Сокольський, а з липня 2011 р. головою профкому обрано Недашківського В.М.



Засідання під керівництвом голови профкому
В.М. Недашківського

діяльності. Саме завдяки його постійній увазі до потреб творчих колективів успішно функціонують і стали популярними ансамбль пісні й танцю «Батьківська нива», народний драматичний театр, ансамбль народних інструментів, що значною мірою сприяє естетичному вихованню студентів.

У 90-ті роки функції профспілкового комітету змінювалися відповідно до вимог часу. Деякі питання перейшли до компетенції адміністрації, а основним завданням профспілкового комітету став соціальний захист студентів і співробітників. Постійно в полі зору профспілкового комітету знаходяться проблеми забезпечення студентів та молодих співробітників житлом. На сьогодні усі студенти забезпечені житлом, а одруженим і тим, хто відмінно навчається, надано право проживати в будинку для малосімейних.

Профспілковий комітет всіляко сприяє розвитку художньої само-

У 1964 р. заслуженим артистом України В.Г. Артеменком була здійснена постановка драми Т. Шевченка «Назар Стодоля» (у виставі брали участь 120 чол.) – саме тоді було покладено початок самодіяльного драматичного театру. Згодом було створено хор співробітників, яким керував А.І. Кульчицький.

Важливою подією в культурному житті міста і області стало створення студентського ансамблю пісні й танцю «Рось», який вперше показав свою концертну програму восени 1976 р., а згодом уже виступав у столичному палаці «Україна». Фундаторами ансамблю були І. Забірченко, А. Кульчицький та Л. Богданов. Написана для цього колективу А. Кульчицьким та І. Забірченком вокально-хореографічна сюїта «Ми з Білоцерківського» стала окрасою багатьох концертів.

В університеті побували відомі письменники: О. Корнійчук, М. Стельмах. О. Гончар, І. Драч, Д. Павличко, В. Кондратенко, О. Коломієць, С. Дудар, М. Зарудний, О. Черногуз, М. Сом, В. Забаштанський, Ю. Мушкетик, П. Воронько, П. Глазовий, В. Солоухін, П. Загребельний, В. Коротич; композитори: О. Білаш, І. Шамо, Д. Покрас, В. Верменич, П. Майборода, С. Сабадаш, В. Іллін; олімпійські чемпіони: О. Ведмідь, В. Брумелі; відомі майстри сцени: Д. Гнатюк, М. Кондратюк. Д. Петриненко, Р. Биков, А. Роговцева, В. Дальський, А. Гашинський, Ю. Левітан, В. Заклунна, Віталій та Світлана Білоножки; прославлені Герої: М. Водоп'янов, І. Драченко, П. Попович, О. Кривець; генерали: В. Лавриненков, В. Петров. Є. Березняк, брати Панічкіни, М. Фортус. Частим гостем є і колектив столичного драматичного театру ім. І. Франка.

Важливе місце в духовному житті вишу займає творча діяльність члена Спілки письменників України, доцента кафедри ботаніки і фізіології рослин А. Д. Гудими.

З великим ентузіазмом займалися і займаються організацією та проведенням культмасових заходів в університеті Т.М. Духовська, К.І. Пчеленко, Ю.М. Полішвайко, В.Б. Павловський, М.І. Гузь, Н.П. Прудус, Г.О. Щуревич, А.С. Лютий, В.П. Сокольський, Л.Г. Свіржевська, В.І. Левченко, В.А. Журбенко, Л.І. Коваленко, М.С. Ківа, С.І. Цехмістренко, Б.Й. Кашкін, В.П. Новак, Е.В. Ланін, Л.О. Олексієнко, О.Г. Хохлова, Н.В. Булей, І.І. Семенова, Л.І. Тищенко, В.М. Хом'як, В.А. Лісович, О.М. Яковенко, Л.М. Качан та інші. Майже 12 років організатором культурно-масової роботи інституту був І.Б. Епштейн.

Гордістю університету є художні колективи, які удостоєні звання "Народний". Це самодіяльний народний театр, народний духовий оркестр, народний студентський театр естрадних мініатюр, народний ансамбль бандуристів, народний хор української пісні "Батьківська нива". На базі цього хору утворився фольклорний ансамбль пісні й танцю.

Профспілкова організація університету на сьогодні виробляє єдину політику щодо укладання колективних договорів з адміністрацією вишу та контролю їх виконання, разом з адміністрацією покращує добробут і умови праці членів профспілки, всього трудового колективу, здійснює контроль за використанням коштів соціального страхування, бере участь в організації санаторно-курортного лікування та відпочинку співробітників і студентів, сприяє розвитку художньої самодіяльності й спорту, направляє свою роботу на соціально-економічний захист трудового колективу університету. Значна увага приділяється вдосконаленню участі профспілкової організації у створенні належних умов праці, навчання.

На сьогодні чисельність членів профспілки становить понад 6500 осіб, об'єднаних у 8 цехових організацій, в які входять 256 профгруп. При профкомі працює 7 постійнодіючих комісій: виробничо-масова, з охорони праці й ТБ та соцстраху і оздоровлення, побутова, культкомісія, спортивно-масова та комісія по роботі зі студентами.

Нині ці комісії очолюють: Недашківській В.М., Булей Н.В., Недибалюк В.П., Стрілецька С.В., Перцьовий І.В., Балацький Ю.О.

У штаті профкому працюють два художніх керівники народних колективів: Булей Н.В., Дроздов П.С. Понад 30 років головним бухгалтером профкому сумлінно працювала Н.І. Бондаренко, нині Біленко Г.М.

На сьогодні приведені у відповідність до закону відпустки співробітників та додаткові відпустки. На кошти університету обладнано медичний пункт та профілакторій, які працюють під контролем профкому, де співробітникам і студентам надається терапевтична та стоматологічна допомога. Профілакторій, при якому функціонують кабінети: фізіотерапевтичний, теплотікування, лікувальної фізкультури, масажу, процедурний та ванне відділення, щороку проводять лікування й оздоровлення близько 100 співробітників університету та 700 студентів, причому всі, хто потребує, одержують дієтичне харчування. При профілакторії працює спортивний клуб. Робота у спортивних секціях проводиться як викладачами кафедри фізкультури, так і тренерами спортивного клубу. Високих результатів було досягнуто з таких видів спорту, як бобслеї, бокс, вільна боротьба, боротьба самбо, баскетбол (жінки), важка атлетика, волейбол. Значну допомогу профком надає групі співробітників "Здоров'я".

У 1974 р. згідно з наказом ректора була організована комісія зі створення оздоровчо-спортивного табору, до складу якої увійшли ректор інституту Полішвайко М.Н., секретар парткому Кашкін Б.Й., секретар комітету комсомолу Новак В.П., голова профкому Трембовельський В.І., проректор з АГЧ Присіч Л.А., головний бухгалтер Халявинський І.Д., начальник оздоровчо-спортивного табору Е.В. Ланін.

Члени комісії на чолі з ректором М.Н. Полішвайком вибрали місце майбутнього табору в урочищі Кошик на березі річки Рось. Почалось будівництво. Був побудований піднавіс для харчування (він же для танців, навчання, зустрічей та інших заходів виховного характеру). Виділені та облаштовані місця для умивальника, душ, посудомийка та інші приміщення. Для проживання було придбано 22 палатки та встановлено по 4 ліжка в кожній, така ж кількість тумбочок.

Комісія відмітила добру роботу студентів, працівників АГЧ, начальника оздоровчо-спортивного табору Ланіна Е.В.

І от наступив урочистий момент, червень 1974 року, студенти піднімають прапор держави. З урочистими і настановчими словами виступили: ректор М.Н. Полішвайко, секретар комітету комсомолу В.П. Новак, зі словами подяки за створений табір виступили студенти.

Почалися будні. Перша ніч для студентів запам'яталась назавжди. П'яний, неповторний запах лісу, квітів. Тиша. Вся природа спить. У такій незвичній для багатьох студентів обстановці вони зустріли перший промінь сонця.

Підйом. Студенти на чолі з фізоргом йдуть лісом на берег річки Рось. Починається зарядка, яка триває 10–15 хв, потім – купання та плавання в р. Рось. Всі задоволені, радісні повертаються в табір. Іде підготовка до занять, о 9⁰⁰ приїждять викладачі кафедри ботаніки, зоології, фізики, хімії. Заняття закінчуються о 14⁰⁰, обід і сон, після чого – дві години на благоустрій та будівництво табору.

З 1974 до 1978 рр. студенти побудували 4 цегляні будиночки (штаб для студради табору, більярдна, будинки для відпочинку).

Студенти оздоровчо-спортивного табору були першими на будівництві ЧАЕС. Командиром студентського будівельного загону був Федорченко М.С.

Висока відповідальність, працездатність, дисциплінованість студентів була відзначена керівництвом будівництва ЧАЕС. В.Т. Кизима безкоштовно виділив для студентів 18 пересувних універсальних будиночків, які викладачі зі студентами демонтували й перевезли залізничним транспортом та встановили 11 в оздоровчо-спортивному таборі, а решту – на дослідному полі, два – для буфету ветеринарних клінік, а 5 будиночків змонтували на березі Чорного моря у селі Оленівка Чорноморського району.



Фіззарядка

Кожен рік в оздоровчо-спортивному таборі в літній період відпочивало 300 студентів. Путівка в табір коштувала близько 20 карбованців, половина з них фінансувалась профкомом інституту. За чотири роки (1974–1978 рр.) в таборі була створена база для спорту – волейбольна, футбольна площадки, тир, човнова станція на 10 човнів, тенісні столи, баскетбольні щити, бруси, перекладина, танцювальний майданчик, їдальня на 100 посадкових місць, телезал. Вся територія була впорядкована, розбиті квітники, посаджено декілька сотень дерев.

Виховна робота проводилась парткомом (Кашкін Б.Й.), комітетом комсомолу (Новак В.П.). Два рази на тиждень, як мінімум, у таборі були викладачі кафедри суспільних наук, учасники бойових дій (Алюшин П.В., Горбань Ф.П., Трембовельський В.Т.), воїни білоцерківського гарнізону, комсомольський актив інституту.

Починаючи з 1979 року, робота щодо оздоровлення студентів почалася і в Криму. Ректор інституту В.М. Власенко дав розпорядження побудувати на узбережжі Чорного моря табір. Його завдання було виконано. Табір був збудований на 50 місць. У кожному будиночку було місце для приготування їжі, телевізор, холодильник. Майже 10 років студенти виїжджали до Чорного моря. Відпочинок поєд-

нували з працею в колгоспі «Маяк». Профіль господарства давав можливість студентам всіх факультетів одержати практичні навички ведення сільського господарства.

Через недалекоглядність деяких деканів табір почав занепадати. І нічого більше не залишалось як перевести весь табір до Алушти, на територію Алуштинського ефіро-олійного радгоспу-заводу, де директором працював випускник агрономічного факультету нашого інституту О.К. Кальченко.

Знову із переміщенням будинків, організацією роботи, побуту, відпочинку студентів відмінно справився доцент Е.В. Ланін. Був збудований табір на 50 місць з усіма комунальними і господарськими будівлями. Студенти збирали троянди, лаванду, а після обіду відпочивали на морі. За літній період в таборі оздоровлювалися 200–250 студентів. За високі показники під час збирання ефіроносів студенти отримували грошові премії та цінні подарунки. Багато колишніх студентів стали науковцями, деканами, проректорами університету. Думалось, що це буде так і далі, але в 1995 році будиночки перевезли в селище Партизанське (біля Артеку) і подальша робота зупинилась. На сьогодні у нас з'явилась можливість мати місце для оздоровчо-спортивного табору в селищі Розовому або Краснокам'янці, але для цього потрібна воля студентства, колективу, керівництва університету.

За 25 років нашої співпраці з радгоспом колишні студенти, які "освоювали" Крим, стали викладачами, одержали наукові ступені, але кожен з них ніколи не забуде свою практику в Криму.

Добрі традиції минулих років продовжують нинішні студенти. Тільки в цьому році їхніми силами було зібрано 11500 кг троянди. Найкращі результати показали Бондаренко О., Бадзюх Д., Кулічевський В., Чалаван В.



Студенти в Криму збирають пелюстки троянд

На заготівлі 25730 кг лаванди найкращі досягнення у Коновалова О., Гаркуши С., Булата В., Гринюк В., Голуб А. Кожен рік за високі показники правління господарства вручає студентам грошові премії від 100 до 400 гривень (залежно від кількості зібраної сировини) та пропонує продукцію заводу на 25% нижче від її вартості.

За час практики студенти беруть участь у заходах до пам'ятних дат, відвідують Алушту, дім-музей А.П.Чехова в Ялті, Нікітський ботанічний сад, палаці Воронцова. І звичайно найбільше задоволення отримують від щоденного купання в Чорному морі.

У 2001–2004 рр. під керівництвом профкому та за значної підтримки ректорату, разом з головним лікарем Сікорою Е.М., було отримано ліцензію та проведено акредитацію санаторію-профілакторію на 1 категорію, а в 2005 р. – повторно, в результаті чого із 12 санаторіїв-профілакторіїв у Київській області зберігся і працює тільки санаторій-профілакторій "Ентузіаст" БНАУ. Це дозволяє отримувати дотацію від виконавчої дирекції соцстраху з тимчасової втрати працездатності щорічно близько 450 тис. грн.

КОМСОМОЛЬСЬКА ТА ПАРТІЙНА ОРГАНІЗАЦІЇ

У нашому навчальному закладі діяли партійна і комсомольська організації, щодо роботи яких нині існують різні точки зору. Кожен має право на свою думку, проте це теж наша історія, про яку ми маємо право знати. Комсомольська організація оформилася в 1922 р., партійна – у 1923 р. У різні часи ці організації очолювали:

Комсомольська організація:

Червяченко Олександр Карпович	1935–1936 рр.
Волошин	1936–1938 рр.
Алюшин Павло Васильович	1939–1941 рр.
Куберська Ніна Дмитрівна	1945–1946 рр.
Василенко М.	1946–1949 рр.
Нагорний Володимир Трохимович	1950–1954 рр.
Шевченко А.В.	1954–1955 рр.
Гоменюк Іван Степанович	1955–1956 рр.
Присіч Леонід Антонович	1957–1958 рр.
Стещенко Іван Андрійович	1958–1963 рр.
Микитюк Петро Васильович	1963–1965 рр.
Недвиг Микола Микитович	1965–1966 рр.
Нагорний Віктор Тарасович	1966–1967 рр.
Лютий Анатолій Семенович	1967–1974 рр.
Новак Віталій Петрович	1974–1978 рр.
Харута Григорій Григорович	1979–1983 рр.
Сокольський Віктор Пантелеймонович	1983–1986 рр.
Ващук Віктор Федорович	1987–1991 рр.

Партбюро, партком інституту:

Ярко І.Є.	1935–1937 рр.
Салата Павло Васильович	1937–1941 рр.
Павловський Олександр Григорович	1945–1947 рр.
Гудков Микола Федорович	1947–1953 рр.
Тарасевич Леонід Олексійович	1954–1955 рр.
Нагорний Володимир Трохимович	1958–1960 рр.
Кучма Григорій Миронович	1960–1964 рр.
Дзюба Мирон Юхимович	1964–1967 рр.
Ковальський Павло Олексійович	1967 р.
Ляшенко Олександр Тихонович	1967–1969 рр.
Власенко Володимир Максимович	1969–1973 рр.
Кашкін Борис Йосипович	1973–1978 рр.
Новак Віталій Петрович	1978–1986 рр.
Ткачук Василь Микитович	1986–1988 рр.
Харута Григорій Григорович	1988–1990 рр.
Грабовський Олексій Олександрович	1990 р.
Кашкін Борис Йосипович	1990–1991 рр.

МУЗЕЙ ІСТОРІЇ УНІВЕРСИТЕТУ

До 50-річчя заснування Білоцерківського сільськогосподарського інституту в 1970 році засновано музей. Завідувачами музею в різні роки були А.М. Кузьменко, П.І. Макеєв, Н.П. Миргородська, І.В. Бородіна, ці обов'язки виконує О.В. Поліщук.

Безпосереднє керівництво роботою музею і його наукову діяльність здійснювали такі видатні люди: заслужений працівник Вищої школи України, доктор ветеринарних наук, професор Ю.О. Павловський; заслужений діяч науки і техніки України, доктор сільськогосподарських наук, професор М.Я. Молоцький. Нині головою ради музею є доцент кафедри технології переробки продукції тваринництва та виробництва комбікормів доцент Е.В. Ланін.

Музей розповідає про історію виникнення університету і шляхи його розвитку. Тут висвітлюються всі аспекти сучасного життя вузу – навчальна, наукова та виховна робота, дозвілля студентів і викладачів та найважливіші університетські події – це контакти з іноземними країнами, дотримання принципів Болонської угоди й запровадження її у навчанні в університеті, проходження студентами виробничої і навчальної практики та стажування викладачів у Чехії, Польщі, Франції, Голландії, Німеччині, Великобританії.

Після ремонту і проведення пошуково-дослідної роботи була відкрита нова експозиція музею про заснування й становлення університету та новостворені факультети вузу. Презентація цієї експозиції відбулась 17 лютого 2006 року.

Один із нових розділів включає в себе архівні довідки, отримані із Центральних Державних архівів міст Львів та Київ про заснування найпершої гілки родового дерева університету – Вінницького колегіуму, потім гімназії, яка 1847 року завдяки графу В.К. Браницькому була переведена з Вінниці до Білої Церкви.

У музеї відкрито виставку книг Білоцерківської гімназії, технікуму і політехнікуму. Знайдено багато фотографій учнів, викладачів, ілюстрацій подій, які відбувались у гімназії з 1847 до 1920 року.

Цікавим експонатом наступного розділу є оригінальні свідоцтва випускників 1925–1926 рр. та багато випускних фотографій, посвідчень, залікових книжок, книг. Особливою увагою відвідувачів користуються книги, подаровані родичами А.М. Люльки – академіка, випускника профтехшколи при Білоцерківському сільськогосподарському технікумі, генерального конструктора турбореактивних двигунів – до 100-річчя з дня народження цієї всесвітньовідомої людини, про що свідчать їх іменні підписи в Книзі для гостей.

У фондах музею накопичена велика кількість архівних документів: свідоцтв, дипломів, біографічних даних, фотографій видатних вчених університету.

Велика увага надається виховній роботі зі студентами, яка проводиться щорічно в музеї. Це і виставки картин художників, тематичні виставки експонатів й екскурсії для студентів щодо ознайомлення з історією ВНЗ. Проводиться також профорієнтаційна робота зі школярами нашого міста і регіону.

Допомогу в організації роботи музею надає студентський гурток “Екскурсовод”. Учасники цього гуртка – студенти. Із року в рік кількість гуртківців зростає. Це цікава, захоплююча і водночас кропітка праця. Вони беруть участь у створенні і проведенні виставок у музеї університету, накопичують матеріали для виставок з архівів музеїв України, бібліотек міста та на сайтах Інтернету, знайомляться



Голова Ради музею університету Ланін Е.В. проводить екскурсію

з цікавими людьми, спілкуються з ними. Студенти гуртка “Екскурсовод” також проводять екскурсії, де знайомлять першокурсників із історичним минулим університету.

2008 року в музеї проводилась акція милосердя “Подарунки дітям с. Саварки від студентів БНАУ” за якого силами гуртківців та інших студентів було зібрано кошти на які були закуплені солодоші і м’які іграшки для них.

У березні 2008 року були проведені наукові читання, присвячені 100-річному ювілею Архипа Михайловича Люльки, академіка АН СРСР, видатного конструктора авіадвигунів, лауреата Ленінської та Державної премій, Героя Соціалістичної Праці та відкрито меморіальну дошку.



В музеї університету

У липні 2009 року проводились наукові читання, присвячені 120-річчю з дня народження В.П. Линника – академіка АН СРСР, двічі лауреата Державної премії СРСР, Героя Соціалістичної Праці, випускника Білоцерківської гімназії 1909 р., викладача Білоцерківського сільськогосподарського технікуму 1920-1923 рр., нагородженого п’ятьма орденами Леніна, орденом Жовтневої революції, двома орденами Трудового Червоного Прапора, орденом Червоної Зірки та багатьма медалями, а також золотою медаллю ім. С.І. Вавілова.

У конференції взяли участь Бакаєва Л.А. – науковий співробітник Державного політехнічного музею при НТУУ “КПІ” та Носов В.П. – науковий технічний експерт лазерних і оптичних систем Національного космічного агентства України. Після конференції відбулось урочисте відкриття меморіальної дошки.

Сьогодні навколо музейної справи зібрався згуртований колектив музейної ради: Кашкін Б.Й., Ярмола О.В., Заїка С.О., Михальський О.Р., Шульга П.Г., Білан А.В., Ткаченко О.С. – це творчий колектив одностудентів-ентузіастів, який взяв за мету вдосконалення багатогранної роботи музею, оскільки як ми ставимось до свого минулого, таким буде і наше майбутнє.

СТУДЕНТСЬКЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Розпочало свою історію з 1995 року. Тоді на студентській конференції було визначено роль студентського самоврядування, прийнято «Положення про студентське самоврядування», обговорено, що студентська організація спрямує зусилля у таких напрямках:

- захист прав та інтересів студентів, забезпечення виконання ними своїх обов'язків;
- активне включення студентів в управління навчально-виховним процесом;
- утвердження високих моральних цінностей;
- виховання патріотизму, високої політичної і громадської культури;
- ведення агітації про переваги здорового способу життя;
- підтримка всіх студентських ініціатив, спрямованих на розвиток рідного університету, міста, країни.

З того часу студентське самоврядування не просто існує, але й активно розвивається, своїми діями, проектами заявляє про себе і все більше визначається як вже достатньо зріла, серйозна організація.

Найвпливовішою для всіх студентів БНАУ є рада студентського самоврядування, де можна отри-

мати потрібну студентам інформацію, поспілкуватися, поділитися ідеями, думками, проблемами, зголоситись на участь у різноманітних конкурсах.

Студентська рада – це адміністративний центр, в ній всі обов'язки визначені, діяльність стрімко набирає оберти.

На сьогодні студентську раду університету очолює студент 6 курсу факультету ветеринарної медицини Балацький Юрій Олександрович. У раді працюють відділи: навчальної та наукової роботи, інформаційної діяльності, культурно-масовий, волонтерський, роботи в гуртожитках, зовнішніх зв'язків та ін.

Студентським самоврядуванням за роки закладені добрі традиції. А традиції – це завжди чийсь перший крок, що



Студентська акція «Бережемо навколишнє середовище»

встиг закарбуватися в бурхливому плінні історії університету.

Традиційними стали проведення багатьох заходів студентського самоврядування, таких як: «Кращий студент року», «Краща навчальна група», «Міс та Містер БНАУ», «Студентська республіка БНАУ», «День студента», конкурси-огляди художньої самодіяльності серед факультетів, святкові концерти та спортивні змагання, волонтерські й екологічні акції, зустрічі з відомими діячами науки і мистецтва України, екскурсійні поїздки студентів по історичних і пам'ятних місцях.

Студенти університету беруть активну участь у міських, обласних та всеукраїнських молодіжних заходах.

Головну увагу в позанавчальний час студентське самоврядування зосередило в студентських гуртожитках університе-



Участь студентів БНАУ у конкурсі КВН

ту. Перш за все це заходи щодо формування здорового способу життя, проведення щорічних конкурсів за програмою «Гуртожиток – наш дім».

Функціонування студентського самоврядування здійснюється на демократичній основі співуправління різних поколінь. Тому традиційними є зустрічі ректора університету зі студентським активом, участь лідерів студентського самоврядування в роботі вченої ради, ректорату університету, рад факультетів.



Участь студентів у Всеукраїнському конкурсі «Софіївські зорі»

Білоцерківський НАУ був і залишається форпостом української духовності. І значна роль в цьому належить студентському самоврядуванню.

ХУДОЖНЬО-ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ

Близько 1000 випускників університету щороку поповнюють ряди висококваліфікованих, обізнаних з останніми досягненнями науки і техніки фахівців народного господарства. Але сьогодні для справжнього фахівця-інтелігента цього замало, він повинен бути носієм культури на селі. Тоді й приходять на допомогу знання і вміння, набуті студентами на факультеті культури та мистецтва.

До 1992 року факультет мав назву "факультет громадських професій", він був заснований у квітні 1966 року. Його очолив старший викладач кафедри біохімії І.Е. Епштейн. Тоді на п'яти відділеннях факультету (музичному, фото-кіно, бібліотечному, журналістики, фізичної культури) навчалось 320 студентів.

З 1975 по 2002 роки факультетом керував заслужений працівник культури України, професор В.Г. Крикунов. За період його роботи кількість відділень факультетів зросла до 13 (культури побуту, громадських юристів, музичне, хореографічне, кіно- і фотовідділення, журналістики, бібліотечне, народних обрядів, театральне, художників-оформлювачів та туризму). Значно поліпшилась виконавська майстерність слухачів відділень, зросла кількість колективів художньої самодіяльності. Кількість слухачів щорічно нараховувала близько 750 осіб. З 2002 року факультет очолив доцент кафедри буряківництва О.С. Городецький. Нині кількість колективів художньої самодіяльності, гуртків та клубів за інтересами сягає 22. З'явилися нові колективи: спортивного танцю "Бізон", рок-група "Едем", студії солістів-вокалістів, звукозапису, ВІА "Факультет".

Майже за сорок років свого існування факультет випустив понад 20 тисяч студентів, з них 60% застосовують другу професію в житті, а для деякого вона стала основною, оскільки після завершення навчання випускники ФКМ одержують спеціальне свідоцтво про другу професію, яке вручають їм разом із дипломом про основну спеціальність.

До 1977 року на факультеті не було жодного колективу, який би носив почесне звання "народний". З приходом на посаду ректора Власенка В.М. звання "народний" було присвоєно самодіяльному драматичному театру (1981 р.), духовому оркестру (1982 р.), студентському театру естрадних мініатюр (1992 р.), хору "Батьківська нива" (1997 р.), ансамблю бандуристів (1999 р.), оркестру народних інструментів (2002 р.). Жоден з вищих аграрних закладів освіти III–IV рівнів акредитації не може пишатися такою кількістю народних колективів. Стрімко покращувалася виконавська майстерність самодіяльних колективів і вони неодноразово виборювали високі відзнаки місцевого, обласного, державного та міжнародного рівнів.

Сьогодні університет є потужним культурно-мистецьким центром. На його базі наказом по університету № 194/0 від 6.12.2001 р. створений і плідно працює навчально-культурно-виховний комплекс, до складу якого входять: будинок органної та камерної музики; краєзнавчий музей; школа мистецтв № 1; музично-драматичний театр ім. Саксаганського, де щорічно підвищують свій культурно-виховний рівень більше 3000 студентів.

У роботі факультету особлива увага приділяється результативності навчання. Кожен колектив художньої самодіяльності періодично готує звітні концерти, прем'єри вистав, вечори відпочинку, відкриті заняття тощо.

На факультеті широко практикується залучення високопрофесійних фахівців для проведення заходів правового, медичного, естетичного спрямування, зустрічей із місцевими художниками, поетами.

Стали традицією виступи наших самодіяльних колективів під час святкування Дня міста, Дня Перемоги, Івана Купала, перед співробітниками і вихованцями дитячого будинку "Материнка", психоневрологічного інтернату, на міжнародних виставках "Агро", в Міністерстві аграрної політики України, перед випускниками шкіл, технікумів, коледжів Вінницької, Київської, Черкаської областей з метою проведення профорієнтаційної роботи.

У 1978 р. за підсумками роботи ФКМ, які були підведені Головним управлінням вищих навчальних закладів при Державному комітеті Ради Міністрів України наш (тоді інститут) посів III місце. В цьому ж році факультет був відзначений дипломом III ступеня та бронзовою медаллю на ВДНГ СРСР.

За підсумками огляду факультетів культури та мистецтва вищих навчальних закладів Київської області (рішення конкурсної комісії від 19.05.1992 р.) ФКМ нашого університету визнано одним із

найкращих поряд з ФКМ університету ім. Т. Шевченка та педагогічним університетом ім. М. Драгоманова.

За багаторічну творчу діяльність, патріотичне виховання молоді, збереження національних традицій і розвиток культури та мистецтва університет нагороджений двома Почесними грамотами Міністерства аграрної політики України (30.11.2003 року і 26.11.2004 року).

Самодіяльний народний духовий оркестр. Гурток духових інструментів функціонував із початку існування інституту. На жаль, не вдалося встановити прізвищ керівників та ентузіастів цієї справи у довоєнні роки.

У післявоєнний період оркестром керував відомий у місті музикант, директор першої музичної школи Д.І. Векслер, а згодом його син В.Д. Векслер. Кілька років, ще будучи студентом, оркестр очолював В.Т. Кириченко, який після закінчення інституту, працюючи завідувачим ветеринарними клініками, продовжив очолювати оркестр.

З 1976 року оркестр очолив колишній військовий диригент В.А. Найдюнов, який беззмінно керував ним до 2001 року. За період роботи В.А. Найдюнова оркестр досяг найвищих висот виконавської майстерності. Він став лауреатом фестивалів народної творчості профспілок України, телеконкурсу "Сонячні кларнети", був учасником багатьох заключних концертів у столичному палаці "Україна", лауреатом Міжнародного фестивалю духової музики в Польщі (1990 рік). Колектив нагороджений 60 дипломами і почесними Грамотами різних рівнів, а його диригенту В.А. Найдюнову в 1991 році присвоєно звання заслуженого працівника культури України та почесного професора нашого університету.

У грудні 1982 року рішенням Президії Ради профспілок України духовому оркестру присвоєно почесне звання "народний".

З 2001 по 2002 роки оркестром керував військовий диригент М.В. Климук, який передав естафету викладачу духових інструментів школи мистецтв №1 В.М. Толмачову. В 2004 р. на Всеукраїнському фестивалі «Софіївські зорі» ансамбль «Диксиленд» отримав диплом І ступеня і став учасником галаконцерту в м. Умань. З 2010 року колектив очолив військовий диригент П.А. Мосендз.

Колектив оркестру плідно співпрацює з відомими письменниками, поетами та композиторами: А. Гудимою, Ю. Павленком, А. Кульчицьким, В. Нікіфоровим, Н. Клочко, Л. Осіним. З повним правом успіхи оркестру поділяють його солісти: доцент В. Ткаченко, О. Данкевич, Р. Чистяков, О. Осипова, В. Гандзієнко, В. Ващук, О. Городецький, Л. Лук'янець.

Самодіяльний народний драматичний театр був заснований у 1964 році режисером, заслуженим артистом України В.Г. Авраменком. Поставлені театром спектаклі Т. Шевченка "Дай серцю волю – заведе в неволю", "Назар Стодоля" мали великий успіх у широкій аудиторії глядачів.

Із 1981 року керівником театру стала К.І. Ілліч. Поставлена нею вистава А. Коломійця "Фараони" мала величезний успіх та сприяла утвердженню творчого авторитету театру, визнанням якого стало присвоєння йому в цьому ж році почесного звання "народний".

Із 1981 по 1983 роки консультантами театру були заслужений діяч мистецтв України І.В. Кознадій та народна артистка України Г.Г. Яблонська.

Театр успішно виступав на Всесоюзному конкурсі художньої самодіяльності сільськогосподарських ВНЗ, який проходив у 1980 році в м. Мелітополі, брав участь у 1983 році в студентських фестивалях "Волгоградська весна" та "Кишинівська весна".

З 1988 по 2003 роки театром керував асистент кафедри основ ветеринарної медицини, постійний актор театру з студентських років, кандидат ветеринарних наук, а нині доктор наук, професор В.П. Лясота.

З 2003 по 2005 роки театром керувала К.І. Ілліч. І знову поставлена нею вистава М. Задорного "Хочу Вашого чоловіка" мала надзвичайний успіх.

Театральний колектив нагороджений дипломами та грамотами Київського обкому профспілок, міськвиконкому, форуму "Театральна вертикаль", найбільш значна нагорода – диплом Академічного малого театру за пропаганду вітчизняної класики, одержаний на Всесоюзному огляді самодіяльної художньої творчості. В 2006 р. в обласному фестивалі «Театральна вертикаль» за кращу режисерську роботу вистави М. Кропивницького «Загублена доля» театр отримав диплом І ступеня та дипломи за кращу жіночу роль (О. Поковба); за кращу чоловічу роль (О. Лук'яненко) та за кращу роль другого плану (І. Кваша та Р. Петрик). З 2008 року театр очолив режисер І.І. Болховітін. З великим успіхом в 2009 р. пройшла прем'єра вистави за п'єсою Н. Нежданой «Коли повертається дощ». Головні ролі виконали Л. Сторожук, Т. Крамаренко, О. Огілько.

За час існування колективу проведено понад 500 виступів на підприємствах, у школах та інших навчальних закладах міста, в селах Київської, Вінницької, Житомирської, Дніпропетровської областей.

Самодіяльний народний студентський театр естрадних мініатюр (СТЕМ). У 1984 році з найбільш обдарованих студентів інституту була створена агіткультбригада, керівником якої став А.П. Кісліцин. Тематика виступів колективів базувалася на актуальних проблемах студентського життя у вигляді байок, частівок, пародій, сатиричних мініатюр, що забезпечували йому незмінний успіх.

Агітбригада виступала на багатьох концертних майданчиках, була постійним учасником міських оглядів і зльотів, неодноразово виступала перед ліквідаторами та переселенцями із Чорнобильської зони.

Колектив став лауреатом Державного фестивалю самодіяльної творчості 1980–1992 рр., лауреатом обласного огляду "Гумор-91". З роками він переріс рамки агітаційного мистецтва і в 1992 році трансформувався у студентський театр естрадних мініатюр (СТЕМ). Керівник А.П. Кісліцин став режисером і одночасно сценаристом нового театру. Слід відмітити, що своїм успіхом колектив багато в чому зобов'язаний саме режисеру, його професіоналізму та майстерності.

У тому ж 1992 році рішенням Президії облпрофради за високу виконавську майстерність колективу було присвоєне почесне звання "народний".

У творчій спадщині СТЕМу були твори М.В. Гоголя, І.П. Котляревського, І.К. Карпенка-Карого та А.П. Чехова. Консультантом СТЕМу був актор театру та кіно, народний артист України Ю.Г. Критенко. Розвитку виконавської майстерності колективу сприяють тісні творчі зв'язки з Київським обласним академічним музично-драматичним театром ім. П.К. Саксаганського та міським об'єднанням літератури та мистецтва.

Народний хор «Батьківська нива» був створений у 1992 році на базі хорового колективу, до складу якого увійшли співробітники та студенти агрономічного факультету. Хор очолив І.І. Забірченко.

Виконавча майстерність колективу постійно зростала, він виступав на міських заходах та в районах Київщини.

З 1997 року колектив очолив Олексій Володимирович Кичак, після чого хор набув статусу «університетський» та отримав звання «Народний». Розширився його репертуар в академічному та фольклорно-етнографічному жанрах.

За результатами Всеукраїнського конкурсу О.В. Кичак нагороджений дипломом III ступеня у номінації «Кращий керівник аматорського колективу культурно-освітнього закладу профспілок України».

Завдяки таланту, професіоналізму, майстерності та самовідданій праці О.В. Кичака колектив став відомим не тільки в Україні, але й в усьому світі. Так, у 1998 році хор став лауреатом Міжнародного фольклорного фестивалю в Італії; у 2000 році – в Бельгії (м. Льовен), за що був нагороджений поїздкою до Парижа. У 2003 році на фестивалі в Угорщині хор був нагороджений дипломом. На міжнародних фольклорних фестивалях у Польщі в м. Зелена Гура (2005 р.) та м. Щирк (2006 р.), в яких взяли участь понад сто колективів із багатьох країн світу, колектив нагороджений дипломом лауреата та дипломами в чотирьох різних номінаціях.



Народний аматорський хор «Батьківська нива»

У 2007 році колектив став дипломантом міжнародних фольклорних фестивалів у містах Монтіньяк та Амелі-ля-Бен (Франція). На цих фестивалях фольклорна група «Батьківська нива» під керівництвом музиканта, композитора, хормейстера Олексія Кичака була єдиним представником не тільки України, але й усієї Європи.

Колектив хору надзвичайно талановитий, працелюбний, мобільний, тому географія його виступів досить широка: Міжнародні виставки «Агро» (2004 – 2011); фестиваль «Київська осінь», виступи до знаменних дат в Українському Домі та Міністерстві аграрної політики та продовольства України; на Міжнародних туристичних виставках, сільськогосподарських ярмарках; участь у Міжнародному фестивалі мистецтв «Музичні барви України», концерти перед випускниками шкіл Київської, Черкаської, Вінницької, Житомирської областей.

Колектив неодноразово ставав дипломантом Всеукраїнського фестивалю художньої творчості серед колективів вищих аграрних навчальних закладів «Софіївські зорі».

Постійними учасниками хору є викладачі та співробітники університету В.Т.Ткаченко, І.І.Семенова, В.Ф.Литвин, Н.В.Булей, О.С.Городецький, А.Д.Качан, В.С.Бомко, П.М.Каркач, А.П.Король.

У 2009 році народний хор «Батьківська нива» очолив П.С. Дроздов.

Народний ансамбль бандуристів був створений у 1983 році, керівником стала Л.І. Тіщенко, яка очолювала його до 1996 року. Починався колектив з тріо у складі студенток агрономічного факультету Алли Кротик, Наталії Гудими та Людмили Сладкевич. У репертуарі були твори О. Білаша "Хата моя, біла хата", "Сину, качки летять" та ін. Необхідність створення ансамблю була викликана попитом студентів та співробітників у цьому жанрі мистецтва. За два роки існування колектив виріс якісно і кількісно. До його складу входили студенти чотирьох факультетів (всього 24 чол.). Виступали з концертами в містах і селах, були учасниками фестивалів у Києві, Гомелі, Кишиневі, на сцені Палацу культури "Україна".



Народний аматорський ансамбль «Бандуристи»

Завдяки далекоглядності керівника, до складу ансамблю були включені крім бандур, такі інструменти, як сопілка, баян, цимбали. Колектив постійно підвищував свою виконавську майстерність, був постійним учасником концертів в інституті, місті, області.

З 1996 року колектив очолила В.М. Будакова. В 1998 році на Міжнародному фольклорному фестивалі в Італії ансамбль виборів звання лауреата. Враховуючи успіхи колективу і високий рівень виконавської майстерності, в лютому 1999 року йому було присвоєно почесне звання "народний".

За підсумками обласного конкурсу ім. Козловського колектив виборів третє місце, а його солістка Тетяна Мокрицька – друге. На обласному етапі Всеукраїнського фестивалю "Софіївські зорі" у 2002 та 2010 роках ансамбль отримав диплом II ступеня. Постійними його учасниками є О.В. Білик, О.С. Цехмістренко, К.І. Войтенко, В.П. Лісяна, Ю.С. Пелих, С.І. Мала.

Народний оркестр народних інструментів був створений за ініціативи декана ФКМ, заслуженого працівника культури України В.Г. Крикунова та директора школи мистецтв №1, заслуженого працівника культури України Ю.П. Павленка у вересні 1999 року.

Необхідність створення оркестру була викликана відсутністю аналогічних колективів в інших аграрних навчальних закладах і "вакууму" в самодіяльному мистецтві оркестрового жанру народної музики.

Колектив очолив Ю.П. Павленко, а диригентом був обраний С.Г. Черевко. Вони енергійно взялися до роботи, стрімко підвищували виконавську майстерність, провели низку відповідальних концертів на початковому етапі формування Всеукраїнського фестивалю "Софіївські зорі", у Міністерстві аграрної політики України, в Українському домі. За високу виконавську майстерність у березні 2002 року колективу було присвоєно почесне звання "народний". У 2006 році камерний ансамбль оркестру у фестивалі «Софіївські зорі» став володарем диплому I ступеня і учасником гала-концерту в Палаці «Україна». В репертуарі оркестру твори зарубіжних та українських класиків, обробки народних пісень, фантазії та теми українських пісень «Калина», рапсодія «Криниченька» Ю. Павленка. Солісти оркестру – Ж. Коржакова, М. Дулін, Г. Музика, О. Самусенко, О. Шишова, І. Мартак.

Диригент оркестру С.Г. Черевко у березні 2003 року був нагороджений дипломом II ступеня Всеукраїнського конкурсу на кращого працівника культурно-освітнього закладу профспілок України у номінації "Кращий наставник культурно-освітнього закладу". В цьому ж році йому було присвоєно звання "Заслужений працівник культури України". З 2009 р. колектив очолила молодий фахівець – О.Ю. Шишова. В 2010 р. колектив став володарем диплому II ступеня на фестивалі «Софіївські зорі», а у 2011 р. отримали диплом I ступеня.

У 2007 році факультет культури та мистецтва був перейменований у відділ культурно-масової роботи, який очолила художній керівник університету Тіщенко Лариса Іванівна. В цьому ж році вона, за результатами Всеукраїнського конкурсу, була нагороджена дипломом II ступеня у номінації «Кращий художній керівник культурно-освітнього закладу профспілок України».



Ансамбль народного танцю

Відділу культмасової роботи підпорядковані 22 творчі колективи: (ансамбль гітаристів, ансамбль народного сучасного та бального танцю, КВН, ...), гуртки (культорганізаторів та ведучих концертних програм, ВІА, ...), студія народного та сучасного вокалу, східного танцю та ін. Також відділ працює в тісному контакті з директорами, деканами структурних підрозділів університетського регіонального центру, до якого входять 8 технікумів Кіровоградської, Черкаської, Чернігівської, Київської, Вінницької областей та 7 факультетів.

У 2009 році разом провели фестиваль художньої творчості та команд КВН серед структурних підрозділів, які завершилися великим гала-концертом на базі БНАУ. А в 2010 році до 65 річниці Великої Перемоги у Великій Вітчизняній війні провели фестиваль патріотичної пісні «Поклонімося великим тим рокам», який також завершився грандіозним гала-концертом, нагородженням дипломами та цінними подарунками кожному підрозділу (ком'ютери).

2010 року за високу творчу майстерність колективи університету на XXII Міжнародній виставці «Агро-2010» були нагороджені Золотою медаллю та дипломом Міністерства аграрної політики України, а завідувач відділу Тіщенко Лариса Іванівна нагороджена премією «Оплески» фонду культури Федерації профспілок України. Протягом року відділом проводяться обмінні концерти та велика профорієнтаційна робота серед загальних шкіл, технікумів, коледжів. У 2011 р. Відділ культурно-масової роботи очолила старший викладач кафедри гігієни Н.В. Булей.

ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ І СПОРТ

Свою історію кафедра фізичного виховання веде з 1931 року, коли при Білоцерківському сільсько-господарському інституті був введений курс фізичного виховання, а в 1938 році організована кафедра фізичного виховання, першим її завідувачем було призначено Квашу Андрія Гавриловича (1938–1939).



Перший завідувач кафедри
Кваша Андрій Гаврилович
(1938–1939)

В різні роки кафедрою фізичного виховання завідували: Стражевський Валентин Володимирович (1939–1941). У післявоєнний час з 1944 до 1948 рр. кафедра відновлює свою діяльність і переіменовується на «Кафедру військової і фізичної підготовки», обов'язки завідуючого виконував Стражевський Валентин Володимирович.

1950–1954р. – кафедрою завідував Бакланов Петро Іванович, 1955–1966 – Корсунов Микола Васильович, 1967–1974 – Халявінський Андрій Іванович, 1975–1981 – Брейш Едгар Ернстович.

З 1982–1984, 1986–1988 виконував обов'язки завідуючого кафедрою Максимченко Володимир Іванович. У 1985 р. кафедрою завідував Лакіза Олексій Миколайович – доцент, кандидат педагогічних наук.

З 1988 року кафедру очолює кандидат у майстри спорту по біатлоні, заслужений працівник фізичної культури і спорту України (28 листопада 2007 р.), доцент, кандидат біологічних наук (25 березня 2009 р.), почесний член Золотого фонду міста (2008 р.) Дудник Олександр Кирилович. В цей період на базі тодішнього інституту проводились Всесоюзні змагання серед сільськогосподарських ВУЗів, першості республіки, ДСО

«Урожай» і «Колос». Велась плідна робота з підготовки спортсменів високої кваліфікації. Проводились спортивні вечора і зустрічі з видатними спортсменами – Олімпійськими чемпіонами. Декілька років гостем і почесним суддею змагань був триразовий Олімпійський чемпіон Олександр Медвідь.

Гостем був і Олімпійський чемпіон Валерій Брумель та інші видатні спортсмени – чемпіони. Студенти-спортсмени університету, яких готували викладачі кафедри фізичного виховання і тренери спортивного клубу, за підтримки керівництва університету брали активну участь у студентських Спартакіадах та Універсіадах, а також в інших змаганнях, у тому числі й міжнародних. У 1981 – 1985 роках інститут став переможцем огляду-конкурсу Комплексної спартакіади серед сільськогосподарських ВУЗів II категорії колишнього СРСР з розділів фізкультурно-оздоровчої та спортивно-масової роботи, за що тричі був нагороджений перехідним Кубком, прапором та грошовою премією тодішнього Міністерства сільського господарства СРСР. Оскільки цей Кубок інститут завоював тричі підряд, то його було вручено ВУЗу назавжди. Працювали секції з 13 видів спорту. Все це давало можливість спортивному клубу і кафедрі фізичного виховання підготувати кожного року: 1–2 майстрів спорту, 7–10 кандидатів у майстри спорту, 10–16 спортсменів I розряду, 100–200 спортсменів масових розрядів, 150–170 громадських інструкторів і суддів зі спорту. Кафедрою фізичного виховання і спортивним клубом за роки існування підготовлено 3 майстри спорту міжнародного класу, 87 майстрів спорту, 1133 кандидати у майстри спорту, 765 спортсменів I розряду, 9340 спортсменів масових розрядів (II–III). П'ять студентів інституту були членами збірних команд колишнього



Можливий гол



Змагання з велоспорту

легкої атлетики, дворазовий чемпіон Європи з легкої атлетики (Франція, Італія) Недибалюк В.П., кандидат у майстри спорту з легкоатлетичного семиборства Бобко В.В.

У спортивному клубі університету, який відновив свою роботу завдяки зусиллям керівництва кафедри, спортивного клубу, ректорату і начальника управління з питань фізкультури та спорту Київської обласної державної адміністрації, магістра управління Куроченко І.О. – людини фанатично відданої своїй справі, котрий із багатьох керівників різних рівнів обласного і республіканського масштабу, зрозумів наші біди й узяв спортивний клуб університету на повне фінансування, тому що майбутнє великого спорту – це університетські спортклуби. Сьогодні у штаті працює п'ять тренерів: з боротьби греко-римської, вільної, важкої атлетики, легкої атлетики. Клуб і надалі буде розширювати свої можливості, враховуючи інтереси студентської молоді, університету й управління з питань фізкультури та спорту Київської обласної державної адміністрації. Фізичне виховання у ВУЗі – одна із складових навчального процесу. І те, що студенти інституту неодноразово виходили переможцями в Спартакіадах сільськогосподарських ВУЗів колишнього СРСР та на різного рівня змаганнях, включаючи міжнародні – це результат напруженої роботи колективу кафедри фізичного виховання і спортивного клубу за підтримки і повного розуміння ректорату університету. Викладачі і тренери всебічно вивчають кожний новий набір студентів. Щорічно всі студенти проходять медичний огляд і виконують контрольні тести з Програми для сільськогосподарських ВУЗів та державної програми «Фізичне виховання – здоров'я нації». Студентів, які показують хороші результати, зараховують до груп спортивного вдосконалення. Багато з них проходять шлях від новачка до майстра спорту. Так, у тренера з легкої атлетики Максимченко В.І. продовжили тренування, ставши студентами, Сергій Конотопець, Анатолій Русак, Олександр Комащенко, Олександр Уманець, Наталія Статнікова, Григорій Бабченко – студенти зооінженерного факультету; Ганна Руденко, Сергій Шарига, Василь Коломієць, Олег Євпак, Валерій Горобець, Вадим Хмельницький, Юрій Дудник, Ганна Соловйова, Євгенія Ситник – студенти факультету ветеринарної медицини; Ніна Кровопиш, Тамара Шугалія, В'ячеслав Косов, Валерій Пацеля, Тетяна Шапіло – студенти агрономічного факультету; Максимченко Олег – студент економічного факультету, які неодноразово ставали переможцями і призерами змагань сільськогосподарських ВУЗів у різні роки, а також змагань вищестоящих спортивних організацій,

СРСР; 13 – збірних команд СНД; 3 – збірних команд України; 13 – ЦРДСТ «Урожай»; 42 – РРКПФСТ «Колос».

На кафедрі працюють 8 старших викладачів та 6 асистентів, з них: доктор біологічних наук Коробейніков Г.В., кандидат біологічних наук Дудник О.К., кандидат наук з фізичного виховання і спорту Ярмач О.М., аспірант першого року навчання Таровик Н.О., та здобувач четвертого року навчання Колосовська В.В.; майстер спорту з шахів Кириченко В.М., майстер спорту з важкої атлетики Гребенніков В.О, призерка і чемпіонка СРСР, чотириразова чемпіонка України, багаторазова переможниця ЦР «Буревісник» Бельська Г.В., майстер спорту з



Змагання з баскетболу

були членами збірних команд ДСО «Урожай» та КПФСТ «Колос», України і виконали нормативи майстрів та кандидатів у майстри спорту.

Підготовкою студентів-спортсменів у тодішньому інституті займався нинішній завідувач кафедри фізичного виховання Дудник О.К. В 1986 році його вихованці стають Чемпіонами зимової Спартакіади України з бобслею – Новохацький Валерій, Панченко Сергій. В складі збірної команди України Панченко Сергій, Чух Анатолій, Кононенко Геннадій беруть участь у Спартакіаді Народів СРСР. Його вихованці Мацуєв Микола, Маленко Юрій з 1987 – 1989 року є чемпіонами України, чемпіонами СРСР з 1988-1990 року, чемпіонами СНД з 1991 року в 2-х містних санях і в 4-х містних санях. Мацуєв Микола учасник Олімпійських ігор в Абервілі (Франція).

КРАЩІ РЕЗУЛЬТАТИ СТУДЕНТІВ-СПОРТСМЕНІВ БНАУ

ОЛІМПІЙСЬКІ ІГРИ

- Сушко (Кириченко) Руслана – 4м. баскетбол Атланта 1996р.
Шаймарданова Вікторія – 5м. в/атлетика м.Афіни (Греція) 13-29.08.2004р.
Колокольцев Олексій – 5м. в/атлетика м.Афіни (Греція) 13-29.08.2004р.
Барановський Дмитро – учасник л/атлетика м.Афіни (Греція) 13-29.08.2004 р
Готфрід Денис – 3м. в/атлетика м.Сідней (Австралія) 2000р.
Снігур Євгенія – учасник л/атлетика м.Пекін (Китай) 08-24.08.2008р.
Будза Сергій – учасник л/атлетика м.Пекін (Китай) 08-24.08.2008р.

ЧЕМПІОНАТ СВІТУ

- Сушко (Кириченко) Руслана – 9-разова чемпіонка України
Готфрід Денис – 2-разовий чемпіон світу 1999р., 2002р.
Герасименко Надія – 1м. серед молоді боротьба дзюдо 2002р.
Ярина Олександра – 1м. серед молоді боротьба самбо Казахстан 2003р.
Поплавська Світлана – 3м. пауерліфтинг
Арцимович Михайло – 3м. пауерліфтинг Болгарія 16-20.06.2004р.
3м. пауерліфтинг Польща вересень 2003р.
3м. пауерліфтинг м.Форд-Вауна (США) 2005р.
Коваленко Ірина – 1м. серед юніорів л/атлетика м.Шербур (Франція) 2003 р.
1м. серед юніорів л/атлетика м.Гроссетто (Італія) 2004р.
Чижов Олексій – 1м. карате ФСКА м.Лондон (Англія) 10-14.10.2007р.
Ковтуненко Дарина – 1м. карате ФСКА м.Джесоло (Італія) 10-12.10.2008р.
1м. карате ФСКА м.Карнач (Польща) 21-28.09.2010р.

КУБОК СВІТУ

- Герасименко Надія – 3м. боротьба дзюдо м.Софія (Болгарія) 29-30.01.2005 р.
Рачиба Василь – 1м. греко-римська боротьба м.Тегеран (Іран) 02-05.02.2005 р.
Арцимович Михайло – 2м. пауерліфтинг м.Черкаси 11-13.04.2003 р.
Кутало Андрій – 3м. велоспорт м.Москва 04-06.11.2005р.
Бучко Андрій – 3м. велоспорт Італія 2007р.

ЧЕМПІОНАТ ЄВРОПИ

- Сушко (Кириченко) Руслана – чемпіонка Європи баскетбол Чехія 1995р.
Готфрід Денис – 2 разовий чемпіон Європи 1997р., 1999р.
Бучко Андрій – 1м. велоспорт м.Валенсія (Іспанія) 15-20.07.2004р.
Кутало Андрій – 1м. велоспорт м.Валенсія (Іспанія) 15-20.07.2004р.
2 м. велоспорт м.Флоренція (Італія) 21.07.2005р.
Ярина Олександра – 1м. боротьба самбо м. Шаоляй (Литва) 20-23.-5.2004р.
Шаймарданова Вікторія – 1м. в/атлетика Болгарія 23.04.2005р.
Арцимович Михайло – 1м. пауерліфтинг м.Маріуполь 13-18.06.2005р.
Коваленко Ірина – 3м. л/атлетика (юніори) м.Каунас (Литва) 24.07.2005р.
3м. л/атлетика (висота) м.Гетеборг (Швеція) 08.08.2006р.
Масловська Ванда – 3м. в/атлетика м.Владиславово (Польща) 03-05.05.2006р.
Чижов Олексій – 1м. карате ФСКА м.Дніпропетровськ 02-06.05.2008р.
Власенко Юлія – 3м. в/атлетика м.Калмар (Швеція) 26.07.-03.08.2009р.
Єрко Яна – 2м. в/атлетика Кіпр 22-28.11.2010р.

КУБОК ЄВРОПИ

Будза Сергій – 3м. л/атлетика (ходьба) Чувашія (Росія) 17-18.05.2003р.
Барановський Дмитро – 2м. л/атлетика м.Валенті (Словенія) 21-22.06.2003р.
Снігур Євгенія – 1м. л/атлетика м.Мюнхен (Німеччина) 2007р.
1м. л/атлетика м.Ванессі (Франція) 21-22.06.2008р.

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ

Єрко Яна – 1м. в/атлетика рекордсменка України виконала МСМК м.Вінниця 2011р.
Чернявська Світлана – 2м. в/атлетика м.Вінниця 2011р.
Савченко Олексій – 2м. в/атлетика м.Вінниця 2011р.

На базі кафедри фізичного виховання проводились Всеукраїнські спортивні ігри Міністерства аграрної політики України серед вищих навчальних закладів, де наші студенти-спортсмени займали перші місця. 2004р. – 6-8.04. – вільна боротьба; 2-4.11. – баскетбол (чоловіки); 23-25.11. – волейбол (жінки); 2005р. – 11-13.04. – легка атлетика, 22-24.10 – вільна боротьба; 2006р. – 28-31.03 – баскетбол (чоловіки); 30.05.-1.06. – легка атлетика; 2008р. – 29.05.- 01.06 – баскетбол (чол., жін.), волейбол (жінки), важка атлетика, 13-15.06 – легка атлетика; 2010р. – 01-05.06. – баскетбол (чол. жін.), волейбол (жінки), важка атлетика, легка атлетика, боротьба вільна.

Переможці Універсиади Мінагрополітики України серед ВНЗ – 2004р., 2006р., 2008р., 2010р. Були підведені підсумки участі аграрних ВНЗ III-IV рівнів акредитації, що у Всеукраїнських спортивних іграх лідером є команда Білоцерківського національного аграрного університету, яка на чотирьох останніх Спартакіадах ставала переможцем у загальнокомандному заліку.

Збірна команда університету з баскетболу (жінки) на виїзних змаганнях Всеукраїнських спортивних ігор серед ВНЗ Мінагрополітики України (2006р. м.Харків, 2008р. м. Дніпропетровськ) була незаперечним лідером і переможцем (тренер Тещук Л.Й.).

До складу груп вищої спортивної майстерності та спортивного удосконалення увійшло: 1 заслужений майстер спорту, 9 майстрів спорту Міжнародного класу; 60 майстрів спорту; 62 кандидати у майстри спорту та 30 студентів-спортсменів входять до складу збірної команди України з різних видів спорту.

ДОСЯГНЕННЯ КОЛЕКТИВУ УНІВЕРСИТЕТУ

На своєму багатовіковому історичному шляху наш освітній заклад зазнав багато трансформацій, зумовлених обставинами політичного, соціально-економічного та культурного розвитку Правобережної України.

Найвищим досягненням колективу нашого навчального закладу є негасимий вогонь творчості щодо утвердження кращих традицій українського народу, ідеї національного та духовного відродження, ідеї соборності, демократичної, економічно розвинутої, квітучої України, ідеї інтелектуально розвинутого і заможного народу.

Стосовно звинувачення єзуїтів у тому, що їхня освіта притупляла національну свідомість в учнів колегіумів, то вже біографії видатних осіб (як то Богдана Хмельницького, Івана Мазепи, Лазаря Барановича та ін.) показали, що навчання в єзуїтських колегіумах не завадило їм зробити значний внесок у розвиток державності та православ'я в Україні.

Творчий, демократичний колектив на всіх етапах ініціював розвиток природних здібностей студентів. Тому уже серед випускників Вінницької гімназії було багато видатних діячів науки та культури: філософ і сатирик Т. Щеновський, археолог і антрополог та етнограф І. Коперницький, письменник П. Яса-Биковський та ін.

У Білоцерківській гімназії працювали відомі діячі педагогіки, науки і культури. Великий внесок у науку зробив Едмунд-Леопольд Руліківський – історик, археолог, етнограф; Едмунд Вацлав Руліківський – відомий геральдик; графи Владислав і Костянтин Владиславовичі Браницькі займалися дослідженнями цукрових буряків, офірували на наукові дослідження з ботаніки, орнітології. З величезної колекції, яка згодом утворила Природничий музей Браницьких у Варшаві (сучасний Природничий музей Польської Академії Наук), була складена й природнича колекція, яку брати подарували Білоцерківській гімназії. М.К. Чалий – письменник, перший біограф Т.Г. Шевченка, член редколегії «Київська старина», 17 років обіймав посаду директора гімназії. Викладачами працювали – І.М. Сошенко, видатний художник і педагог, ініціатор і організатор викупу Т.Г. Шевченка з кріпацтва, розвивав художні здібності гімназистів; К.Г. Стеценко – відомий український композитор, диригент, громадський та церковний діяч; Петро Лебединцев – історик, археолог, краєзнавець, поліглот, потім його обрали протоієреєм Київського Софійського кафедрального собору. Геніальний художник М. Врубель в монументальній композиції «Сходження Святого Духа на апостолів» прообразом апостола Іоанна взяв Петра Лебединцева. Твір знаходиться в Кирилівській церкві, де похований Київський князь Святослав. Нестор Шараєвський опікувався братським рухом, був фундатором Української автокефальної православної церкви. Видатний український письменник Юрій Покос-Будяк; видатний український історик, письменник Антоній Юзер Ролле; письменник, композитор, громадський діяч Модест Левицький; видатний український композитор Яків Яциневич творчо збагатили духовність студентів. Борис Познанський – письменник і етнограф, відзначився діяльною участю в українському русі, до якого пристали такі постаті, як Володимир Антонович і Тадей Рильський.

У гімназії і технічному училищі студенти розвивали свій талент, отримували міцні гуманітарні знання з біологічних і технічних наук, напоєні демократичним духом. Багато з них включилося в культурне наукове, громадське, політичне життя.

Так, Євген Слабченко став організатором першого скаутського куреня у Білій Церкві (1917 р.), учасником повстання Окремого корпусу січових стрільців (1919), видатним українським і французьким кінорежисером, співавтором всесвітньовідомих фільмів, лауреат премії «Оскар».

Антон Комар став відомим фізиком, ініціатором будівництва ядерного наукового центру в м. Гатчин під Ленінградом, директор Ленінградського фізико-технічного інституту.

В.П. Линник, випускник і вчитель гімназії – видатний вчений у сфері прикладної фізики та астрономічної оптики, начальник наукового відділу Державного оптичного інституту ім. С.І. Вавілова, академік, Герой Соціалістичної Праці, лауреат Державних премій СРСР, Золотої медалі С.І.Вавілова.

Юрій Смолич – видатний український письменник, Герой Соціалістичної Праці. Саша Чорний (Глікберг) – видатний український письменник. Людвік Варинський – засновник першої пролетарської польської партії «Пролетаріат». Михайло Урицький – один з активних лідерів комуністичного руху в Росії.

Науково-педагогічні працівники – основна сила виховання майбутніх фахівців, успіхів в науці. Значний внесок зробили академіки: М.І. Вавілов, М.Д. Потьомкін, М.В. Якубовський, Є.П. Вотчал, В.П. Линник, М.П. Кравчук, В.А. Плотніков, А.І. Задонцев, В.Г. Касьяненко, А.М. Гродзінський, Д.М. Гродзінський, В.В. Влізло, В.І. Семчик, М.С. Мандигра, Г.О. Кудрявцев, М.З. Басовський, В.Г. Герасименко, В.О. Бусол, І.А. Рудик, В.І. Левченко, М.В. Рубленко, В.М. Власенко, М.І. Арінчин, М.В. Косенко.

Продуктивними науковцями і вихователями проявили себе доктори наук, професори В.П. Куликівський, І.І. Жаботинський, В.В. Заморський, С.С. Іноземцев, Г.І. Фіщенко, В.І. Рубльов, В.С. Денисьєвський, О.І. Петіков, С.С. Іванов, О.О. Табенцький, Й.Й. Кораб, В.С. Чудінов, І.М. Толмачов, В.М. Лебедев, А.С. Лебедев, І.І. Пушкарьов, М.П. Архангельський, О.М. Шевченко, І.П. Котоврасов, В.І. Глеваський, Ф.І. Крутипорох, Є.І. Адмін, В.І. Упоров, А.К. Скороходько, О.І. Кононський, М.Я. Молоцький, В.Ф. Караващенко, Ю.К. Свечин, А.М. Дубін, О.О. Моторін, Ф.О. Юрків, П.А. Соловійов, К.С. Бірюкова, Г.М. Панасюк, Л.С. Дяченко, П.Д. Клименко, Й.І. Кадиков, В.К. Воскресенський, М.Х. Ковбасенко, М.М. Воскресенський, Г.О. Гимельрейх, С.В. Баженов, А.Ф. Бурденюк, І.А. Акаєвський, Н.Г. Толстова-Парійська, В.І. Стелецький, О.Л. Скоморохов, П.О. Ковальський, А.В. Маханько, Ф.Н. Мілованов, П.А. Рудько, М.М. Вовченко, М.Л. Олійник, М.С. Крикунов, А.М. Журбенко, Ю.О. Павловський, І.В. Хрустальова, П.М. Лемішко, І.С. Панько, Й.С. Загаєвський, І.С. Дудко, В.С. Хоменко, Ю.Г. Артеменко, В.Й. Издепський, Г.М. Цехмістренко, А.Й. Краєвський, М.Ф. Волкобой, І.І. Яновський, П.П. Мажуга, В.В. Касянчук, О.М. Якубчак, М.Н. Доронін, О.Є. Галатюк, Я.М. Корсунський, С.Т. Рягін, В.П. Тульчинська, І.І. Лабутін, М.Г. Скородумов, В.П. Фасоля, Б.М. Ярчук, І.О. Поваженко, І.М. Подольський, Л.К. Сук, І.Є. Петровський, К.Є. Канський, Я.М. Баренгольц, В.І. Губенко, О.М. Варченко, О.Ю. Амосов, Ю.В. Ніколенко, В.І. Перебийніс, Л.П. Червінська, П.І. Юхименко, О.В. Шубравська, В.С. Панюков, Л.В. Барановська, А.І. Рокитко, А.І. Мажицький, А.М. Кандиба, О.В. Степанова, Н.М. Пустовіт, Г.М. Підлісецький, Д.Л. Поліневич, Ф.П. Терехов, М.Ю. Каденська, Амеди Гальйо, Рей М.Джонс, А.І. Кульчицький, Чарльз Роча, Ендрю Шеппард, І.Ю. Сальман, М.В. Гринжевський, С.П. Азізов, В.П. Долінський, Є.І. Буряк, М.Ф. Запорожець, І.З. Кастовець, А.М. Котик, О.І. Кривутенко, Б.В. Криштофорова, М.Ф. Яценко, М.С. Даньшин.

Науково-педагогічні працівники і випускники університету зробили значний внесок у розвиток теоретичної та прикладної науки, розвиток технологій. Так, Смірнов І.В. зробив одне із 300 відкриттів у колишньому Радянському Союзі – безстрокове зберігання генетичного фонду шляхом глибокого заморожування статевих клітин. Ним користується весь світ. М.Д. Тарнавський уперше в світі виявив мутагенну дію екзогенних ДНК як здатність спричиняти спрямовані мутації.

А.М. Люлька, випускник профтехшколи 1936 р., геніальний вчений, інженер, організатор, автор турбореактивних двигунів, які підняли літаки Сухого, Мікояна, Ілюшина, Туполєва, Бірева із звуковою швидкістю у стратосферу. Винахід А.М. Люльки отримав світове визнання. Він – герой Соціалістичної Праці, лауреат Ленінської державної премії. Бойові літаки з двигунами А.М. Люльки майже 70 років є основою ВПС, ППО, ВМФ Росії, України та багатьох країн світу. І сьогодні в Росії працює надпотужна моторобудівельна корпорація «НВО«Сатурн» над розробкою двигунів нового покоління для літаків, космічних систем, ракетноносіїв, космічних ракет, гелікоптерів, безпілотних літаючих апаратів, для потреб атомної промисловості, снігоходів, газових, нафтових, комунальних підприємств. Основні споживачі продукції – більше 120 авіакомпаній Росії і за рубежом, у тому числі США, ФРН, Франції, Китаю, Індії, всього більше 40 країн.

Б.М. Вул організував і очолював Лабораторію діелектриків (напівпровідників) у Фізичному інституті СРСР. Відкрив новий сегнетоелектрик – титанат барію (Сталінська премія, 1946 р.), автор першого в СРСР напівпровідникового генератора (Ленінська премія, 1964 р.), Герой Соціалістичної Праці (1969 р.), академік (1972 р.).

Олександр Шимановський – відомий вчений-офтальмолог, доктор медицини, перший у світі здійснив пересадку переднього відділення очного яблука, автор наукових праць «Про сутність трахоми», «Відносно сліпоты» та ін.

В.М. Лебедев, учень і сподвижник М.І. Вавілова, зробив безпосередній внесок у розробку вчення про центри походження і формування культурних рослин, у розвиток теорії і практики віддаленої гібридизації. Теоретичні й методичні розробки щодо створення трьох видових гібридів наблизили до створення (1962 р.) перших сортів трьох видових тритикале – нової культури, якої не існувало в природі, а тепер широко використовується у багатьох країнах світу.

І.М. Єремєєв створив сорт пшениці Українська 0246 зі стійкими спадковими властивостями. Організація Об'єднаних Націй затвердила цей сорт як Міжнародний стандарт для сильних пшениць.

У співавторстві із М.І. Вавіловим видали «Теоретичні основи селекції» (1935 р.), що й на сьогодні вважається фундаментальним.

В.Ф. Савіцький – учень та сподвижник М.І. Вавілова і І.Д. Карпеченка, перший отримав одонасінні цукрові буряки, які характеризуються самофертильністю. Разом з генетиком Ф. Оуеном (США) отримав одонасінні лінії – закріплювачі цитоплазматичної чоловічої стерильності і розробив генетичну схему виробництва гібридів цукрових буряків на стерильній основі. Нині це є генеральним напрямком у селекції всіх бурякосіючих країн світу.

І.Г. Пушкарьов вперше розробив методику і систему оцінки картоплі на стійкість до фітофтори та застосував метод віддаленої гібридизації і вивів новий сорт картоплі – Фітофторостійкий 8670.

О.К. Коломієць, лауреат Державної премії, створила перший в СРСР сорт одонасінних цукрових буряків. Це зумовило докорінні зміни в технології вирощування цукрових буряків. Її іменем названо Білоцерківську дослідно-селекційну станцію.

А.А. Горлач – автор багатьох сортів пшениць, лауреат Сталінської премії.

1990 року в інституті відкрито, вперше серед 105 сільськогосподарських ВНЗ СРСР, підготовку спеціалістів «Організація зовнішньоекономічних зв'язків сільськогосподарських підприємств».

В останній період науково-педагогічними працівниками і випускниками університету виведено нові сорти сільськогосподарських культур. Їх автори: Л.А. Бурденюк-Тарасевич, А.А. Остапчук, І.С. Гончаренко, О.І. Рижєєва, М.В. Остренко, А.М. Розвадовський, М.Б. Грабовський, В.А. Власенко, В.С. Гірко, О.К. Лободін, В.М. Булін, С.С. Шох.

М.Н. Доронін вивчив епізоотологію, патогенез та діагностику, розробив заходи профілактики та боротьби з лейкозом великої рогатої худоби.

Нині Білоцерківський національний аграрний університет – це потужний регіональний освітній, науковий та культурний центр. До складу університету входять два регіональних наукових центри, п'ять науково-дослідних інститутів, 16 науково-дослідних лабораторій, у тому числі: міжфакультетських – 3, міжкафедральних – 7, проблемних – 6, Інститут післядипломного навчання керівників і спеціалістів ветеринарної медицини, ННДІ економіки і бізнесу, Інститут Європейської інтеграції, навчально-науково-виробничий центр, 8 технікумів і коледжів.

Університет здійснює підготовку фахівців на 10 факультетах за 24-ма спеціальностями і 36-ма спеціалізаціями. Всього навчається понад 10 тис. студентів.

Навчальний і науковий процес забезпечують 12 академіків, 55 докторів наук, професорів, всього 404 науково-педагогічних працівників.

В університеті працюють докторантура й аспірантура, спеціалізовані вчені ради із захисту докторських і кандидатських дисертацій.

В університеті сформувалися та плідно працюють визнані в Україні і світі 13 наукових шкіл: П.О. Ковальського – з нейрогістології, А.Ф. Бурденюка – з ветеринарної хірургії, М.Н. Дороніна – з лейкозології, Й.С. Загаєвського – з ветеринарно-санітарної експертизи, М.С. Крикунова – з паразитології, О.І. Кононського – з гістобіохімії; М.З. Басовського – з розведення і селекції; Є.І. Адміна – з прогресивних технологій виробництва продуктів тваринництва; В.І. Левченка – діагностів і терапевтів; М.Я. Молоцького – із селекції насінництва, В.Г. Герасименка – біотехнології, Нікітенка А.М. – розробка новітніх технологій, способів застосування біологічно активних препаратів та енергоінформаційних, Харути Г.Г. – з відтворення великої рогатої худоби.

Гордість нашого університету – науково-педагогічні працівники, випускники, студенти. Університет підготував близько 35 тисяч висококваліфікованих спеціалістів. За бойові і трудові подвиги найвищі відзнаки одержали:

Чотири Герої Радянського Союзу: П.Л. Вернигора, О.П. Дорофєєв, О.Є. Кривець, А.Г. Наконечний.

П'ять Героїв України: Т.В. Засуха, Ю.М. Карасик, В.І. Чернишенко, М.В. Шаповал, Г.Б. Бобов.

П'ятнадцять Героїв Соціалістичної Праці: Біліченко В.Г., Вертай Б.П., Вул Б.М., Грицай М.І., Гриценко В.П., Клименко І.П., Лавриненко А.М., Линник В.П., Люлька А.М., Мямліна Л.І., Окіпна В.В., Пашенко Ф.Л., Смолич Ю.К., Чарник К.Т., Шандренко М.К.

Тридцять п'ять заслужених діячів науки, і заслужених працівників України: Адмін Є.І., Бабак І.М., Білоус І.Л., Власенко В.М., Веклич Г.Г., Герасименко В.Г., Голуб І.Г., Губенко В.І., Гулецька-Веклич Г.А., Даниленко В.П., Достоевський П.П., Дудник О.К., Євтушенко А.Ф., Карасик Ю.М., Квасновський В.М., Коломієць С.Д., Кононський О.І., Крикунов В.Г., Куліш М.Ю., Молоцький М.Я., Найдьонов В.А., Новак В.П., Носко В.Я., Панько І.С., Рубленко М.В., Савлюк Ю.Я., Світільников В.С., Ткачук В.М., Турчинович А.Ф., Хахула В.С., Харута Г.Г., Харьковщенко Є.А., Хоменко В.С., Чумаченко В.Ю., Ярошовець В.С.

Двадцять чотири лауреати премій СРСП і України: Бесулін В.І., Бурденюк Л.А., Бусол В.О., Власенко В.М., Вул Б.М., Гросман Р.Й., Гудима А.Д., Горlach А.А., Єфіменко М.Я., Каравашенко В.Ф., Карпович І.У., Коломієць О.К., Комар А.П., Корнієнко Л.Є., Кульчицький А.І., Линник В.П., Левченко В.І., Люлька А.М., Медведик Р.І., Рубленко М.В., Смертюк В.П., Тихонюк Л.А., Хаврук О.Ф., Ярчук Б.М.

Двадцять шість депутатів Верховної Ради СРСП та України: Авраменко С.С., Артеменко М.М., Бесараб А.М., Гаркуша А.М., Гончаренко І.С., Даниленко А.С., Ейсмонт В.Ю., Засуха А.А., Засуха Т.В., Капранов В.Л., Карасик Ю.М., Коваленко М.М., Ковбасюк М.С., Куліш М.Ю., Кучеренко В.Г., Лісовенко В.Т., Лисенко І.П., Михайлюк В.П., Погрібняк П.Л., Попльовкін Т.Т., Рябоконь О.Г., Собченко В.Ф., Ткаченко О.М., Толстова-Парійська Н.Г., Швець В.Р., Ярощовець В.С.

Дев'ять міністрів України: Гаркуша М.А., Даниленко А.С., Достоевський П.П., Дудін Ю.І., Засуха А.А., Карасик Ю.М., Погребняк П.Л., Попльовкін Т.Т., Ткаченко О.М.

Університет є потужним і культурно-мистецьким центром, що формує високі морально-естетичні якості молоді людини. В його складі 12 колективів художньої самодіяльності, 5 з яких мають почесне звання «Народний аматорський», є лауреатами мистецьких премій, національних та міжнародних фестивалів народної творчості: хор «Батьківська нива», Ансамбль народних інструментів, Ансамбль бандуристів, Духовий оркестр, Драматичний театр «Доля».

За рейтингом серед ВНЗ Міністерства аграрної політики університет з 1998 року впевнено займає перше або призове місце серед аграрних вишів України.

Високою оцінкою міжнародної діяльності колективу стало прийняття університету до Всесвітнього консорціуму установ вищої аграрної освіти і досліджень; факультету ветеринарної медицини – до Європейської асоціації ветеринарних ВНЗ, екологічного факультету – до мережі Центрів аквакультури Центральної і Східної Європи (NACEE).

За заслуги в підготовці кадрів та значний внесок у розвиток науки, культури і міжнародні зв'язки, впровадження наукових розробок у виробництво колектив університету нагороджено: Почесною грамотою Президії Верховної Ради Української РСР, 1970 р.; Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, 2000 р.; Дипломом Міжнародного Академічного Рейтингу популярності та якості «Золота фортуна», 2002 р.; Срібною медаллю за участь у виставці «Освіта і кар'єра – 2010»; Золотою медаллю Міністерства аграрної політики України за перемогу у конкурсі в номінації «Наука», 2009 р.; Золотою медаллю Міністерства аграрної політики України за перемогу у виставці «Агро-2010», «Агро-2011» на кращу наукову розробку в номінації «Наука. Освіта. Інформатизація», 2010, 2011 р.

Серед стратегічних цілей в освітній політиці університету – подальше інтегрування у світову освітнянську систему, офіційне утвордження його в статусі міжнародного, забезпечення підготовки висококваліфікованих конкурентоспроможних фахівців, морально і фізично здорових патріотів України, здатних працювати в умовах ринкової економіки.

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ЦЕНТР

У перші роки роботи Білоцерківського сільськогосподарського технікуму створено його навчально-дослідне господарство («учгосп»). У вересні 1921 р. за постановою Білоцерківського повітземвідділу технікуму було передано господарство парку «Олександрія» з усіма приміщеннями та земельні угіддя площею 467 гектарів. Нагадаємо, що в 1923 р. для розширення учбово-дослідного господарства йому передається урочище «Нова Голіндерня» площею 13 десятин, а в 1927 р. – держгосп «Тетіївський» із земельною площею 713 гектарів.

З удосконаленням в технікумі навчального процесу та розвитком науково-дослідної роботи постало питання про організацію дослідного поля. У 1926 р. в парку «Олександрія» в урочищі «Ланок» (територія нинішньої ветклініки) на площі 38 гектарів було створене дослідне поле, а в 1927 р. побудований вегетаційний будиночок. Але через відсутність коштів систематична дослідна робота до 1928 р. не велася.

Навесні 1928 р. керівництво роботою дослідного поля було покладене на співробітника технікуму П. Найдіна. Того ж року під досліди було зайнято 6 гектарів землі, ще на 6 гектарах були проведені рекогносційні посіви; 26 гектарів дослідного поля використовував під господарські посіви учгосп. У 1928 р. на дослідному полі уже велися дослідження за 13 темами.

Дуже цікавою була система ведення роботи. Так, на кожний дослід виділялася група студентів (2–4 чол.), які здійснювали всі роботи, вели спостереження та облік протягом періоду досліджень. Це зараховувалося як виконання ними курсової роботи. Безпосереднє керівництво та постійний інструктаж студентів був покладений на інструктора дослідного поля С.С. Кустовського.

Землеробство в учбово-дослідному господарстві поступово переводиться на наукову основу. У 1927–1928 рр. кафедра ґрунтознавства та агрохімічного аналізу провела дослідження ґрунтів учгоспу, вивчила динаміку поживних речовин, водний і повітряний режими ґрунтів.

З 1921 по 1928 рр. у господарстві функціонували такі галузі, як овочівництво, садівництво, молочне скотарство і виноробство. На тваринницькій фермі було 53 корови та 36 коней. Балансова вартість виробничих фондів учгоспу в 1928 р. перевищувала 21 тис. крб.

У 30-ті роки господарство поповнилося новою сільськогосподарською технікою, колісними, а пізніше і двома гусеничними тракторами, двома вантажними автомобілями, зерновими комбайнами та стаціонарною молотаркою.

До 1940 р. в учгоспі було сформоване молочне стадо із 136 гол. високопродуктивних корів симентальської породи. У валовому виробництві велику питому вагу становило свинарство. Господарство мало 26 основних свиноматок й було провідним у районі з виробництва свинини.

Свідченням визнання значних виробничих досягнень учбового господарства стала його участь у всесоюзній сільськогосподарській виставці 1939–1940 рр.

На початку війни частина техніки, тварин та інших матеріальних цінностей була евакуйована на схід, але більшість господарських та житлових будівель спалена, зруйнована і пограбована фашистами. Після визволення Білої Церкви від окупантів довелося заново створювати учгосп, відновлювати зруйновані та будувати нові приміщення. Господарство поповнюється технікою, впроваджуються механізація та електрифікація виробничих процесів. З евакуації була повернута частина племінної великої рогатої худоби, яка стала основою для відновлення племінної роботи. У 1946 р. в учгоспі налічувалося 29 корів, 1956 – 85, 1958 – 94, 1959 – 232, а в 1961 р. – 198 корів.

У цих умовах студенти ветеринарного факультету набували кваліфікації працівника тваринництва, навчалися зоотехнічних прийомів, проходили навчальну практику. У цей важкий час добре зарекомендували себе викладачі І.Г. Батуревич, В.П. Царенко, Л.К. Соломенко, які, незважаючи на труднощі, успішно керували роботою студентів.

У 1947 р. почалося будівництво нових тваринницьких приміщень на території, де нині знаходиться центральне відділення учгоспу. 1948 року перший телятник було здано в експлуатацію. У кінці 40-х – на початку 50-х років силами студентів агрономічного та ветеринарного факультетів було посаджено сад на площі 28 гектарів. Керував цією роботою старший викладач Т.С. Єдиний; ще пізніше сад площею 70 гектарів було посаджено під керівництвом Г.С. Антиповича.

1946 року за рішенням уряду парк «Олександрія» було передано Академії наук України. У зв'язку з цим постало питання про перенесення садиби учгоспу на нове місце. Протягом 1946–1951 рр.

у районі Заріччя, на вільних від будівель польових угіддях учгоспу велося спорудження центральної садиби учбово-дослідного господарства. Директором учгоспу в той час був М.А. Гаркуша, який пізніше став міністром меліорації України.

У 1947 р. відновлюється робота дослідного поля й великої оранжереї агрономічного факультету. У 1951 р. учгосп був повністю переведений із парку «Олександрія» у район «Заріччя». До 1957 р. учбово-дослідне господарство мало загальну площу 1212,4 гектара, у тому числі орної землі – 662 гектари. Дослідне поле тривалий час очолював В. В. Щербенко.

У різні роки учгосп очолювали П.І. Макаренко, В.І. Дудник (потім голова Білоцерківського райвиконкому), І.О. Чуприна, який пізніше успішно захистив кандидатську дисертацію і працював в інституті проректором по заочному навчанню.

Значний розвиток одержало навчально-дослідне господарство, коли до нього на клопотання директора БЦДСГІ М.Н. Полішвайка було приєднано КПС с. Пилипча (понад 2000 гектарів орної землі). Колектив зріс до 1000 робітників. Учгосп став сучасним високо механізованим господарством, в якому студенти мали змогу опановувати весь технологічний цикл сільськогосподарського виробництва. З 1976 р. учгосп очолював кандидат сільськогосподарських наук А.О. Мілюк.

Господарство служило як базою учбово-виробничого навчання студентів, так і науково-дослідної роботи співробітників інституту. Здійснювалися заходи щодо підвищення врожайності сільськогосподарських культур, впроваджувалися нові сорти, заходи захисту рослин, добрива.

У 80-ті роки у відділку «Бугаївка» побудовано тваринницький комплекс, автоматизований комплекс для очищення та зберігання зерна, виробнича майстерня, комбікормовий завод, кукурудзяна сушарка, реконструйовано свинарник. Відділок повністю газифіковано. У відділку «Городище» споруджується тваринницький комплекс, побудовані майстерня, трансформаторна підстанція, магазин.

Учгосп мав 2246 гектарів орної землі. Урожайність пшениці тут становить 60–70 ц/га, ячменю – 60–75, гороху – 50, цукрових буряків – 400 ц/га. Основний напрям господарства – зернобуряковий із розвинутим тваринництвом; учгосп має 1800 гол. великої рогатої худоби, 1400 свиней, 144 племінних коней тракенівської породи (на цій базі створена племінна стадня). Надій від корови в середньому становить 3196 кг молока, середньоденний приріст живої маси великої рогатої худоби – 1571 г, свиней – 550; одержано 78 телят на 100 корів. Рентабельність господарства досягає 106,3 %.

У господарстві два відділки (Центральне, Городище), потужний машинно-тракторний парк, який складається із 76 автомобілів, 62 тракторів, 12 комбайнів та іншої сільськогосподарської техніки.

Та все ж історію будь-якого колективу прикрашають люди. Добрими словами слід згадати колишніх агронома саду, справжнього ентузіаста своєї справи Г.С. Антиповича, головного ветлікаря С.І. Чирву, головного зоотехніка В.В. Савачевського, головних інженерів Я.І. Грановського та В.С. Покровського, завідуючого гаражем І. В. Задорожного, робітника саду Д.Ю. Бредуна. Активно примножили трудові здобутки своїх попередників заступник директора, а пізніше директор М.С. Федорченко, головні спеціалісти – заслужений агроном України І.Л. Білоус, В.М. Ілляшенко, Г.Г. Каплер, А.І. Ніщимний, будівельники В.П. Кулик та А.І. Шульга, робітниці саду Н.І. Дзюман та Р.М. Юрченко, механізатори О.О. Глуховський, М.І. Антоненко, С.М. Антонік, М.І. Калачук. В.О. Овсяницький, тваринники Р.Г. Антонік, І.М. Односум, Г.Г. Булах, зав. конєфермою М.Ю. Бойко, керівник профспілкової організації О.С. Упир та багато інших.



Загальне дослідження коня

Учгосп завжди юридично був підпорядкований Міністерству господарства (та інших) СРСР, а після розпаду останнього – Міністерству сільського господарства (та інших) України.

Колишні колгоспники с. Пилипча підняли клопотання про виділення цього відділка учгоспу і повернення їм попередньої організаторської форми господарювання – колгоспу. Їхнє бажання підтримав

Білоцерківський райком, Київський обком КПУ, Міністерство сільського господарства СРСР і в 1990 р. відділилися.

У 2002 р. створено дослідне поле університету за рахунок земель учгоспу площею 126 га.



Огляд бджолосімей

Колишні колгоспники с. Городище теж підняли клопотання про виділення господарства із складу учгоспу з наступним розпаюванням землі і майна. Міністерство аграрної політики України задовольнило вимоги селян у 2003 р.

За ініціативи трудових колективів університету і учгоспу наказом Міністра аграрної політики України від 20.07.2005 р. за №325 «Навчально-дослідне господарство Білоцерківського державного аграрного університету» реорганізовується в структурний підрозділ без права юридичної особи шляхом приєднання його до університету і набуває статусу «Навчально-науково-дослідний центр» (ННДЦ).

Директором учгоспу, а потім центру у 2003–2006 рр. працював Кравченко Василь Федорович. У 2006–2007 рр. виконував обов'язки директора центру Ображій Сергій Володи-

мирович. У 2007–2009 рр. директором центру працював Головченко Леонід Михайлович.

З 2008 р. директором навчально-науково-дослідного центру працює Кузьменко Петро Іванович. Зараз центр розвивається як багатогалузеве показове господарство з виробництва і переробки сільськогосподарської продукції для практичного навчання студентів, спеціалістів, ведення науково-дослідної роботи і впровадження її результатів.

Для поліпшення ефективності виробництва сільськогосподарської продукції та забезпечення якісної навчальної бази з підготовки спеціалістів аграрного сектору економіки у 2009 році здійснено значні капітальні інвестиції в дослідне господарство в сумі 1244,3 тис. грн.

Придбано комбікормовий завод та міксер для змішування кормів, поновлено автопарк трьома комбайнами, 10-ма тракторами, дисковою бороною та косаркою, закуплено 420 вівцематок 45 кіз, 20 ремонтних свинок та 5 кнурів породи ландрас встановлено вакуумну доїльну установку, що дало можливість реалізовувати на переробку молоко екстрагатунку. Капітальні вкладення у розбудову ННДЦ дають можливість отримати уже в цьому році до 6000 л молока на корову, 900 г приросту у свиней, досягти урожайності пшениці 60 ц з/га та 80–90 – кукурудзи.



Профілактичні щеплення овець

Уже сьогодні навчально-науково-дослідний центр університету може слугувати прикладом сучасного аграрного виробництва, основою для практичної підготовки висококваліфікованих фахівців, базою впровадження у виробництво сучасних інноваційних технологій з рослинництва і тваринництва, школою підвищення кваліфікації фахівців аграрного профілю.

ВИЩІ НАВЧАЛЬНІ ЗАКЛАДИ, ПІДПОРЯДКОВАНІ УНІВЕРСИТЕТУ

Бобринецький технікум ім. В. Порика



Головний корпус Бобринецького технікуму ім. В.П. Порика

Бобринецьчина знаходиться в степовій зоні розвинутого землеробства. Щоб забезпечити потреби сільського господарства в кадрах, рішенням уряду в м. Бобринець при професійно-технічному училищі в 1922 р. був відкритий агрономічний відділ, який почав випускати молодших агрономів. Цей відділ відкрили завдяки піклуванню агронома-викладача профтехшколи Перепичаєнка Олексія Мефодійовича. Агровідділ містився у приміщенні профтехшколи. На навчання приймали молодь з освітою 7 класів. Строк навчання був 2-річний. Щороку приймали 1 групу до 30 чоловік. Разом чисельність учнів агровідділу становила до 60 осіб. Проіснував він до 1924 року, коли агрономічний відділ

було відокремлено від профтехшколи і перетворено в самостійну сільськогосподарську інтегральну школу на базі 4-х класів, а з 1926 року – на базі 7 класів.

Навчалася 30 чоловік в кожній групі. Майже всі учні одержували стипендію в розмірі 5 крб., жили всі в гуртожитку, харчувалися в учнівській їдальні. Школа мала 95 га землі. Машин в той час не було. Було 4 робітника, 4 коней, кінний плуг, залізні борони, жатки-лобогрійки, соняшникова сівалка. В 1925 році школа одержала трактор «Фордзон», плуга, снопов'язку і молотарку «БДО-34».

З 1926 р. школа почала називатися «сільськогосподарська професійна школа», готувала агрономів-полеводів. В 1927 р. цю школу закінчило 22 випускники, з яких 16 вступило до вищих навчальних закладів. Директором школи був Вершинін І.І., а завучем – Гречанівський Г.Д.

1930 року до Бобринецької сільськогосподарської школи було переведено Новопазиський сільськогосподарський технікум. І в цьому ж році школа була реорганізована в технікум зернових культур. У 1935 р. до Бобринецького зернового технікуму влився Курячолозівський сільськогосподарський технікум. 1936 року був переведений Кіровоградський сільськогосподарський технікум захисту рослин, разом з яким до нас прийшов учень Василь Порик.

Протягом усього перебування в технікумі він виявив себе дисциплінованим учнем. Брав активну участь у громадському житті технікуму. За позитивні риси характеру його було рекомендовано у військове училище. З перших днів Великої Вітчизняної війни В.Порик проявив свою мужність, відданість Батьківщині.

Василь Порик загинув від рук фашистів 22 липня 1944 року на території Франції, йому було присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Колектив технікуму свято шанує пам'ять В. Порика, ім'я якого було присвоєно технікуму у 1975 році Постановою Ради Міністрів України № 247 від 07.05.1975 року.

У 1937–1940 рр. навчальний заклад завершив будівництво сучасного навчального корпусу. Колектив обробляв біля 300 га орної землі, мав унікальні дослідження насіннево-сортівних груп зернових культур. Організаторами навчально-прикладного процесу були відомі на Кіровоградщині спеціалісти-аграрії С.Г. Кошель, І.С. Шевченко, І.Д. Кобилянський. 1937 року технікум зернових культур був перетворений у середню сільськогосподарську школу, а в 1940 р. ця школа була реорганізована в технікум рільництва.

Велика Вітчизняна війна 1941–1945 рр. зупинила навчально-виховний процес технікуму, а його викладачі та студенти боронили свою землю від ненависного ворога. Понад 300 випускників та

викладачів захищали Вітчизну на полях битв Другої світової війни, з яких майже половина загинула смертю хоробрих. Серед них Андрій Федорович Іванченко та Іван Хрисанович Календюк – Герої Радянського Союзу. Всього нагороджено орденами та медалями СРСР 139 бійців і учасників партизанського опору в роки війни.

16 березня 1944 р. війська Червоної Армії визволили Бобринець, а вже з 1 вересня розпочався повний навчальний рік, який проходив у тяжкий період війни та відбудови всієї інфраструктури навчального закладу. Директорами були І.С. Жадан, Г.Д. Гречанівський, головним бухгалтером – В.Д. Смоленчук, який працював з листопада 1934 до березня 1993 рр., і це єдиний запис в його трудовій книжці, хіба що окремим рядком виділена служба в лавах Червоної Армії в роки Великої Вітчизняної війни. Ці люди організували розбудову фактично нового навчального закладу, а Я.У. Хаустович, якого згодом призначили директором, фактично завершив процес будівництва в 60–70 рр. XX ст.

За час існування технікум готував зоотехніків, а в 1953 р. був поновлений відділ захисту рослин. За ці роки авторитет технікуму виріс надзвичайно, а його спеціалісти користувались високим попитом та були професійно самостійними. Держава високо оцінила наших випускників: Лідія Миколаївна Цимбал – Герой Соціалістичної Праці, заслужений агроном України; Олександр Степанович Пінковський – Герой Соціалістичної праці, заслужений агроном України; Анатолій Миколайович Грищенко – заслужений агроном України, Анатолій Миколайович Тесленко – заслужений агроном України; зна-



Науково-педагогічний колектив технікуму

кові постаті в Україні – наші випускники: Запорожець Михайло Дем'янович (випускник 1957 р.), кавалер орденів і медалей СРСР, голова зразкового колгоспу ім. 40-річчя Жовтня Бобринецького району; Трав'янка Віталій Іванович – заслужений працівник сільськогосподарства, заступник голови Миколаївської обласної державної адміністрації; Хорунжий Іван Антонович (випускник 1959 р.), кавалер орденів та медалей СРСР, голова зразкового колгоспу ім. Щорса Бобринецького району; Монашок Микола Дмитрович – Генеральний директор приватної агрофірми «МЮННТ» і ТОВ «Прогрес» Новгородківського ра-

йону, заслужений працівник сільськогосподарства; Доля Микола Миколайович – доктор сільськогосподарських наук, професор кафедри інтегрованого захисту та карантину рослин НУБІП; Шевченко Жанна Петрівна – доцент кафедри захисту рослин Уманського державного аграрного університету; Ключ Василь Семенович – викладач Інституту післядипломної освіти НУБІП, професор, почесний академік НААНУ; Сегеда Віктор Прокопович – доктор сільськогосподарських наук Уманського державного аграрного університету; Білоконенко Олександр Йосипович – доктор сільськогосподарських наук.

Понад 30 випускників технікуму захистили кандидатські дисертації та працюють в наукових закладах держави.

Школа підвищення кваліфікації із захисту рослин працювала з 1977 до 1980 рр. Перепідготовку пройшли 320 осіб з усіх областей України.

1960 року в технікумі відкрито заочне відділення. За цей період підготовлено без відриву від виробництва близько 3000 спеціалістів сільськогосподарства.

У 1990 р. колектив технікуму очолив Василь Михайлович Давигора. За час його керівництва навчальний заклад виріс матеріально та інтелектуально, завершено реформування системних підходів до навчання. Розпочато активне впровадження Європейської Болонської інтеграції, адаптації викладачів та студентів до умов ринкової економіки.

Нині технікум має 22 академічних групи, в яких навчається 455 студентів денної форми навчання, 165 – заочної за спеціальностями «Виробництво і переробка продукції рослинництва», «Землепорядкування», «Організація виробництва». Сучасний навчальний та лабораторний корпуси мають добре

обладнані 43 кабінети та лабораторії для проведення теоретичних і практичних занять. Функціонує три повних кабінети з основ інформатики та комп'ютерної техніки. Навчально-виховний процес забезпечують 58 викладачів з відповідною вищою освітою, 7 лаборантів та 8 майстрів виробничого навчання.

Навчальний заклад має бібліотеку з книжковим фондом близько 40 тис. примірників і читальним залом на 60 місць, актову залу на 270 місць та їдальню на 220 осіб.

Практичні навички студенти набувають під час проходження практики в навчальному господарстві технікуму, яке нараховує 488 га земельних угідь.

Технікум щорічно випускає 180–200 спеціалістів, а за весь період діяльності підготував понад 20 тис. фахівців. Багато викладачів технікуму є його випускниками. Це Коновальчук С.Г. – заступник директора з навчальної роботи, Стельмах А.А. – викладач (в минулому завідувач агрономічним відділенням), викладачі В.М. Бабіно, В.І. Андреев, І.В. Гольша, Я.М. Заїка, Т.Г. Бондаревська, І.М. Протасова, Н.В. Неклеса, І.П. Прокопенко, Л.В. Решетілова.

Добру славу завоювали спортсмени технікуму, колектив яких очолював старший викладач фізвиховання Цвіркун І.П. Зараз рада колективу фізкультури навчального закладу на чолі з Моровичем А.О. докладає максимум зусиль, спрямованих на оздоровлення студентів, підготовку спортсменів високого класу. Працюють спортивні секції: легка атлетика, настільний теніс, пауерліфтинг, футбол, волейбол, шашки, шахмати, секція гирьового спорту, яку очолює викладач допризовної підготовки, старший тренер збірної області, майстер спорту України Гольша І.В. Під його керівництвом студенти Бобринецького технікуму ім. В. Порика Білоцерківського НАУ – семиразові переможці Всеукраїнської спартакіади студентів ВНЗ І–ІІ рівнів акредитації з гирьового спорту. За роки роботи секції гирьового спорту підготовлено 15 майстрів спорту України, більше 30 кандидатів у майстри спорту.

Колектив фізкультури двічі занесений на районну Дошку пошани. В обласних спартакіадах серед середніх спеціальних навчальних закладів технікум щорічно входить до призової трійки, а в районних спартакіадах завжди виходить переможцем. Більшість збірних команд району формується з атлетів технікуму.

Педагогічний колектив дбає не лише про якісну підготовку студентів як спеціалістів, а й про духовний та естетичний розвиток особистості, щоб вони були висококваліфікованими спеціалістами з високою людською мораллю.

З цією метою в навчальному закладі працюють найрізноманітніші предметні гуртки, клуби за інтересами, аматорські об'єднання («Вишиванка»), творчі аматорські колективи.

З 1978 р. в технікумі плідно працює жіночий вокальний ансамбль «Червона калина». Засновником цього прекрасного творчого колективу був Димченко Володимир Іванович, а його справу продовжила Галина Соколова, яка і керує цим колективом до сьогодні. Його учасниці – це викладачі і працівники навчального закладу, склад яких майже не змінився за весь цей період. У 1995 р. колективу було присвоєно звання «народний».

1980 року в технікумі було створено танцювальний колектив «Натхнення» під керівництвом Орленко Є.В. Весь цей час колектив досить плідно працює. Бере активну участь у технікумівських, районних заходах, у традиційних обласних оглядах-конкурсах «Весняні ритми», ім. П.Вірьського. Має грамоти, дипломи, цінні подарунки. В 2008 р. колективу присвоєно звання «народний».

З 1991 р. працює колектив солістів-вокалістів «Імідж». Його керівником і засновником є В. Прокопенко.

Такі колективи, як народний вокальний жіночий ансамбль «Червона калина», народний аматорський хореографічний колектив «Натхнення» та солісти колективу «Імідж» є постійними учасниками і



Підготовка студентів до занять у бібліотеці технікуму

призерами Всеукраїнського фестивалю художньої творчості серед колективів аграрних вищих навчальних закладів «Софіївські зорі», беруть участь у традиційних районних фестивалях «Співуча моя Україна», «Скарби степового краю».

Плідно працює драматичний гурток «Оберіг» – керівник Лавренюк Р.Ф. Він є активним учасником всіх заходів у технікумі, бере участь у районному та обласному святах «Театральна весна», «Вересневі самоцвіти».

Учасники гуртка «Вишиванка» організовують виставки своїх робіт у технікумівському музеї, беруть участь у районних і обласних виставках народних ремесел та побутового вжитку, а також у виготовленні районного рушника – оберегу, який буде зберігатись у районному музеї ім.Смоленчука.

У технікумі працює волонтерська група «Милосердя», яка допомагає ветеранам праці і війни, вкладачам-пенсіонерам.

Навчальний заклад має свої традиції: 19 грудня в день Святого Миколая члени Студентського парламенту організовують збір м'яких іграшок і передають їх у дитячий будинок м. Кіровоград, 17 листопада в День студента у технікумі традиційно проводиться День самоврядування.

Бобринецький технікум ім. В. Порика Білоцерківського національного аграрного університету – це потужний освітній, науковий та практичний центр, який забезпечує висококваліфікованими фахівцями аграрний сектор України та Кіровоградської області, зокрема. Зберігаючи власні традиції, примножуючи педагогічні надбання, вдосконалюючи матеріальну базу, наш навчальний заклад впевнено крокує до 90-ї річниці з часу свого заснування, яку ми зустрінемо зі сміливим поглядом у майбуття.

Золотоніський технікум ветеринарної медицини



Центральний корпус Золотоніського технікуму ветеринарної медицини

Золотоніський технікум ветеринарної медицини Білоцерківського національного аграрного університету – один із найстаріших та найвідоміших навчальних закладів, що зручно розташований в центрі міста.

Свою історію технікум розпочинає з 1898 року, коли Департаментом землеробства була створена “Золотоніська нижча сільськогосподарська школа I розряду імені статс-секретаря П.А. Столипіна”.

Перший навчальний корпус та допоміжні будинки були побудовані на землі, купленій земством у поміщика Кулічевського, що програв 70 десятин землі в карти.

Першим керуючим школи був Анцібор. Сільськогосподарська школа готувала спеціалістів під керівництвом і статутом, за-

твердженням головним управлінням землевпорядкування і землеробства від 31 серпня 1912 року.

У період з 1898 до 1917 рр. школа здійснила 18 випусків по 18–20 чоловік. Юнаки віком не менше 14 років здавали відповідні вступні екзамени. Строк навчання був 4 роки. Кількість учнів не перевищувала 100 осіб. За навчання кожен учень платив 25 карбованців у рік.

Кожному учню видавали книгу “Правила поведінки учнів Золотоніської сільськогосподарської школи”. Була встановлена форма одягу: чоботи, чорний піджак з петлицями, мідні гудзики із зображенням коси і грабель, головний убір – чорний кашкет із зеленою окантовкою та емблемою, парадний костюм – суконна гімнастерка і штани. У холодну пору року учні носили бобрикові свитки.



Центральний корпус технікуму в довоєнні роки

Розпорядок дня був таким: підйом по дзвінку о 7-й ранку; вихід у столову на молитву і на сніданок о 7³⁰; заняття з 8⁰⁰ до 13⁰⁰ години; молитва; обід і відпочинок – з 13⁰⁰ до 15⁰⁰ год (у години відпочинку учні знаходились в класах і в читальному залі. Спальні кімнати на день закривалися); практичні заняття, робота по господарству школи – з 15⁰⁰ – 19⁰⁰; молитва, вечеря і перекличка – з 19⁰⁰ до 19³⁰ год; самостійні заняття – з 19³⁰ до 23⁰⁰ год; сон – з 23 до 7-ї години ранку.

У літній період занять не було. Учні працювали в господарстві школи. Кожен з учнів повинен був за літній період зробити гербарій і колекцію комах. В святкові дні учні організовано під керівництвом чергового викладача відвідували церкву св. Миколая.

У навчальному плані сільськогосподарської школи були загальноосвітні дисципліни: закон Божий, російська мова, література, історія, географія, арифметика, геометрія; природничо-наукові: фізика, хімія, ботаніка, зоологія, біологія; спеціальні: землеробство, овочівництво, садівництво, ентомологія, фітопатологія, загальне тваринництво, домашнє тваринництво, технологія переробки продуктів сільського господарства, організація господарства.

Улітку і восени викладачі систематично організовували груповий обхід полів, городів, саду, квітників, парків і тваринницьких ферм. Вони зосереджували увагу учнів на відповідних об'єктах господарства, які заходи необхідно було вжити для покращення виробництва, що, коли і як потрібно робити щоб удосконалити господарство.

Чергування призначалось за алфавітом на тижневий строк. Чергування було на кухні, у їдальні, на полі, в саду, на овочевих грядках, у класах, бібліотеці і на тваринницьких фермах. Чергові повністю обслуговували свої ділянки, лише на кухні, в пекарні і пральні були відповідні працівники.

У кабінеті управляючого вечорами збирались керівники всіх підрозділів і під його керівництвом вирішувались найбільш актуальні питання на даний час роботи, складались відповідні плани, накази.

Спеціалістами і патріотами навчального закладу були А.С. Волощук – управляючий, викладачі – К.В. Волощук, В.І. Волков, І.А. Берзинь, П.С. Бутко, А.І. Меленевський, В.І. Рябов. Характерним для перших років існування сільськогосподарської школи було те, що вдосконалення у навчанні здійснювалось безпосередньо на робочих місцях. Волощук А.С. володів знаннями з багатьох галузей природознавства і сільського господарства.

Велику роль у вдосконаленні агроосвіти завжди відігравала бібліотека.

Зі спогадів випускника Золотоніської сільськогосподарської школи 1917 року професора Московської сільськогосподарської академії Копила Івана Пилиповича: «В бібліотеці була навчальна література по всіх дисциплінах, що вивчались, художня література, релігійна (біблія) та інша».

С.-г. школа до революції підготувала 350 агрономів нижчої кваліфікації. В 1920 році школа була реорганізована в технікум. Він зазнавав неодноразового перепрофілювання: середня сільськогосподарська профспілкова школа; рільництво; кормодобування; садогородництво; кролівництво; каучуківництво.

Усього до Великої Вітчизняної війни в технікумі підготовлено 1000 спеціалістів сільського господарства.

В період фашистської окупації вся навчальна та господарська база були знищені. У 1943 році вже було відновлено навчання за спеціальністю «агрономія», а в 1947 році відбудовано навчально-дослідне господарство під керівництвом Маленка Георгія Іпатійовича.

Багато випускників та співробітників полягли в боях за Батьківщину в часи Великої Вітчизняної війни. Пам'ять про них зберігає музей історії технікуму. Низький уклін викладачам – учасникам бойових дій: Альошину Борису



Золотоніська сільськогосподарська школа

Івановичу – в минулому директору технікуму, Гупалу Анатолію Панасовичу, Кельнеру Віктору Францовичу. Вічна пам'ять тим, кого вже немає: Серьогіну Афанасію Михайловичу, Максюті Ользі Федорівні, Культенку Михайлу Івановичу, Перетятко Павлу Остаповичу, Недільку Олексію Григорови-

чу, Фесаю Вадиму Іллічу, Варшавцю Федору Івановичу. Складними і важкими були етапи становлення нашого технікуму. Саме тоді народжувалися кращі традиції високої духовності студентів, приклади самовідданої праці викладачів та співробітників технікуму.



Науковці технікуму В.Ф. Колесніков та В.І. Альошин

Щі, пов'язані з економічною кризою в країні. В 2001 році за його ініціативою було відкрито спеціалізацію «Санітарія ветеринарної медицини».

1957 року навчальний корпус було переведено до нового приміщення з села Новодмитрівка до центру міста. У 1958 році було проведено перший набір студентів на навчання за спеціальністю «Ветеринарія». З цього ж року припинено набір студентів за спеціальністю «Агрономія».

Першими організаторами ветеринарного відділення були Колесніков В.Ф. (займав посаду директора з 1958 по 1962 рік) та Альошин В.І., який працював на посаді директора з 1962 до 1986 рр. В цей час значно зросла матеріально-технічна база навчального закладу. У 1968 році було проведено реконструкцію навчального корпусу з прибудованого приміщення з аудиторіями та спортивним залом. У 1987 році збудовано 5-поверховий гуртожиток на 220 місць.

До 1970 року в технікумі було заочне відділення зі спеціальності «Ветеринарія», яке підготувало 350 спеціалістів.

У 1986–2003 рр. колектив технікуму очолював Перетятко О.М. Нелегко довелось долати трудно-



Директор технікуму (1986–2003 рр.)
О.М. Перетятко



Директор технікуму (2005–2007 рр.)
П.О. Пузло



Директор технікуму (2007–донині)
Є.В. Лисенко

У 2005–2007 рр. на посаді директора технікуму працював Пузло П.О. Він посприяв відкриттю нового факультету технології виробництва і переробки продукції тваринництва.

У квітні 2006 року Золотоніський державний технікум ветеринарної медицини реорганізовано у Золотоніський технікум ветеринарної медицини Білоцерківського державного аграрного університету, його директором стала Лисенко Євдокія Василівна, яка разом з педагогами продовжує традиції старшого покоління. Навчальний заклад готує спеціалістів за фахами: «Фельдшер ветеринарної медицини» та «Технологія з виробництва і переробки продукції тваринництва». Нині у технікумі навчається 360 студентів. Висококваліфіковані викладачі спеціальних і загальноосвітніх дисциплін приділяють велику увагу не тільки підготовці спеціалістів-фахівців, але й формуванню людини – інтелігента, громадянина, патріота.

З покоління у покоління передають свій педагогічний досвід викладачі: Вакула Ольга Миколаївна, Гордєєва Марія Василівна, Харчук Валентина Іванівна та Московко Віра Василівна, Ляненко Анатолій Дмитрович та Ляненко Любов Миколаївна. У вирішенні питань педагогічної діяльності викладачі звертаються до ветеранів праці: Євтушевської Галини Іллівни, Солонець Лідії Кіндратівни, Стеценка Володимира Семеновича, Кельнера Віктора Францовича, Тищенко Галини Василівни, Ільчук Людмили Леонідівни, Гупала Анатолія Опанасовича, Петренко Любов Олексіївни, Александрової Тамари Степанівни.

За рейтингом технікум є одним з кращих в Україні.

Найважливішим у роботі керівника – Лисенко Є.В. є турбота про головного учасника навчально-виховного процесу – педагога. Увага до підвищення кваліфікації дає плідні результати в підвищенні якості навчання і виховання студентів. В технікумі навчально-виховний процес здійснюють 42 викладачі. Вони є постійними учасниками Республіканської виставки досвіду роботи педагогічних колективів навчальних закладів Міністерства аграрної політики України. Для набуття студентами необхідних умінь та навиків постійно проводиться навчальна практика, лабораторні та практичні заняття. Саме для цього створені всі умови в лабораторіях навчально-виробничої ветеринарної клініки.

До 2009 року очолював її досвідчений педагог Маштапа Микола Васильович – на той час він був заступник директора з навчально-виробничої роботи.

А з 2009 року роботою навчального господарства технікуму керує молода, енергійна та відповідальна людина – Кудря Олександр Іванович, який є заступником директора з навчально-виробничої роботи.

Під його керівництвом здійснюють свою роботу два лабораторних корпуси, в яких навчаються студенти із предметів: «Хірургія», «Внутрішні незаразні хвороби», «Епізоотологія», «Паразитологія», «Акушерство», «Годівля», «Фармакологія».

У навчальному господарстві технікуму знаходиться клініка з утримання піддослідних тварин: велика рогата худоба, свині, вівці, кролі. Територія навчального господарства містить 14 гектарів землі, з них 3,5 гектари – для вирощування кормів для тварин. Решта землі надається тимчасово в користування працівникам технікуму.



Досвідчений педагог технікуму
М.В. Маштапа



Навчальне господарство технікуму

У книжковому фонді бібліотеки зберігається література 30-х років ХХ ст. Є книги, видані вченими-ветеринарами у 50-х рр. ХХ ст. Садовським Н.В., Васильєвим А.В., Бочаровим І.А., Чубаром В.К., Таннерікіним М.С., Євграфовим А.Р., Шакаловим К.І., Поваженком І.О., Медведєвим І.Д., Каноровим Н.І., Плахотіним М.В.

Завідувачка бібліотеки Черновольцева Л.В. та бібліотекар Грицай В.І. займаються пошуковою роботою на тему “Забуті імена”. Це випускник технікуму 1917 року професор Московської сільськогос-

Щорічний набір на І курс становить 75 осіб з неповною середньою освітою і 100 осіб на базі повної середньої освіти.

Студенти технікуму забезпечуються гуртожитком, стипендією у встановленому розмірі та відповідно до якості навчання. В їх розпорядженні навчальний корпус з 12-ма лабораторіями та 15-ма кабінетами, 2 комп’ютерних класи.

До послуг студентів їдальня, спортзал, музей історії технікуму, бібліотека.

Загальна площа бібліотеки складає 145 м², читальна зала розрахована на 50 місць, книжковий фонд – 27 тис. примірників. Щорічно бібліотека обслуговує 1200 користувачів.

подарської академії Копил І.П., уродженець с. Бубнівська Слобідка Золотоніського району; Зорін І.Г. (1910–2002 рр.), які впродовж свого життя здійснювали організаційну й наукову роботу з профілактики і боротьби з хворобами тварин, зміцнювали мережу ветеринарно-санітарної служби сільського господарства.



Комп'ютерний клас технікуму



У бібліотеці технікуму

Бібліотека видає щороку близько 8500 бібліографічних довідок в режимі “запит – відповідь”, проводить Дні інформації, Дні фахівця.

При бібліотеці більше 20 років діє гурток художнього читання “Ліра”. Актуальність його в тому, що учасники висвітлюють важливі проблеми життя технікуму, працюючи в господарствах району пропагують книгу. Так у 2009 році був підготовлений і проведений вечір-реквієм “Голодомор 1932–1933 рр.”.

Колектив технікуму приділяє багато уваги професійній активізації студентів. Перш за все, шукає змістовні, цікаві форми роботи, які допомогли б студентам відчутти важливість та престижність обраної ними професії. Такими формами роботи є гурткові заняття, бінарні та семінарські заняття, конференції та заняття-конкурси.

Щорічно проводяться конкурси краси “Міс технікуму” та “Містер технікуму”, тематичні виховні заходи, приурочені “Голодомору” та річницям визволення міста, українські вечорниці.

Процес виховання у навчальному закладі доповнюється роботою студентів у гуртках. Великою популярністю користується студія бального танцю, вокальний ансамбль.

Гордістю навчального закладу є народний ансамбль “Дружба”, створений у 1968 році заслуженим вчителем Фесаєм Вадимом Іллічем.

Неодноразово учасники народно-етнографічного ансамблю «Дружба» були нагороджені за перші місця на конкурсі, зокрема, солісти ансамблю викладачі Дорошенко Марія Василівна, Пилипенко Світлана Василівна та Вергал Галина Романівна. Нині ансамбль продовжує свою роботу і є головною базою естетичного виховання студентів, вивчення національної культури.

У 2009 році на базі технікуму проводився відбірковий тур фестивалю художньої самодіяльності навчальних закладів, які входять у структуру БНАУ. Наш навчальний заклад брав участь і у гала-концерті.



Українські вечорниці



Народно-етнографічний ансамбль «Дружба»

мистецтва і культурної спадщини нашого народу. Свій досвід передає новому поколінню.

Багатий технікум і на відомих випускників, висококваліфікованих спеціалістів. Це Герой України, заслужений працівник сільського господарства Васильченко Микола Семенович; Жук Олександр Васильович — заступник голови Державного Комітету ветеринарної медицини України; Кирияченко Сергій Петрович — директор ТОВ «Русь» с. Гельмязів; Буркацький В.В. — Голова держадміністрації; Соколан Іван Миколайович — голова районної ради; Мельничук Петро Іванович — 1-й заступник голови держадміністрації; Вовк Віктор Юрійович — начальник управління ветеринарної медицини, головний державний інспектор ветеринарної медицини в Золотоніському районі; Бобков Петро Іванович — начальник Управління агропромислового розвитку в Золотоніському районі; Білик Руслан Іванович — викладач Київського національного аграрного університету.

Навчально-виховний процес здійснюють 40 викладачів та 8 лаборантів.



Гурток декоративно-прикладного мистецтва



Колектив Золотоніського технікуму ветеринарної медицини

Діяльність технікуму спрямована на досягнення основної мети — підготовку фахівців, формування творчої особистості з високим рівнем національної свідомості та духовної культури.

Козелецький технікум ветеринарної медицини



Центральний корпус Козелецького технікуму ветеринарної медицини

Один з найвідоміших в Україні і за її межами аграрний вищий навчальний заклад 1-го рівня акредитації, який знаходиться на околиці смт. Козелець на березі річки Остер на відстані 1,2 км від центру селища.

Започатковано цей навчальний заклад у 1925 році рішенням Наркомзему УРСР (архівна довідка від 17.02.1999 року №322 Державного архіву Чернігівської області) спочатку як сільськогосподарську профшколу з контингентом учнів 40 чоловік.

У 1931 році профшкола набуває статусу агрозоотехнікуму. Напружена й плідна праця колективу призупинилась лише в лихоліття війни з липня 1941 року до січня 1943 року.

Другим народженням навчального закладу вважається 1965 рік, коли був

побудований новий головний навчальний корпус на 600 навчальних місць.

Згідно з Наказом Міністерства сільськогосподарства України і продовольства від 29.09.1992 р. №103 «Про перейменування технікумів» Козелецький зооветеринарний технікум перейменовано в Козелецький технікум ветеринарної медицини. Згідно з наказом Міністерства аграрної політики України від 25.04.2006 р. № 210 Козелецький технікум ветеринарної медицини реорганізований у відокремлений структурний підрозділ Білоцерківського державного аграрного університету з окремими правами юридичної особи.

Технікум заснований на державній формі власності і підпорядкований Міністерству аграрної політики України. За час існування в його стінах підготовлено майже 9 тисяч спеціалістів: молодших зоотехніків, агрономів, зооветтехніків, бухгалтерів, товарознавців, ветеринарних фельдшерів, які своєю працею в колективних і державних с.-г. підприємствах, у мережі державної і відомчої служби здобули авторитет і визнання навчального закладу. Технікум пишається тим, що наші вихованці працюють в різних галузях народного господарства. Серед випускників є видатні вчені: член-кореспондент АН України професор Петро Олексійович Дмитренко, заслужений діяч Російської Федерації Віктор Євтихович Щуревський, професори: Аркадій Аркадійович Бойко, Микола Олександрович Неговський; доценти Олег Федосійович Петренко, Микола Кирилович Потоцький. Колектив пишається працею заслужених працівників сільськогосподарства: Уляни Притуп, Марії Демченко, Івана Мозолевського, Бориса Луцини, Миколи Силученка, Івана Сердюка. Відмінно себе зарекомендували випускники: Т.Н. Якименко, Л.І. Вишневський, Є.І. Тимошенко, Н.І. Халявко, В.Б.Ромаскевич, Є.Ф. Томін, В.Д. Кульбако. Навчально-виробнича база технікуму дозволяє проводити професійну підготовку за спеціальністю 5.11010101 "Ветеринарна медицина" освітньо-кваліфікаційного рівня "молодший спеціаліст". Обсяги підготовки відповідають проектній місткості та рівню санітарно-технічного благоустрою будівель.

Навчальна ферма налічує 67 голів лабораторних тварин 7 видів, у т.ч.: свині 30 гол., ВРХ 12 гол., коні 2 гол., вівці 6 гол., кролі 8 гол., собаки 5 гол., коти 4 гол. Автотракторний парк складається з 8 одиниць техніки, в т.ч.: 2 автобуси, 2 легковики, 3 вантажні автомобілі, 1 трактор, 1 комбайн. Загальна площа земель: 65,76 га, в т.ч.: сільськогосподарських угідь 48 га. Відповідно до рішення Державної акредитаційної комісії Міністерства освіти і науки України про результати ліцензування від 26.05.2010 р. протокол №83 технікум віднесений до вищих навчальних закладів 1 рівня акредитації, має право на здійснення освітньої діяльності, пов'язаної з наданням вищої освіти за вимогами освітньо-кваліфікаційного рівня молодших спеціалістів з таких спеціальностей: 5.11010101 «Ветеринарна медицина» – 125 осіб.

Студенти отримують кваліфікацію: фельдшер ветеринарної медицини та одночасно здобувають робочу професію – оператор штучного осіменіння тварин і птиці.

До послуг студентів: спортивні секції з 8 видів спорту, гуртки художньої самодіяльності, безкоштовне користування мережею «Інтернет».

Студенти технікуму мають можливість проходити стажуватися в країнах Західної Європи.

Підсобне господарство з тваринницькими приміщеннями, де утримуються лабораторні тварини, дозволяє проводити переважну більшість практичних занять і великий відсоток навчальної практики з ветеринарних і зоотехнічних дисциплін на високому рівні.

Очолює колектив Колесниченко Юрій Миколайович.

В технікумі працює 34 кваліфікованих викладача-педагога, більша половина яких має вищу кваліфікаційну категорію: Щуревський А.В., Омельченко В.П., Петрова Н.М., Колесниченко Ю.М., Соболев Т.В. – звання викладач-методист.

Концепція діяльності навчального закладу складена з урахуванням вимог регіону, відповідає вимогам підготовки спеціалістів для сільсько-господарських підприємств різних форм власності та погоджена з засновником.

Головним завданням над вирішенням якого працює педагогічний колектив, є не тільки підготовка спеціалістів-фахівців, але й формування людини-інтелігента, громадянина, патріота, творчої людини, якій належить плідно працювати над відродженням багатого українського села.

Колектив технікуму приділяє багато уваги професійній активізації студентів. Перш за все шукає цікаві, змістовні форми роботи, які допомогли б студентам побачити важливість та престижність обраної ними професії. Такими формами роботи є, наприклад, тематичні тижні дисциплін, які завершуються конкурсними професійними вечорами.

Колектив усвідомлює, що без зв'язку з попередніми поколіннями, без використання їх багатого життєвого, педагогічного досвіду, важко будувати свідомість молодого покоління. Тому з таким старанням створюється музей історії технікуму, підтримуються і розвиваються традиції.

Гордістю навчального закладу є танцювальний колектив "Дивертисмент", який останні три роки займає призові місця на Всеукраїнському фестивалі "Софіївські зорі".

Також у технікумі працюють фольклорно-етнографічний ансамбль "Берегиня", хоровий колектив викладачів та студентів, естрадно-молодіжний колектив, що є головною базою естетичного виховання студентів, знайомства молоді з народними традиціями, вивчення національної культури, засвоєння основ народної моралі та етики.

Виробничу практику студенти проходять на ДСП «Чайка» Козелецького району, СТОВ «Батьківщина» Срібнянського району, СТОВ «Калитянський бекон», фермерському господарстві «Вікторія» Бобровицького району, ТОВ «Укрзооветпромполстач» м. Київ, у районних лікарнях ветеринарної медицини Чернігівської, Київської та інших областей; міських лікарнях ветеринарної медицини міст Чернігова, Києва, Прилук, Ніжина, Броварів; лабораторії ветеринарно-санітарної експертизи, лабораторії державної ветеринарної медицини, приватних клініках дрібних тварин.

Більшість випускників за результатами олімпіади рекомендовані на навчання за ступеневою освітою у вищі навчальні заклади III – IV рівнів акредитації, інших направляють на роботу за державним розподілом в господарства або державну службу ветеринарної медицини.



Директор технікуму
Колесниченко Ю. М.

Компаніївський технікум ветеринарної медицини

Навчальний заклад із 75-річною історією був започаткований у далекому 1930 році в м. Новоукраїнці.

1961 року Постановою Кабміну УРСР були укрупнені райони, у тому числі й Компаніївський, який був віднесений до Бобринецького і Кіровоградського районів. У зв'язку з цим в районі звільнилося ряд адміністративних приміщень.

А тим часом Міністерство сільськогосподарства УРСР шукало поблизу надійного місця, куди можна було б перенести обладнання Новоукраїнського ветеринарного технікуму.

Новоукраїнський ветеринарний технікум був багатий традиціями, мав гарних і кваліфікованих викладачів, по всій Україні славився своїми випускниками. Проте там не було елементарних умов для навчання студентів. Приміщення технікуму знаходилися в аварійному стані. Тому з вересня 1963 року його переведено до Компаніївки.



**Центральний корпус Компаніївського технікуму
ветеринарної медицини**

зведений лише перший поверх). В таких умовах було тіснувато для 240 студентів. На той час ще були відсутні їдальня, клуб, гуртожиток, було пічне опалення. На десятиох викладачів припадало майже стільки ж кочегарів.

З транспорту на той час у розпорядженні був один кінь. Це була дійсно знаменита тварина, бо в історії технікуму відіграла немаловажну роль. Студенти піддослідних тварин тоді практично не мали. Тому справжньою знахідкою для них став саме він. Звали коня Буцефал. Був він темно-сірого кольору, дуже витривалий і працьовитий. Якби в Компаніївці була місцева книга рекордів, то його б занесли на одне з перших місць. На тварині не було «живого» місця, де б не практикувалися студенти робити уколи. Буцефал був і загальним улюбленцем. Частенько біля коня фотографувались, його часто малювали.

Учні вивчали майбутню професію на муляжах і плакатах, а також за картинками підручників. Про таку клініку, яка існує зараз, не доводилось тоді навіть мріяти. Навчання в технікумі тривало чотири роки. Велика кількість годин відводилась на практичні заняття. Базою для проходження практики були ферми місцевих колгоспів району, у першу чергу, спецгоспів імені Держинського – свинотоварна ферма, «Комуніст» – птахоферма, імені Петровського – вівцеферма, імені Тельмана – ферма по вирощуванню великої рогатої худоби.

Студентів було по дві групи на кожному курсі, по тридцять чоловік у кожній, на базі восьми класів. Також була одна спеціальна група на базі десяти класів. Ветеринарний технікум був повністю забезпечений кваліфікованими кадрами викладачів та лаборантів. Першим його директором став Балан Микола Іванович, який прибув на місце роботи із Немішаєвського базового веттехнікуму. Заступником директора працював Ряботін Петро Іванович, секретарем парторганізації – Скрипка Григорій Іванович, секретарем комітету комсомолу – Бафталовський Василь Володимирович.

Та дуже важко було працювати в часи тотальної політизації партійного та суспільного життя. Практично перший директор був звільнений з роботи за те, що не підкорився рішенням місцевої влади (не захотів виселити студентів із гуртожитку, що знаходився в приміщенні недобудованого райвиконкому). Для того щоб надати рішенням справедливий характер, Балану М.І. винесли сувору догану за те, що студентка II курсу вийшла заміж. До речі сказати, після цього Микола Іванович вигідно влаштувався головним ветеринарним лікарем на Київській ковбасній фабриці, отримавши житло в Києві. Згодом новим директором ветеринарного технікуму було призначено Панченка Михайла Миколайовича, який був переведений з Олександрійського зооветтехнікуму, де працював завідуючим виробничим навчанням.

Минуло небагато часу, всього три роки від цього призначення, і знову новини. Міністерство сільськогосподарства УРСР рекомендувало перевести Компаніївський веттехнікум до Олександрії. Яка була мотивація?

В технікумі не було учбового господарства, не всі студенти забезпечені гуртожитком та інше. Та обком і райком партії були категорично проти такого рішення. Студенти, які б навчалися в Олександрії, осідали б переважно в місті, а наші студенти, набувши гарну практику в колгоспах району, йшли працювати в сільську місцевість. Це була і культурна сила на селі.

Представники технікуму, зокрема, Бафталовський Василь Володимирович, їздили до керівника відділу пропаганди ЦК УРСР Кондуфора Ю.Ю. відстоювати позиції обкому і райкому партії щодо технікуму. І їм це вдалося. Після цього технікум почав працювати в нормальному навчальному режимі.

За чималий час свого існування технікум підготував більше трьох тисяч спеціалістів ветеринарної медицини. Завдяки їхній високій кваліфікації, професійному вмінню, добре ім'я нашого навчального закладу відоме в різних куточках України. Шлях, пройдений колективом технікуму, це нелегкий шлях становлення на початковому етапі роботи, це період відбудови в післявоєнні роки, це творчий пошук викладачів, адміністрації зі створення передумов кількісних та якісних змін навчального закладу. Зараз, коли ми переступили поріг III тисячоліття, успішно працювати на виробництві можуть і повинні тільки висококваліфіковані фахівці. Технікум готує фахівців за спеціальністю “Ветеринарна медицина”. Поряд з основною спеціальністю студенти здобувають робітничі професії: оператор штучного осіменіння, бджоляр, оператор комп'ютерного набору.

На сьогодні наш навчальний заклад має всі умови для підготовки спеціалістів, знавців ветеринарної справи. Навчальна база технікуму розташована у двох корпусах і включає 14 кабінетів та 16 лабораторій, які мають відповідне сучасне обладнання, унаочнення, наукову літературу. Є спортивний комплекс, машинно-тракторний парк.

Значна роль у підготовці майбутніх фельдшерів ветмедицини належить навчально-виробничій ветеринарній клініці, свинотоварному та молочнотоварному комплексам ВСК “Колос”, на базі яких вивчаються клінічні дисципліни, а також проводиться навчальна практика зі спеціальних дисциплін.

Велика заслуга в такому стрімкому розвитку навчального закладу нинішнього директора технікуму Гордієнка Григорія Миколайовича, який вже понад 20 років очолює колектив технікуму.

2005 року заклад виборов перше місце у конкурсі базового практичного навчання, адже ветлікар без практики подібний до людини без рук. Справжньою лабораторією творчості ветеринарних лікарів є навчально-виробнича клініка технікуму. Цей структурний підрозділ – зусилля багатьох недоспаних ночей та переживань керівника цього закладу і всього колективу. Натхнення праця та наполегливість, впевненість та віра в людей, як говорить Григорій Миколайович, здолали немало перешкод до поставленої мети – бачити навчальний заклад на висоті, гордитися отриманим, як досягненнями рідної дитини. Це не тільки приємно, але й дуже відповідально.

Відповідальність – то риса сильних духом людей, справжня чоловіча риса. Її у Григорія Миколайовича і побачив колишній директор технікуму Михайло Миколайович Панченко. Бо молодий ветлікар Гордієнко «підтягував» всі тили і куди б його поставили – завжди найкраще справлявся з дорученою справою. Насамперед, обладнав кабінет анатомії. З нині покійним Івашком Володимиром Івановичем знайшов спільну мову і той допоміг зробити ремонт та опалення кабінету. Саме тоді й помітили організаційну жилку в молодому викладачеві. Квасневський Володимир Михайлович, заступник начальника управління, вже давно агітував на керівну посаду. Роздумувати Гордієнку Г.М. довго не довелося, бо на другий день Пашалок М.К., секретар райкому, вручив «ключі» від посади. Так просто на словах і, навпаки, на ділі й почалися трудові будні нового директора ветеринарного технікуму.



Науково-педагогічний колектив технікуму

Колгосп імені Дзержинського того часу очолював заслужений працівник сільського господарства України Барахтій Віктор Іванович. Тож, Григорій Миколайович пішов з ним на діловий контакт. Разом зупинилися на варіанті створення колгоспу-технікуму. Саме тоді, з 1989 року, почалася епопея створення навчально-виробничої клініки. Постала проблема – знайти будівельну бригаду і започаткувати будівництво клініки. Сказано – зроблено. За літо клініку було збудовано.

З 2006 року наш навчальний заклад входить у структуру Білоцерківського національного аграрного університету. Завдяки такій співпраці випускники технікуму мають можливість навчатися в університеті за скороченим терміном.

До послуг студентів та співробітників мережа “Internet”. Викладачі і студенти можуть скористатися послугами ксерокопіювання.



Навчально-виробнича клініка технікуму

Значну роль у здобутті теоретичних знань відіграє бібліотека. Сьогодні до послуг студентів абонемент та читальна зала, затишок і охайність яких створюють необхідні умови для підготовки студентів до занять.

У нас немає байдужих до спорту. Спартакіади з футболу, волейболу, тенісу, гирьового спорту, шахів, пауерліфтингу, багатоборства крокують протягом усього навчального року. Колектив неодноразово завойовував призові місця на обласних та республіканських змаганнях.

Для організації дозвілля і відпочинку студентів у технікумі діють гуртки художньої самодіяльності: українського народного танцю, духового оркестру та вокально-інструментальний ансамбль.

Влітку студенти мають можливість відпочити на березі Чорного моря.

Студенти нашого навчального закладу мають всі можливості добре навчатись і прекрасно проводити свій вільний час, живуть цікавим і різноманітним життям.

А все ж головним і найціннішим скарбом нашого навчального закладу є викладацький склад, серед якого відмінники освіти України, старші викладачі, викладачі з досвідом практичної роботи. Досвід роботи кращих педагогів технікуму та технічна творчість студентів відмічена дипломами виставки навчально-методичного центру Міністерства аграрної політики України, грамотами Міністерства аграрної політики України.

Адміністрація та педагогічний колектив технікуму на чолі з його директором Гордієнком Г.М. спрямовують свою діяльність на формування освіченої, гармонійно розвиненої особистості, здатної до постійного оновлення наукових знань, професійної мобільності та швидкої адаптації до динамічних процесів у соціально-культурній сфері, галузях техніки і технології, системах управління та організації праці в умовах ринкової економіки.

Маслівський державний аграрний технікум ім. Прокопа Хомича Гаркавого

Технікум заснований у 1920 р., проводить підготовку молодших спеціалістів з 5 спеціальностей: виробництво і переробка продукції рослинництва; виробництво і переробка продукції тваринництва; організація і технологія ведення фермерського господарства; організація виробництва; фінанси і кредит.

З 1921 року розпочав свою діяльність Маслівський інститут селекції і насінництва ім. К. А. Тімірязєва, який функціонував 16 років і випустив близько 500 селекціонерів-насіннярів вищої кваліфікації (всього було 13 випусків). Після закриття інституту частина



Центральний корпус технікуму

студентів продовжила навчання в Харківському, а решта – в Одеському сільськогосподарських інститутах. З 1937 по 1941 рр. в с. Маслівка вести підготовку фахівців продовжував сільськогосподарський технікум, який відновив свою діяльність у 1946 році.

1972 року було організовано радгосп-технікум, який утворився на базі сільськогосподарського технікуму та колгоспу ім. XXII з'їзду КПРС.

У 2000 році радгосп-технікум було перейменовано у Маслівський державний аграрний технікум, а в 2005 році – у державний вищий навчальний заклад „Маслівський державний аграрний технікум ім. П.Х. Гаркавого”. Ім'я видатного вченого-селекціонера академіка Прокопа Хомича Гаркавого було присвоєно технікуму в 1987 році.

Навчальний заклад почав функціонувати у 1921 році на базі селянської гімназії в колишньому маєтку поміщика Трічеля, який зберіг від руйнації священник Іов Яровий. Видатним організатором і першим директором цього єдиного в країні спеціалізованого інституту з підготовки фахівців-селекціонерів, насіннярів, спеціалістів вищої кваліфікації з насінництва і контрольно-насінницької справи був Василь Іванович Іванов, який закінчив агрофак Київського політехнічного інституту, тому поїхав у Київ до свого учителя – професора Дмитра Костьовича Ларіонова. І не помилився, професор – Д.К.Ларіо-нов став провідною фігурою в інституті, об'єднавши весь професорсько-викладацький колектив і студентів з першого року існування інституту до останнього (1937) протягом 16 років.



Спортивні змагання студентів

Очолювали інститут після 5 років керівництва ним В.І. Іванова директори: В.І. Ячевський, М.П. Луковський, П.А. Коренєв та С.П. Орловський, але найбільше усім запам'ятався В.І. Іванов, який умів переконувати людей і заряджати своїм ентузіазмом, був оптимістом. Навіть у ті важкі роки В.І. Іванов і Д.К. Ларіонов домоглися виділення коштів на закупівлю обладнання, у тому числі за валюту за рублем (мікроскопи німецької фірми Цейс та ін.). В інституті працювали великі ентузіасти: професор А.С. Молостов, відомий генетик Л.М. Делоне, професор-хімік О.Р. Ветцер, ботанік – доцент В.У. Дирдовський, а також провідні вчені Миронівської дослідної станції – І.М. Єремєєв, (автор сорту пшениці Українка), С.А. Смірнов (фітопатологія), І.В. Ліндемман (ентомологія) та інші, які залишилися в пам'яті їх вихованців та історії.

Професора Д.К. Ларіонова, який викладав рослинництво, землеробство, насінництво та насіннезнавство, любили як викладачі, так і студенти, і називали його ласкаво “дед”. Директори часто мінялись, а Дмитро Костьович беріг інститут та створені в ньому сприятливий клімат і традиції.

В будинку були старовинні меблі, у вестибюлі висіли чучела тварин: орел, голова дикого кабана, оленячі роги. Парк-заповідник був збережений. Н.Д. Ларіонова, дочка професора Д.К. Ларіонова, яка закінчила агропрофшколу, а потім в 1934 році Маслівський інститут, співала: “Багато солов'їв говорило про те, що траву ніхто не топтав і не лазив по деревах. На старих липах і березах вздовж алеї “Онегінської” гніздилися щиглі, чижі, зяблики, а земля була вкрита високою травою і квітами – фіалками, первоцвітами, анемонами і конваліями. Ніхто не рвав квіти і не топтав. Ще в парку жили павичі.” Студенти любили територію інституту і берегли парк. Але, на жаль, у період війни німці підірвали будівлю, зазнав значних пошкоджень і парк. У 1925 році закінчив технікум відомий український письменник-публіцист, лауреат Державної премії ім. Т.Г. Шевченка – Олександр Степанович Левада, який у своїй “Повісті про ранній ранок”, згадуючи навчання в Маслівці, писав: “Знайте ж люди, що був це цвіт селянської трудової молоді, справжня еліта (це слово селекційне, і я почув його ще тоді), золоті розсипи талантів, пробуджених революцією і покликаних велінням часу до висот науки, до дії, до життя. І був у цьому, якщо хочете, голос епохи, дихання епохи, її неабиякий здобуток... Жили ми в невсипущій праці, повсякденних клопотах, але так дружно, що й праця та ставала якоюсь ніби крилатою, і клопотами веселими, і віяло навколо таким людським теплом, що душа моя розкривалася йому

назустріч, як квітка. І як же любив я тих людей! Навіть сам не думав, що можна так любити і що від того так празниково стає на душі. Всіх любив!” О.С. Левада вдруге відвідав свою альма-матір через 60 років. Його було прийнято почесним громадянином с. Маслівка.

Досі неперевершеним залишається доробок Маслівського інституту, який дав країні стільки відомих учених, видатних організаторів сільськогосподарського виробництва та висококваліфікованих спеціалістів. Із 500 випускників цього вузу 5 стали академіками: В.М. Ремесло, двічі Герой Соціалістичної Праці, лауреат Ленінської та Державної премій; П.Х. Гаркавий, Ф.Г. Кириченко, Герой Соціалістичної Праці, лауреати Ленінської та Державної премій (100-річчя П.Х.Гаркавого технікум відзначив у 2008 році), А.В. Пухальський, М.О. Ольшанський. Докторами наук стали: П.К. Шкварников, лауреат Державної премії С.Я. Краєвой, А.А. Краснюков, Ф.Є. Немлієнко, І.А. Коломієць, П.А. Лубенець та інші. Багато випускників захистили кандидатські дисертації, очолювали головні управління міністерств і відомств у Москві, Києві та інших республіках колишнього союзу, великі колективні господарства та інші сільськогосподарські підприємства, працювали на викладацькій роботі у вузах і технікумах.

Академік А.В. Пухальський, випускник 1932 року, подарував музею Маслівського технікуму свою книгу “Маслівський інститут селекції і насінництва – колыска видатних вчених і організаторів сільськогосподарського виробництва”, в якій цікаво і захоплююче, використовуючи свої архівні матеріали, розповів про титанічну працю колективу і студентства інституту за 16 років його діяльності.

Маслівський інститут не випадково називали навчальним комбінатом. Він мав відпрацьовану систему ступеневої освіти. Наприклад, в 1931-1932 роках навчались: в інституті – 192 особи, у технікумі – 130, в семи робітфаках (філіалах інституту у Богуславі, Кагарлику, Таращі, у селі Тхорівці) – 446, а всього 768 осіб.

Термін навчання на робфаці становив – 2 роки, в агропрофшколі – 3 роки, інституті – 4 роки.

Підтримував дружні зв’язки з Маслівським технікумом, випускник 1938 року. Господарство за 20 років його господарювання стало одним із найрентабельніших у Краснодарському краї, а колгосп став опорною базою Всесоюзного інституту економіки сільського господарства у СРСР.

Маслівський технікум і маслівчани гордяться своїм земляком П.В. Борисенком, Героєм Соціалістичної Праці, заслуженим агрономом України, який у 1939 році закінчив Маслівський інститут (останній рік – у Харкові) і 33 роки працював головним агрономом в місцевому господарстві, а всього віддав хліборобській ниві 42 роки.

Після закриття інституту технікум продовжував готувати агрономів до початку війни, а в повоєнні роки вів ще й підготовку техніків-механіків. Першим директором технікуму був С.М. Орловський, потім М.Т. Пироженко (1948–1949 рр.) О.І. Бетяр (1949–1955 рр.), І.Ф. Гаврилюк (1955–1956 рр.), А.М. Погребовський (1956–1963 рр.), М.О. Слинько (1963–1968 рр.). – до речі, Миколі Олексійовичу довелося доводити керівникам Міністерства сільського господарства необхідність збереження навчального закладу, оскільки стояло питання його закриття; О.І. Черниш (1968–1971 рр.), В.К. Сябрук (1971–1974 рр.), М.М. Підпригора (1974–1984 рр.). 15 років очолював господарство А.О. Глоба, 6 років – Р.О. Тимчук. Певний час директорами працювали Г.В. Долинюк та М.І. Запара. Нині технікум В.М. Коломієць.

Багато сил, знань, енергії віддали навчальному закладу учасники Великої Вітчизняної війни.

Слинько Микола Олексійович, ветеран війни та праці, колишній директор технікуму, який 45 років віддав педагогічній діяльності, 45 років був незмінним депутатом сільської ради, нині очолює раду ветеранів села Маслівка і є членом виконкому.

Шлапацький Г.І., учасник бойових дій, 42 роки був викладачем механізації і автоматизації сільськогосподарського виробництва, завідував лабораторіями технічних засобів навчання та сільськогосподарських машин. Навчав студентів працювати творчо, бо й сам подав більше 20 рацпропозицій. А ще він знається на бджільництві.

Костейчук Василь Петрович 40 років віддав педагогічній діяльності, ветеран війни та праці, відмінник середньої спеціальної освіти. Діючі моделі його вихованців неодноразово завойовували призові місця на виставках технічної творчості.

Всього в технікумі працює 60 викладачів, серед яких 19 осіб мають вищу категорію, із них 3 мають ще звання “викладач-методист”.

За 89 років своєї діяльності навчальний заклад підготував більше 12,5 тис. фахівців, які продовжують справу попередніх поколінь і є гордістю навчального закладу. Зокрема в Миронівському інституті пшениці працює більше 60 випускників технікуму, із них двоє отримали науковий ступінь кандидата сільськогосподарських наук. Це Л.А. Коломієць – випускниця агровідділення 1967 року, яка

пройшла шлях від лаборанта до завідувача лабораторії екологічної селекції, нагороджена срібною медаллю ВДНГ і Почесними грамотами Кабміну та Академії наук України.

Захистила кандидатську дисертацію також Куреня (Майданник) Катерина Миколаївна, випускниця 1947р., а з 1962р. – старший науковий співробітник МПП. Брала безпосередню участь у створенні таких сортів: Миронівська 808, Миронівська 264, Ювілейна, Іллічівка, а також є співавтором ще семи сортів озимої та ярої пшениці, кавалер ордена Трудового Червоного Прапора, нагороджена срібними та бронзовими медалями ВДНГ колишнього Союзу та України.

Гордістю навчального закладу є А.П. Ведмідь, випускниця 1957 року, Герой Соціалістичної Праці, кавалер ордена “Знак Пошани” та ордена Леніна, яка чверть віку очолювала СВК “Агрофірма Зоря” в с.Саливонки Васильківського району.

В нашому районі займають керівні посади та очолюють виробничі підрозділи близько 50 колишніх випускників технікуму.

Провідною спеціальністю в технікумі була і є агрономія. Диплом молодшого агронома отримали більше 6,7 тис. випускників. Нині очолює управління агропромислового розвитку Миронівської РДА В.А. Нікіфоров, випускник 1978 р.; заступником начальника управління довгий час працював В.О. Резніченко, випускник 1968 року; В.С. Коваль (Бондаренко), випускниця 1978 р., очолює Миронівську держнасінінспекцію; більше 20 років Генеральним директором ТОВ „Нафта–К” є випускник 1979 р. В.І. Хмельницький.

Одержали путівку в життя з Маслівського технікуму А.Т. Краснюков, директор ТОВ „Кип’ячка” та його дружина Катерина Кирилівна; Б.І. Одноволик, колишній директор райспоживспілки м. Миронівка; В.М. Стеценко, директор ППАФ „Сомкова долина”; Л.М. Криволап, начальник Переяслав-Хмельницької державної насінневої інспекції; М.Я. Пензай, заступник голови Бориспільської РДА; головні агрономи: В.М. Бреус (СТОВ „Яхні”), В.П. Сахно (ВАТ „Миронівська”), О.Р. Широкоступ, В.Ф. Беркут (СТВК „Кип’ячка”), О.В. Зленко (ПП „Коритищанське”), очолює фермерське господарство (с. Шубівка Кагарлицького району); Г.І. Синяк, випускниця 1974 року, вчитель біології Маслівської ЗОШ, відзначена знаком “Відмінник освіти України” та багато інших випускників агровідділення, які своєю старанною працею примножують багатства країни. Захистив докторську дисертацію випускник технікуму 1968 року Танчик С.П., завідувач кафедри землеробства НАУ.

З 1948 до 1958 рр. навчальний заклад підготував 458 техніків-механіків. Закінчив його в 1955 році кавалер ордена “Знак Пошани” Михайленко А.І., який 45 років присвятив викладанню технічних дисциплін. Зразковими є обладнаний ним автоклас, лабораторія з технічного огляду за транспортними засобами, клас правил дорожнього руху та безпеки. Зараз він готує водіїв категорії “В” та “С”. У цьому ж році закінчили технікум маслівчани П.І. Ткаченко, кавалер ордена Червоного Трудового Прапора, та Ф.Х. Шадура, кавалер ордена Леніна та Трудового Червоного Прапора, А.І. Свентозельський, А.М. Сільченко, М.Г. Федоров, П.М. Бурлет, а також М.С. Соломаха, В.Є. Маринко, І.А. Колісник, С.Д. Хишко, Ю.Ю. Костриця, В.М. Горбач.

1958 року закінчив це відділення Гейченко Г.Ф., колишній голова Миронівської районної держадміністрації та голова районної ради народних депутатів, який часто навідується в Маслівку, щиро спілкується з викладачами і студентами, усіляко їх підтримує. Завжди радо приїздить в технікум Кучерявий В.І., випускник 1955 року, кандидат фізико-математичних наук, фізик-теоретик, старший науковий співробітник Інституту теоретичної фізики (м. Київ).

З 1958 року технікум почав готувати зоотехніків. За цей період було підготовлено близько 3 тисяч фахівців. 20 років технікум готував зоотехніків-птахівників, дипломи отримали 1063 випускники. Враховуючи вимоги сьогодення та потреби сучасного сільськогосподарського виробництва спеціальність “Зоотехнія” набула нового статусу “Технологія виробництва та переробки продукції тваринництва”(з 2003 року). 360 випускників отримали дипломи зоотехніків зі спеціалізацією “Зооветеринарія”.

Серед випускників цього відділення В.І. Батура, Герой Соціалістичної Праці, Федоров В.В., заслужений зоотехнік України, кандидати сільськогосподарських наук В.А. Слупський, В.І. Гніденко, Н.В. Куновська.

Головними зоотехніками в нашому районі працюють А.С. Бурмака (с. Тулинці), О.М. Луценко (с. Вікторівка), М.В. Поберезніченко (підсобне господарство Миронівський ЗВКК), Л.К. Володько (с. Коритище), О.М. Іванцов (ДГ “Еліта). Є.Ю. Яшник працює головним ветлікарем ЗВКК, мають по 25 років стажу М.В. Бесараб та В.М. Руденко. Зоотехнік свиноферми ЗВКК В.П. Сукайло, випускник 1974 року, має загальний зоотехнічний стаж 32 роки. 35 років віддала зоотехнічній справі З.І. Гуріненко,

а також Г.І. Гайворонська – 10 років і 35 років секретарем технікуму. Працює директором Миронівського ринку більше 10 років Бесараб О.М., зоотехнік-птахівник випуску 1983 року.

1994 року розпочато підготовку фахівців зі спеціальності “Організація і технологія ведення фермерського господарства”, 1997 – зі спеціальності “Організація виробництва”, а в 2003 році – зі спеціальності “Фінанси”.

Технікум вже видав дипломи більше 500 організаторам виробництва, 250 фермерам і близько 150 спеціалістам з фінансів. Нині в навчальному закладі навчається 670 студентів, із них 360 – на денному і 320 – на заочному відділенні.

Олександрійський аграрний технікум



Корпус Олександрійського аграрного технікуму

чоловік. У вересні на I курс вступило 32 особи. В архівній довідці Олександрійського міського архіву говориться: «В 1928 році Олександрійський педагогічний технікум було переведено до м. Кременчука, а в його приміщенні у вересні 1929 року розпочав свою роботу Олександрійський сільськогосподарський технікум рільництва». У довідці Київського державного архіву значиться, що статус технікуму навчальний заклад отримав у 1930 році.

Першим директором технікуму став Корнієнко Олексій Павлович. На його долю випало формувати перший педагогічний колектив, згуртовувати учнівський, випускники тих років згадують як добре йому все це вдавалося.

Тернистою була доля Олексія Павловича. В 1937 році його направляють на курси «червоної професури» до міста Києва. Через два місяці навчання приїхав додому навідати дружину з маленькою донькою, а під час повернення на вокзалі був заарештований. Через 2 місяці відбувся суд, на якому було винесено вирок – 10 років позбавлення волі. Виявилось, коли він був у Києві, студенти випадково пошкодили портрет Сталіна, що висів у актовій залі, і щоб сховати сліди, спалили його. Це стало відомо відповідним органам, шукали винних, наляканий завгосп вказав на Корнієнка. Повернувся Олексій Павлович лише в 1945 році. Працював у ремісничому училищі вчителем математики та історії в середній школі № 2. Був повністю реабілітований, помер у 1953 році.

Історія Олександрійського технікуму почалася з будинку по вулиці Перекопській 79, що в місті Олександрія Кіровоградської області, в якому з 1903 року діяла чоловіча гімназія, де навчались хлопчики з різних повітів Херсонської губернії. В 1923 р. на другому поверсі будинку розташувався педагогічний технікум, а на першому – перша українська 7-річна загальноосвітня школа. З 1928 року перший поверх зайняла Олександрійська кооперативна професійна школа, яка незабаром була перейменована в агрономічну. Це було викликано тим, що в серпні з села Онуфріївки була переведена до м. Олександрії агрономічна школа з контингентом викладачів і учнів II курсу в кількості 16



Центральний корпус Олександрійського аграрного технікуму



**Перший директор технікуму
О.П. Корнієнко**

викладачами як Шликін П.Н. – викладач рослинництва. Петро Несторович був заступником директора, з перших днів окупації пішов на фронт, загинув у 1943 році. Л.І.Брославець – викладач захисту рослин, Варваркін В.М. – викладач механізації сільського господарства, Климович П. Г. – викладач овочівництва.

Потреби сільського господарства визначили профіль навчального закладу. Випускники, які навчалися в той напружений для країни час, пам'ятають, що технікум кілька разів змінював свій профіль з підготовки кадрів і називався по-різному: зерновий, технікум буряківництва, сільськогосподарський, а вже після війни: агролісомеліоративний, зооветеринарний, радгосп-технікум.

При технікумі до війни працювала однорічна агрошкола, до якої набирали досвідчених колгоспників з освітою 7 класів і готували з них агрономів-рільників.

Навчалися також так звані шеститисячники. Для молоді, яка працювала в колгоспі, організовували підготовчі курси, після закінчення яких вони складали іспити і вступали до технікуму. З часу свого заснування і до Великої Вітчизняної війни відбулося десять випусків, підготовлено для села близько 600 спеціалістів. З гордістю ми називаємо імена учнів тих років.

Навічно обезсмертив своє ім'я Жежеря Олександр Юхимович, який бойове хрещення отримав у боях за Кіровоградщину, під час форсування Південного Бугу і Дністра. В боях на Сандомирському плацдармі в серпні 1944 року відбив кілька контратак «королівських тигрів» з піхотою, але й сам був смертельно поранений. Указом Президії Верховної Ради Союзу РСР від 13 вересня 1944 року гвардії сержант Жежеря Олександр Юхимович посмертно удостоєний звання Героя Радянського Союзу.



Студент-герой О.П. Гаркуша

Доля Саші Гаркуші виявилася іншою. Закінчивши в 1939 році технікум, він хоробро бився на фронтах Великої Вітчизняної війни, а після поранення воював в партизанській бригаді «Железняк» на Гомельщині, став командиром партизанського загону. Загинув у кінці війни. Олександр Пилипович Гаркуша навічно занесений до списку студентської організації технікуму.

Пройшов шлях від агронома до полковника Кривенко Олексій Олександрович.

Тараненко Василь Павлович згадує, що випускники 1941 року складали іспити вже в той час, коли розпочалася війна, а в приміщенні технікуму йшла робота з переобладнання його під госпіталь для радянських воїнів.



**Директор технікуму
І.М. Кульчицький**

Чорні хмари фашизму на час перервали мирне життя радянських людей. Учні технікуму, викладачі на заклик Батьківщини, пішли на фронт, стали на захист Вітчизни. Хоробро билися на фронтах Великої Вітчизняної О.Я. Поліщук, О.М. Гой, Р.Я. Шевчук, С.М.Стороженко, Г.І. Дубовий, М.Д. Кукліч, А.О. Бабійчук, А.А. Афанасьєв, В.Г. Місюра, Х.П. Фесун, О.П. Петрик, Г.І. Обертас і багато інших випускників, викладачів технікуму. Навічно залишилися на фронтах війни 139 викладачів, працівників та студентів технікуму.

В період німецько-фашистської окупації приміщення технікуму було частково зруйноване, а обладнання повністю знищене. Тому можна собі уявити, в яких важких умовах починалась його відбудова. Першого вересня 1944 р., після оголошення набору, на навчання було зараховано 63 особи. Здебільшого це були дівчата і лише невелика кількість юнаків, яких війна зробила інвалідами.

Війна продовжувалася, тому для навчання не вистачало викладачів, не було елементарного: підручників, зошитів, олівців, зруйнованим був гуртожиток. Надзвичайно слабкою була навчально-матеріальна база для практичного навчання в післявоєнний період. Вона складалася зі 150 гектарів землі, трьох корів, трьох коней, чотирьох свиноматок і одного трактора. Поступово, самовідданою працею учнів і викладачів відбудовувалося господарство. Навіть в таких умовах педагогічний колектив готував кадри для сільського господарства.

У післявоєнні роки в технікум набирали на навчання 60 осіб, потім – 90, а з 1955 року – 120 осіб.

Йшов час. Міцніла навчально-матеріальна база, технікум ставав справжнім середнім спеціальним навчальним закладом і готував для країни техніків-агролісомеліораторів, що працювали в МТС, плодородсадниках, лукомеліоративних станціях, у колгоспах та радгоспах. Це була в той час унікальна професія, коли один спеціаліст поєднував у собі три спеціальності і міг працювати як в сільськогосподарській галузі, так і в лісівництві та меліоративних установах. Руками цих спеціалістів закладались поєззахисні лісосмуги на півдні, сході та в центральній частині України, що ставали перешкодами суховіям, пиловим бурям, підвищували вологість повітря. Саджали такі породи дерев, як дуб, граб, липа, в'яз, ільм, біла акація, клен гостролистий та інші. Студентами був закладений чудовий дендропарк на території навчального господарства технікуму. Посадковий матеріал завозили з Веселих Боконеньок, Бобринця, Знам'янки і Млієва. На околиці міста Олександрії посадили сосновий ліс, який і сьогодні має чудовий вигляд. Садили дерева у парку Шахтар, обсаджували лісосмугами поля учгоспу, брали участь в озелененні міста. Практичні заняття проводилися в плодородсадницьких господарствах і лісництвах, де студенти заготовляли насіння лісових культур, живці плодкових дерев, а деяким доручали виконувати такі складні операції як окуліровка.

Директором технікуму з 1947 до 1955 рр. був Володимир Олександрович Пігулович. За спогадами студентів це була надзвичайно допитлива, доброзичлива, весела людина, яка замінила багатьом студентам рідних батьків.

З 1956 до 1964 рр. директором технікуму був Русавський Андрій Петрович, а його дружина викладала хімію. Саме на його долю випало створення навчального господарства технікуму, була побудована нова молочнотоварна ферма, свиноферма, зерносклад, станція штучного осіменіння тварин, адміністративний корпус, в якому розміщувалася канцелярія та кімнати для чергових учнів. Створено племінне стадо корів. По вулиці Червоноармійській було побудовано гуртожиток для студентів на 72 місця.

У жовтні 1956 року в технікумі відкривається заочне відділення з підготовки молодших спеціалістів з агрономії та зоотехнії. Завідуючою відділенням була призначена Віра Мусіївна Крук, яка працювала на цій посаді 25 років – до виходу на пенсію. В той час у технікумі навчалося 400 учнів стаціонарного відділення і більше 250 – на заочному. Це була велика дружна сім'я. За 25 років заочне відділення технікуму підготувало і випустило 1572 спеціалісти. Це рядові працівники сільського господарства, бригадири, керуючі відділками, завідувачі ферм, агрономи, зоотехніки, ветсанітари, голови сільських рад.

Після Віри Мусіївни завідуючою заочним відділенням і понині працює Стенко Марія Яківна.

Починаючи з 70-х років у технікумі діяла 3-місячна школа підвищення кваліфікації для спеціалістів сільського господарства, якою завідували В.Г.Безпалько, Л.К.Петренко, та 6-місячні курси підготовки техніків штучного осіменіння сільськогосподарських тварин,



Завідувач заочного відділення
(1956 рік) В.М. Крук



Завідуюча заочним відділенням
(2009 рік) М.Я. Єтенко

якими завідував Шевчук Роман Якимович, готували операторів машинного доїння корів.

1964 року з призначенням новим директором технікуму Катерини Антонівни Устінової розпочинається новий етап у становленні технікуму, зміцненні його навчально-матеріальної бази, створенні умов для проживання учнів. Катерині Антонівні вдається згуртувати навколо себе педагогічний та учнівський колективи, надихнути їх на щоденну наполегливу працю. За вісім років перебування на посаді директора К. Устінова добудовує до головного корпусу технікуму два крила, що дало можливість збільшити кількість навчальних кабінетів і лабораторій. Будується і здається в дію 5-поверховий гуртожиток для студентів на 310 місць, розробляється технічна документація на гуртожиток № 2, а в гуртожитку по вул. Червоноармійській переобладнується 8 квартир під житло для викладачів та вносяться кошти на кооперативне будівництво ще 9 квартир для працівників закладу. Будується їдальня на 100 посадкових місць.

Чисельність студентів стаціонарного відділення перевищує 700 осіб. Студенти беруть активну участь у будівельних загонах. Так, у 1969 році

будівельний загін студентів технікуму, що працював на будівництві Побузького комбінату, за досягнуті успіхи був нагороджений грамотою ЦК ВЛКСМ, премією і поїздкою на відпочинок до Криму.

З яким захопленням згадують сьогодні ветерани-викладачі і колишні учні успіхи хорového колективу технікуму. В 1970 році вони зайняли II місце на Республіканському конкурсі серед середніх спеціальних навчальних закладів освіти. Отримали в подарунок баян і путівку на відпочинок.

Необхідність поліпшити якість практичної підготовки спеціалістів, готувати їх в умовах, близьких до виробництва, призвели до появи нових аграрних закладів освіти – радгоспів-технікумів. У лютому 1972 року Олександрійський зооветеринарний технікум об'єднується з колгоспом ім. XIX з'їзду КПРС.

Більшість лабораторно-практичних занять, навчальна практика проходились на власній виробничій базі. Період становлення був важким, потрібно було і викладачам, і студентам пристосуватися до нових умов праці, нових обсягів роботи. Адже господарство радгоспу-технікуму почало налічувати 6035 га землі, з них 4471 га ріллі.

Технічна база господарства налічувала 59 тракторів різних марок, 52 автомобілі, більше 30 комбайнів та інших сільськогосподарських машин. Для вивчення виробничих процесів у тваринництві налічувалося: ВРХ – 2600 голів, у тому числі корів – 1030, свиней – близько 2 тис. голів, птиці – 17 тис. голів. У 1961 році в технікумі було відкрито ветеринарне відділення. За цей час випущено велику кількість фахівців для сільського господарства, які працюють в різних установах ветеринарної медицини України, навчальних закладах, науково-дослідних інститутах, наприклад: начальником і заступником начальника управління ветеринарної медицини міста Олександрії працюють випускники В. М. Коновалов та В. М. Кір, В.М. Романко працює у ВАТ «Галактон» директором по сировині, начальником відділу ветсанекспертизи якості харчових продуктів Кам'янець-Подільського району Хмельницької області працює В. І. Бабійчук, а М.Я. Тишківський – заступник декана факультету ветеринарної медицини Білоцерківського національного аграрного університету.

З 1981 року Директором радгоспу-технікуму призначається Віктор Григорович Жаботенко. Це був період, коли Міністерство сільського господарства виділило кошти на проекти і будівництво будинку для працівників на 72 квартири, нового навчального корпусу на 620 місць, нового гуртожитку на 340 місць. Можна уявити скільки праці, енергії доклали працівники і студенти, щоб освоїти кошти, швидко і якісно завершити будівництво.

До 60-річчя технікуму була створена належна навчально-матеріальна база, забезпечені житлом всі працівники навчальної і виробничої частини. В.Г.Жаботенко дуже велику увагу приділяв виробничій сфері.

Заступником директора з навчальної роботи майже 20 років працював Собко М.Ф. З 1997 року колектив технікуму очолює В. М. Смалиус, який робить все для того, щоб зберегти землю в державній власності, щоб була власна практична база для підготовки спеціалістів.



Директор технікуму (1964 рік)
К.А. Устінова

Наказом Міністерства агропромислового комплексу України від 5 травня 1998 року № 137 заклад перейменовано у Олександрійський державний аграрний технікум, який став правонаступником Олександрійського радгоспу-технікуму.

У лютому 2006 року Кабінет Міністрів України нагороджує колектив Олександрійського державного аграрного технікуму Почесною Грамотою за вагомий внесок у забезпечення розвитку агропромислового комплексу та високий професіоналізм. У квітні 2006 року Олександрійський технікум стає структурним підрозділом Білоцерківського державного аграрного університету. Сьогодні технікум очолює О.І. Бодяко.



Директор технікуму О.І. Бодяко

За час існування в технікумі підготовлено близько 15 тисяч фахівців різних спеціальностей для аграрного сектору економіки. Основними напрямками діяльності технікуму є підготовка згідно з державним замовленням висококваліфікованих фахівців і виховання всебічно розвиненої особистості, виробництво, переробка та реалізація сільськогосподарської продукції. У навчально-виховному процесі беруть участь 40 викладачів, спеціалісти навчально-виробничого господарства, інших підприємств агропромислового комплексу та органів управління.

В технікумі створені, передбачені навчальним планом, кабінети та лабораторії, два комп'ютерних класи, клініка ветеринарної медицини, студентська навчально-виробнича ферма, колекційно-дослідне поле.

Навчально-дослідне господарство має близько трьох тисяч гектарів орної землі, основним видом вироблюваної сільськогосподарської продукції є зернові культури.

Технікум веде підготовку спеціалістів за чотирма спеціальностями: «Ветеринарна медицина»; «Організація і технологія ведення фермерського господарства»; «Виробництво і переробка продукції тваринництва»; «Бухгалтерський облік».

Виходячи з потреб сучасності, колектив Олександрійського технікуму Білоцерківського національного аграрного університету вбачає своє головне завдання в тому, щоб дати студентам міцні та якісні знання. Реалізація таких завдань у ході підготовки молодших спеціалістів можлива за спільної, плідної праці викладачів та студентської молоді.

Протягом 7 років, а саме з 2002 року, у технікумі готують спеціалістів бухгалтерського обліку на базі повної середньої освіти на денному відділенні, а з 2006 р. відкрито заочне відділення за спеціальністю „Бухгалтерський облік" теж на базі повної середньої освіти.

Для підготовки фахівців бухгалтерського обліку на сьогодні створені кабінети і лабораторії професійних дисциплін, а саме „Бухгалтерський облік і фінанси", „Статистика та економічний аналіз", „Інформатика та комп'ютерні техніки", „Інформаційні системи і технології в обліку", „Менеджмент", „Економіка підприємства”.

Для опанування спеціальними та професійними дисциплінами студенти забезпечені підручниками, методичними вказівками, робочими зошитами для проведення практичних занять і навчальних практик, звітами-щоденниками для переддипломної практики, бухгалтерськими документами, обліковими регістрами та сучасною комп'ютерною технікою.

На теоретичних і практичних заняттях студенти вчаться складати, приймати, перевіряти і обробляти бухгалтерські документи, здійснювати синтетичний і аналітичний облік, складати фінансову звітність, вести податковий облік як за ручної так і автоматизованої форм обліку, виконувати функції управління: планувати, аналізувати, координувати діяльність та приймати управлінські рішення.



Теоретична підготовка студентів до занять

Для узагальнення і закріплення знань з професійних дисциплін, розширення наукового світогляду, виховання поваги до обраної професії на відділенні проводиться виховна робота. Одним з таких заходів є проведення тижня бухгалтерських дисциплін, протягом якого студенти випускають газети, беруть участь в олімпіадах на кращого знавця дисциплін бухгалтерського циклу, в ігрових шоу, змагаються на ерудованість і кмітливість в KBK, а також організують вечори-зустрічі з випускниками – бухгалтерами. Ці зустрічі стали традиційними з року в рік, бо відділенню бухгалтерського обліку є ким пишатися і з кого брати приклад. За 7 років роботи бухгалтерського відділення випущено понад 140 молодших спеціалістів бухгалтерського обліку, з них 20 – на заочному відділенні.

Налагоджені прямі зв'язки з бухгалтерськими відділеннями Білоцерківського національного аграрного університету, Дніпропетровського ДАУ, Уманського аграрного НАУ, НУБПК України.

Викладачі циклової комісії бухгалтерських дисциплін Манько О.В., Євдокімова Т.І., Познаховський А.В., Коваль С.І., працюючи з першого дня роботи відділення, зробили все необхідне, щоб студенти-бухгалтери одержали якісні знання і уміння, проявили свої індивідуальні здібності і не тільки в оволодінні бухгалтерськими дисциплінами, а й у духовній сфері, спорті.

А рік тому в комісію прийшов молодий, але добре підготовлений викладач Діордіца Іван Миколайович, який приніс студентам нові інформаційні системи і технології в бухгалтерському обліку, свою енергію і заповзятість.

Всі ці роки існування бухгалтерської спеціальності незмінним головою циклової комісії професійних дисциплін, її організатором є Манько Олена Володимирівна. Вона змогла об'єднати навколо себе таких же працюючих, відданих своїй справі викладачів: Євдокімову Тамару Іванівну, Познаховського Анатолія Всеволодовича, Діордіцу Івана Миколайовича. З першого дня відкриття спеціальності працюють на відділенні Соловійова Т.І., Сагайдюк Т.Я., Торовик І.В., Білоус І.В., Чумак Л.І., Єтенко М.Я., Мелета А.М., Федоренко В.А., Грицов В.О.

Велику допомогу в підготовці спеціалістів бухгалтерського обліку надають бухгалтерські служби сільськогосподарських підприємств району.

З перших днів заснування навчального закладу студенти брали активну участь у спорті. Особливо великий внесок у розвиток фізичного загартовування студентів, у виховання в них високих моральних якостей вніс викладач Совенко Віктор Михайлович, який віддав цій справі все своє життя. Тривалий час керівником фізичного виховання працював випускник технікуму Володимир Іванович Максимук. У технікумі працювали гуртки: стрілецький (був свій тир), парашутний (проводився на базі льотної військової частини, що розташована через дорогу від технікуму), була своя велосипедна та лижна бази, орендувалися доріжки в басейні.

Щорічно всі випускники технікуму виконували норми ГПО і нагороджувалися значками, отримували звання інструктора та судді зі спорту. Багато вболівальників збирали і продовжують збирати спортивні вечори «Нумо дівчата» та «Нумо хлопці».

З 1992 року естафету своїх колег підхопив Віктор Анатолійович Федоренко. Команда легкоатлетів, яку він тренує, стала переможцем Всеукраїнських змагань з легкоатлетичного кросу в місті Мукачеві.

Нині в технікумі підібралася дружна команда викладачів фізичного виховання.

У загальноміській спартакіаді серед дев'яти вищих навчальних закладів команда технікуму впевнено посіла II місце, отримавши призові місця з усіх видів змагань.

У технікумі налагоджена тісна співпраця з міжрайонним центром соціальних служб для молоді, де працюють висококваліфіковані фахівці – психологи, юристи, соціальні педагоги.

Школою справжнього естетичного виховання є народний аматорський хор «Степівчанка», в якому щорічно бере участь більше двадцяти п'яти студентів. За останні десять років хоровий колектив брав участь у всіх обласних фестивалях «Калиновий спів» і був постійним дипломантом цього свята, брав участь у звітному концерті Кіровоградської області у Києві в Палаці культури «Україна», був учасником і дипломантом III Всеукраїнського фестивалю-конкурсу колективів народного хорового співу ім. Порфирія Демущького в Києві, брав активну участь у Всеукраїнському фестивалі аграрних закладів освіти «Софіївські зорі», був переможцем і дипломантом обласних та регіональних етапів цього конкурсу і тричі дипломантом заключних гала-концертів, які проходили в Умані.

Керує цим колективом заслужений працівник культури України Володимир Скляр, людина, яка надзвичайно віддана своїй справі.

Два роки в технікумі працює театральна студія, яка об'єднала навколо себе студентів, для яких сцена дала можливість проявити себе, самореалізуватися.



Хор на сцені Білоцерківського НАУ



Театральний колектив технікуму

Активно працює клуб «За здоровий спосіб життя», яким керує завідувача бібліотекою Верескун Тетяна Іванівна. Члени клубу неодноразово виступали на районній сцені і в селах району під час проведення профорієнтаційної роботи.

Два роки в гуртожитку активно працює клуб «Зелена аптека» під керівництвом викладача фармакології Марії Пантеліївни Дердюк. Упродовж восьми місяців студенти вивчають лікарські рослини, їх застосування, приготування, готують гербарії, а на заключному занятті – студенти кожної кімнати звітують про засвоєний матеріал, готують і дегустують приготовлені чаї, виступають з рефератами.

Вже традицією стало проведення конкурсу «Студент року...». Перший етап проводиться до Дня студента. Кожна група визначає свого кращого студента і представляє його, а вже на другому етапі журі конкурсу, членами якого є представники райдержадміністрації, центру соціальних служб для молоді, визначається кращий студент. Студентка року 2009 Косянчук Леся на регіональному етапі посіла друге місце.

Щороку проводяться конкурси «Кращий зі спеціальності бухгалтерських дисциплін», «...ветеринарних дисциплін» тощо, що дає можливість активізувати студентів до самостійного засвоєння додаткового матеріалу і покращення знань з предметів.

Технолого-економічний коледж БНАУ

На сьогодні коледж є одним із провідних навчальних закладів України. За матеріально-технічним, кадровим і методичним забезпеченням навчально-виховного процесу він входить до десятки кращих закладів Міністерства та має довгу і славу історію, що розпочалася ранньої осені 1944 року, коли на заході ще точилися жорстокі бої, а на звільненій від гітлерівських загарбників землі вже розгорталася відбудова народного господарства.

За рішенням Всесоюзного Комітету в справах Вищої школи при Раді Народних комісарів СРСР та Народного Комісаріату харчової промисловості СРСР від 22 вересня 1944 року був створений Білоцерківський сільськогосподарський технікум Наркомату харчової промисловості СРСР.

Навчальний рік в технікумі розпочався 17 листопада 1944 року за спеціальностями: «Ветеринарія», «Зоотехнія», «Агрономія». Першими студентами стали 132 юнаків та дівчат не тільки з України, але й з інших республік СРСР.

Технікум не мав своєї навчальної бази, заняття проходили в кабінетах та лабораторіях Білоцерківського сільськогосподарського інституту в другу зміну. Керівництво роботою технікуму здійснювали співробітники інституту. Ректор інституту Щербак А.Г. одночасно виконував функції директора технікуму. Практичне керівництво роботою технікуму здійснювали заступники директора – Гончарова З.П. (1944–1945 рр.) та Зюзько П.М. (1945–1948 рр.).



Центральний корпус технікуму

Зі студентами працювали висококваліфіковані спеціалісти, які одночасно були і викладачами Білоцерківського сільськогосподарського інституту. Латинську мову викладав професор Ляхніцький А.Г., хімію – доцент кафедри агрохімії Рябчук Д.І., доцент кафедри ботаніки Гродзінська В.П., асистент кафедри хірургії Козійчук О.Ю. та інші. У перші роки існування технікуму навчання проходило у надзвичайно складних умовах. Як згадують випускники того періоду М.Т. Руденко та Г.Є. Коломієць, для занять не було найнеобхіднішого – підручників, паперу, чорнила; студенти сиділи на лавках із неструганих дошок.

Після закінчення Великої Вітчизняної війни викладацький та студентський колективи поповнилися фронтовиками, демобілізованими із лав армії. Серед них і викладач фізики Бойко М.Д., трудова діяльність якого може слугувати зразком відданості обраній справі. В його трудовій книжці всього два записи – про зарахування на роботу у 1945 році та про звільнення із займаної посади у зв'язку із виходом на пенсію у 1977 році. Але і після виходу на заслужений відпочинок М.Д. Бойко не поривав зв'язки із технікумом. Він був частим гостем на різних заходах, одним з ініціаторів створення музею історії навчального закладу.

17 квітня 1945 року зареєстровано перший статут Білоцерківського сільськогосподарського технікуму за № 1416. 1947 року 104 випускники отримали дипломи спеціалістів, у тому числі 17 – з відзнакою. У 1946 році, після переходу Білоцерківського сільськогосподарського інституту у підпорядкування Міністерства вищої освіти СРСР, технікум був виділений у самостійний навчальний заклад – Білоцерківський сільськогосподарський технікум.

Із 1946 року технікум почав створювати власну навчально-матеріальну базу. Білоцерківська міська рада своїм рішенням від 24 вересня 1946 року передала технікуму для відбудови приміщення колишньої синагоги по вулиці Київській (зараз там знаходиться навчальний корпус № 1). Споруда, зведена у кінці XIX століття, була дуже пошкоджена у період боїв під час Великої Вітчизняної війни, і, крім того, її планування не давало можливості відновлення без докорінної перебудови. Тому авторська група архітекторів під керівництвом А. Медуна розробила проект реконструкції, який давав можливість пристосувати культову споруду для потреб навчального закладу. Реставрація будівлі проводилася із 1947 до 1950 рр. Студенти навчального закладу брали активну участь у відновлювальних роботах. У наказі від 25 червня 1947 року винесена подяка 10 випускникам за хорошу роботу під час відбудови. Серед них: М.М. Івашенко, М.М. Щербак, В.Ф. Собченко, Г.І. Новохацький, В.М. Остахович, П.П. Губрій, В.Р. Тихоступ, Ю.А. Нілець, М.О. Пруський, І.П. Ярмола. Учасник бойових дій під час Великої Вітчизняної війни, випускник ветеринарного відділення 1949 р., І.Г. Безпечний згадує: «Вчитися було важко, особливо в першому семестрі першого курсу. Окрім навчання, ми прибирали будівельне сміття на території міста, працювали на відбудові навчального корпусу №1. Кожен студент повинен був відпрацювати по двадцять годин щомісяця. Це був важкий, але цікавий час... Студенти завжди жили дружною сім'єю – і молоді хлопці, і дівчата, і ми – 25–30-річні «ветерани». Ми брали участь у різних гуртках художньої самодіяльності, навіть поставили п'єсу М.В. Гоголя «Одруження». Драматичним гуртком керував викладач російської мови і літератури Цехмейстрок Тимофій Омелянович.

1950–1951 навчальний рік був першим у власному приміщенні. Головний корпус набув нинішнього вигляду. В ньому розмістилося 15 класних кімнат та аудиторій, 4 навчальних кабінети, кілька кімнат адміністративно-побутового призначення, кімната громадських організацій, буфет і роздягальня та великий актовий зал на 250 місць.

З 15 жовтня 1946 і до 12 жовтня 1970 рр. директором технікуму працював Козійчук Олександр Юрійович – випускник Білоцерківського сільськогосподарського інституту. Талановитий викладач хірургії, він виховав сотні спеціалістів для сільськогосподарських підприємств Київщини та тодішнього Радянського Союзу. Десятки його випускників стали науковцями, зокрема кандидат ветеринарних наук, професор, завідувач кафедри ветсанекспертизи і патанатомії Микитюк П.В.; кандидат ветеринарних наук, доцент, заслужений працівник освіти України Бабак І.М.; кандидат ветеринарних наук, доцент кафедри епізоотології Ляшенко О.Т. та інші.

Під керівництвом О.Ю. Козійчука створена навчально-матеріальна база, формувалася педагогічний колектив, технікум перетворився на центр з підготовки і виховання молоді. Серед викладачів, які починали працювати в цей період, були: Бойко М.Д. (1945–1977 рр.), Миттюк М.П. (1946 – 1970 рр.), Прокопець К.С. (1946–1971 рр.), Парамуд Л.Х. (1949–1967 рр.), Саков Р.Г. (1950–1967 рр.), Кондрашов Ф.І. (1950–1970 рр.). Заступниками директора з навчальної роботи протягом 1948–1950 рр. були Друзька Андрій Андрійович, Лось Іван Євдокимович, Парамуд Лев Христофорович.

У 1948–1949 рр. одночасно з відбудовою головного корпусу на залишках фундаменту водолікарні була споруджена двоповерхова будівля – перший гуртожиток технікуму на 120 місць, побудований двоповерховий гуртожиток на 220 місць.

Із 1950 року на посаду заступника директора з навчальної роботи був призначений Кондрашов Федір Іванович, який до 1968 року формував та спрямовував навчальну роботу колективу студентів і викладачів у складних умовах формування спеціалізації підготовки студентів.

Із середини 50-х років ХХ ст. хоча й екстенсивним шляхом, йшло нарощування виробництва сільськогосподарської продукції. Водночас збільшувалася кількість переробних підприємств, для яких потрібно було готувати висококваліфікованих спеціалістів, у першу чергу, бухгалтерів та плановиків. З цією метою Міністерством харчової промисловості СРСР було прийняте рішення про підготовку у стінах технікуму у 1956–1957 навчальному році бухгалтерів та плановиків для підприємств харчової промисловості. Всього було підготовлено 1508 спеціалістів такого профілю.

У 1965 році технікум перейшов у підпорядкування Міністерства м'ясної та молочної промисловості СРСР, а 1967 року сільськогосподарський технікум був перейменований у технікум м'ясної та молочної промисловості. Перехід у підпорядкування іншого міністерства означав початок підготовки спеціалістів за новими спеціальностями. У цей період технікум готував спеціалістів за такими напрямками: «Технологія м'ясних і птахопродуктів», «Технологія молочних продуктів», «Устаткування підприємств молочної промисловості», «Планування підприємств молочної промисловості», «Ветеринарія». Це вимагало введення нових навчальних планів та програм, перепрофілювання багатьох викладачів, поповнення педагогічного колективу новими спеціалістами, які добре знали виробництво. У цей період студентів навчали висококваліфіковані спеціалісти: Вознесенська А.І., Бойко М.Д., Морева Л.Ф., Мороз А.А., Прокопець К.С., Войцицький С.В., Галашевська Л.І., Євдокимова Г.А., Сацкова Т.Г., Ямкач З.П. та багато інших.

Теплим словом згадає своїх викладачів випускниця 1959 року, технолог ВАТ «Росич» Ж. Соколовська: «Навчання в технікумі дало величезний заряд знань і бадьорості на все подальше життя. Завдяки нашим чудовим викладачам «гризли» ми науку як на лекціях, так і на практичних заняттях. З особливим трепетом згадуються уроки фізики, які проводили викладач «від Бога» Бойко М.Д., викладач хімії Морева Л.Ф., викладач фізичного виховання Кібкало С.М. – саме вона зробила з мене спортсменку-розрядницю з легкої атлетики».

У 1968–1984 рр. заступником директора з навчальної роботи була Василенко С.Г., яка підняла рівень навчальної роботи у технікумі та приклала максимальних зусиль для покращення його навчально-методичної бази.

1972 року був введений у дію новий корпус, де розташувалися навчально-виробничі майстерні із слюсарної і верстатної практики та 17 типових лабораторій і кабінетів. Великий внесок в обладнання та організацію їх роботи зробили директор технікуму того періоду Волинкін В.О. (1970–1978 рр.) та завідувач майстернями Ковалик Д.Ф. Викладачі Бас І.М., Лисенко О.К., Шкорубський В.В. першими створили кабінети на основі технічних засобів навчання.

Випускниця ветеринарного відділення 1976 року Н.Е. Корнієнко, у минулому – завідувачка ветеринарного відділення, з великою теплою згадає викладачів, які працювали у нашому навчальному закладі у

70–80-х роках ХХ ст.: Тарануху В.О. – викладача української літератури, щиро українку і романтика; вимогливу Ямкач З.П., яка навчала студентів епізоотології, та досвідченого спеціаліста Микитчик Н.Ф., викладача фармакології та ветсанекспертизи; викладачів суспільних дисциплін – Довбуш О.Д. та Василенко С.Г., які виховували у студентів почуття патріотизму та гордості за свою країну. Але з особливою любов'ю вона згадує О.П. Павловську, яка була «не тільки вчителем анатомії, але і вчителем життя. Своєю поведінкою, ерудицією, тактовністю вона виховувала в кожній студентці справжню жіночність».

Продовжив роботу з подальшого оснащення кабінетів і лабораторій та покращення соціально-побутових умов для студентів Клименко М.М., який обіймав посаду директора технікуму протягом 1978–1991 років. У 1986 році був введений у дію новий корпус гуртожитку на 200 місць по вулиці Курсовій. Таким чином, була вирішена проблема забезпечення житлом всіх студентів, які навчалися в технікумі.

У 1988 році технікум перейшов у підпорядкування Міністерства сільського господарства і продовольства УРСР в системі Держагропрому. На цей час підготовлено понад 12 тисяч спеціалістів для народного господарства – агрономів, зоотехніків, ветеринарних фельдшерів, плановиків, бухгалтерів, техніків-технологів, техніків-механіків. Їх підготовку забезпечували професіонали високого класу: Борзак В.Д., Луговська Н.М., Касян П.З., Діба О.М., Дука Н.М., Василевська Н.Т. та інші.

Із 1992 року директором технікуму є Лендрик Людмила Павлівна, яка вміло організовує колектив на вирішення важливих завдань з навчання і виховання молоді, сприяє згуртуванню педагогічного колективу, успішно вирішує питання розвитку та поповнення матеріально-технічної бази закладу відповідно до сучасних вимог. На сьогодні коледж має 4 навчальних корпуси, в яких розміщені сучасно оснащені кабінети та лабораторії.

1997 року Постановою Кабінету Міністрів України № 526 від 29 травня Білоцерківський технікум м'ясної і молочної промисловості ліквідовано і на його базі створений технікум м'ясної і молочної промисловості Білоцерківського державного аграрного університету.

20 липня 2004 року наказом № 262 Міністерства аграрної політики України технікум м'ясної і молочної промисловості Білоцерківського державного аграрного університету перейменовано на Технологіко-економічний коледж Білоцерківського державного аграрного університету.

У 2004 році введено в дію корпус, де розміщено бібліотеку з читальним залом, інформаційний центр, адміністративні приміщення.

Підготовка спеціалістів у коледжі здійснюється на п'яти відділеннях. Найстарішим відділенням коледжу є ветеринарне, яке за 65 років випустило понад 3 тис. спеціалістів. Із 1965 року підготовка фахівців проводиться за спеціалізацією «Санітарія ветеринарної медицини». Понад 13 років працював на посаді завідувача відділення відмінник освіти України Терещук В.А., нагороджений орденом «Знак пошани» та медаллю «Ветеран праці». Нині відділення очолює Зубрицька В.М. – випускниця технікуму.



**Директор технікуму
Лендрик Людмила Павлівна**



Заняття з англійської мови студентів коледжу



Заняття з дисципліни «Санітарія ветеринарної медицини»

Відділення пишається своїми викладачами-ветеранами, досвідченими педагогами, умілими наставниками молоді, які зробили вагомий внесок у розвиток відділення та коледжу: К.П. Павловською, К.С. Прокопеч., О.М. Рибачуком, Н.Ф. Микитчик, В.І. Бесарабом, Р.П. Авер'яною, Є.П. Гришко, Т.Ю. Федоренко, Н.Е. Корнієнко.

Гідне місце серед відділень коледжу займає технологічне відділення, відкрите у 1954 році. Першою стала спеціальність «Консервне виробництво», яка започаткувала інші технологічні спеціальності: 1962 рік – «Технологія молочних продуктів», 1992 рік – «Технологія м'яса і м'ясних виробів», спеціалізація «Технологія переробки та зберігання продуктів тваринництва, плодів та овочів», 2004 рік – «Зберігання, консервування та переробка плодів та овочів». Відділення очолює Старовойтова А.А. – випускниця технікуму. Навчально-виховний процес забезпечують 14 викладачів, серед яких викладачі-методисти, викладачі вищої категорії, магістри: Штика Л.І. – заступник директора з навчальної роботи, Кліщ В.Ю. – заступник директора з виробничої роботи, Дудник Л.А. – голова предметної комісії та інші.

У 1979 році набором двох груп студентів на базі неповної середньої освіти розпочало роботу холодильно-компресорного відділення. Випускники отримували направлення на переробні підприємства у всі куточки колишнього Радянського Союзу. Підготовку спеціалістів забезпечували викладачі Кли-



Практика у техніків-технологів

менко М.М., Бас І.М., Шкорубський В.В., Давиденко М.М., Соколова Г.О., Шипринський М.М., Ковалик Д.Ф., Чернишук В.А., Романенко М.П., Кібкало Г.М., Лазаренко М.М. Першим завідувачем відділення був Ворона М.А. Нині відділення очолює Рябченко Г.В.

На сьогодні підготовлено близько 2800 спеціалістів холодної галузі. Випускники працевлаштовуються на переробних підприємствах України, відкривають власну справу, мають можливість продовжувати подальше навчання в Одеській державній академії холоду, Національному університеті харчових технологій.

Нині підготовку спеціалістів-холодильщиків здійснюють викладачі-вете-

рани педагогічної праці, які мають високий творчий потенціал – Штика Л.І., Чалий. Т.А., Лисенко О.К., Ковашова Н.Г. Викладацький склад відділення постійно поповнюється молодими викладачами – випускниками коледжу. Це Гуртовенко Ю.О., Бадін О.М., Мидловець М.В., Бараненко М.М.

Гордістю відділення є гурток технічної творчості, яким керує Покотило Д.І. Експонати, виготовлені членами гуртка, уже багато років посідають перші місця на виставці педагогічного досвіду і творчості молоді Науково-методичного центру аграрної освіти Міністерства аграрної політики та продовольства України.

З 1997 року в коледжі відкрито економічне відділення, яке готує спеціалістів за спеціальностями: «Фінанси і кредит», «Комерційна діяльність», «Економіка підприємства», «Інформаційна діяльність підприємства». Першою його завідувачкою стала випускниця нашого навчального закладу 1966 року, викладач-методист, спеціаліст вищої категорії, відмінник аграрної освіти III ступеня Зайцева Н.І., яка очолювала його із 1998 року. Із 2006 року його очолює Харчишина О. М.

Нині на економічному відділенні навчається більше 300 студентів, а міцні теоретичні та практичні знання дають їм 30 викладачів, понад 50% яких – спеціалісти вищої категорії та викладачі-методисти: Матвієнко В.М., Зайцева Н.І., Гнедич В.І., Худякова Л.К., Чужа В.М. Не відстають від своїх наставників і молоді викладачі відділення Безпала О.В., Ларюшкіна Л.А., Угрюмова С.Л.

Одним з найстаріших відділень у коледжі є заочне відділення, відкрите в 1963 році. Воно готує спеціалістів за спеціальностями: «Зберігання, консервування та переробка м'яса», «Зберігання, консервування та переробка молока», «Комерційна діяльність», «Монтаж і обслуговування холодильно-компресорних машин і установок». На відділенні впроваджені чотири форми навчання: заочна за повним терміном, заочна за скороченим терміном, очно-заочна, екстернат.

Якісний рівень теоретичної і практичної підготовки фахівців забезпечували керівники відділення Кондрашов Ф.І. (1963–1966 рр.), В.С. Липкіна, яка обіймала посаду завідувачки із 1966 року; у 1980 році її естафету прийняла випускниця технікуму Недогон В.І. Із 2005 року очолювала відділення – випускниця нашого навчального закладу Зубрицька В.М., а з 2010 р. – випускниця технікуму Маменко М.О.

Щорічно до 60% випускників відділення продовжують ступеневе навчання в Білоцерківському національному аграрному університеті, Національному університеті харчових технологій, Одеській академії холоду.

Різномпланову і багатогранну виховну роботу в коледжі очолює заступник директора з виховної роботи Єрохіна Н.М. Педагогічний колектив особливу увагу надає всебічному розвитку творчих задатків особистості, вихованню громадянина-трудівника правової незалежності держави, господаря землі і власника долі з міцним здоров'ям і глибокими знаннями, що відповідають світовим стандартам.

У коледжі з 2000 року діє студентське самоврядування. Вищим його органом є студентський парламент.

Коледж є базовим з організації студентського самоврядування ВНЗ I-II рівнів акредитації Мінагрополітики України, яке представляють 13 навчальних закладів Київської та Черкаської областей.

З 2007 року в коледжі діє студентська соціальна служба, що опікується студентами, які потребують особливої уваги, а також організовує благодійні акції різних напрямків.

З метою розвитку індивідуальних здібностей студентів добре налагоджена система роботи з обдарованою молоддю. Це предметні гуртки, клуби за інтересами, гуртки аматорського мистецтва.

Гордістю коледжу є команда КВК «Титанік», заснована 1997 року – чотириразовий володар Кубку міського голови, неодноразовий переможець чемпіонату Київської області, дипломант фестивалю команди КВК серед аграрних вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації, володар «Малого кубку» Міністерства аграрної політики України, учасник «Центральної Ліги КВК».

У 2001 році в коледжі створений Студентський театр естрадної мініатюри, який очолює режисер Київського академічного музично-драматичного театру ім. Саксаганського Болховітіна. У 2008 році театр здобув звання «Народний аматорський театр».

Гордістю коледжу є також його випускники, які після закінчення вищих навчальних закладів та навчання в аспірантурі працюють у галузі науки. А наукова діяльність багатьох відомих випускників коледжу починалася саме у стінах рідного навчального закладу.

Випускниця коледжу, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, доктор технічних наук Г. П. Дмитровська згадує: «Найбільш яскравим продуктивним часом мого життя на початковому етапі були роки навчання у Білоцерківському технікумі м'ясної та молочної промисловості, який я закінчила у 1978 році. Моя дипломна робота була оцінена як творча і підштовхнула мене до подальшого навчання та більш ґрунтовного оволодіння професійними знаннями». З неменшою теплотою згадують роки навчання у коледжі доктор ветеринарних наук, професор В.Г. Скибіцький, доктор технічних наук О.М.Гавва, доктор гуманітарних наук, професор М.Я.Сацков, викладачі Білоцерківського національного аграрного університету: Бабак І.М., колишній декан ветеринарного факультету, директор Інституту ПВКСВМ; Микитюк П.В. – кандидат ветеринарних наук, професор, академік Української технологічної академії; Кошуба В.Ф. – кандидат сільськогосподарських наук, доцент; Ляшенко А.Т. – кандидат ветеринарних наук, доцент кафедри епізоотології; Войтенко О.О. – кандидат сільськогосподарських наук, доцент кафедри організації та управління; Колошиць М.Г. – доцент, колишній декан агрономічного факультету; Скибіцький В.Г. – асистент кафедри мікробіології НУБіП; Ткачук В.М. – кандидат сільськогосподарських наук, завідувач кафедри рослинництва; Кобилянська Тамара Миколаївна – захистила кандидатську дисертацію у БНАУ; Гавва А.Н. – доктор технічних наук Національного університету харчових технологій; Юзвак Микола Петрович – асистент Одеського медичного університету; Зінченко П.С. – кандидат сільськогосподарських наук, старший науковий співробітник Білоцерківської дослідно-селекційної станції.

Успішно працювали та працюють наші випускники у Національному університеті біоресурсів і природокористування України. Так, Томчук Віктор Анатолійович, кандидат біологічних наук, доцент кафедри біохімії, проректор НАУ із зарубіжних зв'язків та соціальних питань; Скибіцький Володимир Гурійович, доктор ветеринарних наук, професор НАУ, кандидат педагогічних наук, член вченої спеціалізованої ради Державного науково-контрольного інституту біотехнології та штамів мікроорганізмів МАП України, член експертної ради ВАК України. «Науковою роботою почав займатися ще в студентські роки в Академії, а основа для цього була закладена ще «у стінах дорогого моєму серцю Білоцерківського технікуму», – писав у своїх спогадах Володимир Гурійович.

Випускник 1957 року Лесик Петро Данилович після практичної роботи в господарствах, до виходу на пенсію у 2000 році у званні генерала ветеринарної служби, був начальником Управління ветеринарної медицини Київської міської державної адміністрації. Під час зустрічі з активом студентів Петро Данилович підкреслив, що любов до обраної спеціальності у нього з'явилася завдяки викладачу, педагогу від Бога Козійчуку Олександрю Юрійовичу.

На такій же посаді та у званні генерала ветеринарної служби завершив свій трудовий шлях випускник 1958 року Полянський Микола Гордійович начальником Запорізького обласного управління ветеринарної медицини.

Кандидат сільськогосподарських наук, випускник агрономічного відділення Мельниченко Андрій Степанович був головним агрономом дослідно-селекційної станції. Він понад 20 років працював у Всесоюзному НДІ цукрових буряків. У ювілейний рік 50-річчя технікуму Андрій Степанович залишив свої спогади, де відзначив: «Тож із великим задоволенням висловлюю свою глибоку вдячність усьому колективу за знання, за сумлінну працю педагогам, за виховання у нас любові до землі, до майбутньої спеціальності».

Акіньшина (Куценко) Галина Григорівна, випускниця 1958 року, після закінчення Всесоюзного заочного інституту харчової промисловості у м. Москва за спеціальністю «Технологія консервування» багато років пропрацювала завідувачкою лабораторії спеціальної харчової технології у Москві у Всесоюзному науково-дослідному інституті консервної промисловості та спеціальної технології. Свій трудовий шлях у згаданому вище закладі вона розпочала як молодший науковий співробітник і до виходу на заслужений відпочинок працювала заступником начальника відділу космічного харчування НДІ харчоконцентратної промисловості та спеціальної харчової технології. Цей заклад розробляв рецептуру продуктів харчування для космонавтів та виготовляв їх.

Випускники технікуму в різний час з успіхом працювали та працюють у сільськогосподарських підприємствах як України, так і країн ближнього зарубіжжя – Прибалтиці, Молдові, Росії. Наші випускники працювали та працюють на м'ясокомбінатах Поволжя, Уралу, Сибіру, Камчатки, Приморського краю. Так, у 70-х – на початку 90-х рр. обіймали посади ветеринарних лікарів Новосибірського м'ясокомбінату випускники Нечас В. та Нечас П.; Щербатюк М.В. працює ветлікарем Єнісейського м'ясокомбінату; А. Костенко – ветлікар Лісозаводського м'ясокомбінату Приморського краю; Мельничук Л. – ветлікар Бійської контори скотоімпорту та ін. У Томській області працював директором Кожевниківського міськмолкозаводу Яремчик Владислав Петрович.

Кіщенко-Сорочкіна-Фетко Ніна Миколаївна, випускниця 1959 року, понад сорок років працювала начальником зміни овочевого цеху консервного заводу «Жовтень» у Молдові. Нагороджена Атестатом Головного Комітету Виставки досягнень народного господарства МРСР за оволодіння передовою технологією.

Володимир Петрович Ляшинський, Галина Савівна Мандрика, Василь Тимофійович Тихоступ, Володимир Ульянович Черевко, Микола Іванович Батенко, Георгій Іванович Петренко, Іван Васильович Глеваський та багато інших в цей же період успішно трудилися в колгоспах та радгоспах у різних областях України.

Валентина Іванівна Копил (Міркіна) працювала на Київському м'ясокомбінаті інженером лабораторії. Нагороджена орденом Трудового Червоного Прапора, бронзовою медаллю ВДНГ СРСР за успіхи у розвитку народного господарства.

Коледж пишається знаними випускниками-раціоналізаторами – С. Черевком, начальником холодильного господарства ВАТ "Віта" м. Біла Церква; О. Синицею, головним спеціалістом з холодопостачання ТОВ «Поліс» м. Білої Церкви; І. Нагірняком, начальником пусконаладжувального управління «Чернівці-холод» та ін.

Балабуха Сергій Сергійович багато років пропрацював заступником Саливонківського цукрозаводу Васильківського району.

У зазначений період випускники коледжу успішно працювали і на підприємствах нашого міста. Серед них Кривенда Григорій Микитович – механік Білоцерківського молокозаводу, нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора; Е.В. Безверха (Мандрика) працювала на Білоцерківському консервному заводі із 1958 року завідувачкою лабораторії. Вона неодноразово нагороджувалася почесними грамотами. Як досвідчений спеціаліст була у закордонному відрядженні в Судані для надання допомоги в організації консервного виробництва овочів та фруктів.

Багато випускників нашого навчального закладу присвятили своє життя службі у лавах Збройних Сил та органів внутрішніх справ. Так, Ружевич Віктор Захарович служив у органах МВС Волинської області; Степанець П.А. – майор внутрішніх військ Харківської області, відмінник міліції, нагородже-

ний медалью «За бездоганну службу»; Кошарко В.В., завідувач першого відділення Московського юридичного інституту.

Тісний зв'язок випускників із рідним навчальним закладом не переривається навіть через багато років після його закінчення. Проводити щорічні зустрічі випускників в останню неділю травня, незалежно від обставин – одна з непохитних традицій технолого-економічного коледжу Білоцерківського НАУ. Тому наші випускники, де б вони не знаходилися, знають, що цього дня коледж чекає їх і без додаткових запрошень. Вони є бажаними гостями на цьому великому святі. Традиційно в ньому беруть участь не тільки викладачі, співробітники та студенти, але й батьки, опікуни, абітурієнти, які в ході свята відвідують музей, залишають свої записи у книзі почесних гостей, дарують пам'ятні подарунки і сувеніри.

Тульчинський технікум ветеринарної медицини

Свою історію веде з травня 1956 року, коли наказом Міністерства сільського господарства №344 від 16 травня 1956 року об'єднано два навчальних заклади: Тульчинську однорічну ветеринарну школу і Теплицький зоотехнічний технікум. Його матеріальною базою стали 260 гектарів землі, будинок однорічної ветеринарної школи із 6 класних кімнат, відбудований корпус партійної школи, спаленої фашистами під час відступу, невеличка кількість корів, коней, свиней, трактор, сівалка та 2 напівзруйнованих приміщення для утримання тварин.



Центральний корпус Тульчинського технікуму ветеринарної медицини

Директором новоорганізованого технікуму був призначений Руденко А.Ф., керуючим учгоспом – Стадніченко В.Г., він же й викладач зоотехнічних дисциплін. У рік заснування технікуму було прийнято 120 учнів. Через 3 роки до головного корпусу добудовано актовий зал на 270 місць, бібліотеку з читальним залом, споруджено 2 гуртожитки на 128 чоловік.

Серед тих, хто започаткував технікум були: С.Й. Корчинська, яка довгий час працювала ще в Тульчинській однорічній школі і більше 20 років збирала матеріали про декабристів, а в 1995 р. видала тетралогію про них; М.Ю. Мельник, Л.С. Пилипчук, С.А. Вікулов, Н.В. Шмагельська, В.П. Перчина, І.І. Маньковецький (працював у Німеччині); В.С. Ясенова, В.І. Ясеновий, Т.В. Гендзилевський, Г.С. Кривенко.



Директор технікуму (1961 рік)
В.М. Безсмертний

Близько 30 років працював заступником директора з навчальної роботи В.С. Світільников, заслужений вчитель України, член республіканської методичної комісії. Його дружина Д.А. Дяченко – вчитель-методист.

Понад 20 років був на посаді заступника з виробничого навчання К.М. Головінський – випускник першого випуску технікуму.

У квітні 1961 року на посаду директора призначено Безсмертного В.М., який пропрацював на цій посаді більше 40 років, під його керівництвом навчальний заклад розширювався, зміцнювалася його матеріальна база.

Трудова діяльність директора технікуму відзначена орденом Дружби народів та медалями. Йому в 1997 р. присвоєне почесне звання «Заслужений працівник сільського господарства України», у його творчому доробку 46 предметних праць. За працю «Гігієна з основами ветеринарії» він отримав звання лауреата міжнародної премії "Дружба". У 1995 р. став кандидатом, а в 1999 р. – доктором ветеринарних наук.

Майже третина викладачів технікуму – це колишні його випускники, зокрема А.М. Кислий, який понад 20 років працює заступником директора з навчальної роботи, В.К. Пустовіт, П.О. Вашук, С.В. Грабенко, І.Г. Фомик, А.А. Іващенко, О.М. Джуринський, В.М. Мельник, Ю.Д. Храновський.

За короткий строк були збудовані 2 п'ятиповерхових гуртожитки на 220 місць кожний, спортивний комплекс з стадіоном, залами: ігровим, для боротьби та важкої атлетики, побудовано 2 житлових будинки на 24 квартири. Свій вклад в розбудову технікуму вніс також директор Давиденко Б.Г. з 1968 до 1970 рр.

1995 року технікуму передано військове містечко площею 14,7га та 25000 м² будівель. Тут створено навчальний корпус на 32 кабінети і лабораторії, навчально-виробничу клініку ветеринарної медицини з трьома манежами площею 309 м² на 25 місць для дрібної рогатої худоби, свиней і лабораторних тварин, актову залу, їдальню на 350 місць, гуртожиток, військово-спортивний комплекс, бібліотеку з 60000 книжковим фондом, що забезпечує студентів підручниками та посібниками із загальноосвітніх дисциплін та спеціальних предметів, є читальний зал на 150 місць і книгосховище.

З 1997 року технікум є структурним підрозділом Вінницького державного аграрного університету.

Співпраця з університетом дала можливість удосконалити зміст навчальних програм, постійно підвищувати кваліфікацію викладачів на споріднених кафедрах, створити вищий імідж технікуму, зацікавити молодь до вступу на навчання.

Педагогічний колектив технікуму нараховує 54 викладачі. Серед них: заслужених вчителів України – 1; викладачів-методистів – 7; старших викладачів – 7; відмінників освіти України – 7; мають вищу категорію – 34.

2002 року в технікумі відкрито нове відділення з підготовки спеціалістів бухгалтерського обліку. За короткий час створено й обладнано всі кабінети і лабораторії цього відділення, комп'ютерні класи обладнані сучасними пакетами прикладних та навчальних програм, які дозволяють майбутнім фахівцям набувати необхідні професійні навички. В кабінетах та лабораторіях технікуму одночасно навчається близько 500 студентів.

За роки існування навчального закладу його закінчили близько 9 тисяч таких спеціалістів. Серед них відомі імена науковців, що є гордістю навчального закладу: Ф.М. Кирилюк – віце-президент Академії суспільних наук України, доктор, професор, завідувач кафедри; М.І. Скічко – доктор ветеринарних наук, директор Щолківського біокомбінату Московської області; В.К. Позур – доктор біологічних наук, заступник декана біологічного факультету Національного університету ім. Т.Г. Шевченка;



Директор технікуму
М.І. Моркляк

Б.В. Криштофорова – доктор ветеринарних наук, професор, завідувачка кафедри сільськогосподарських тварин Кримського державного аграрного університету; В.В. Власенко – академік Академії медичних наук України, професор, завідувач кафедри мікробіології Вінницького національного аграрного університету; В.Л. Базилян – кандидат біологічних наук, зав. лабораторією Одеського державного аграрного університету; В.Т. Міщишин – доцент кафедри хірургії ветеринарної медицини, кандидат ветеринарних наук НУБІП; Г.О. Щуревич – директор Інституту післядипломної освіти керівників і спеціалістів ветеринарної медицини, кандидат ветеринарних наук, доцент Білоцерківського національного аграрного університету.

В минулому випускник, а нині директор технікуму Моркляк Михайло Іванович – людина талановита, невтомна у праці, є прикладом сумлінного служіння справі активної громадянської позиції, прикладом утвердження доброти і людяності, правди і віри у справедливість, у світле майбутнє України. З ініціативи Михайла Івановича в технікумі розпочато підготовку студентів зі спеціальностей: „Лабораторна справа” та „Бухгалтерський облік”.

У навчальному закладі створені відповідні умови для навчання і відпочинку студентів, що особливо приваблює сюди молодь. В технікумі працюють хореографічний та драматичний гуртки, два молодіжних ансамблі сучасної пісні „Зорепад” і „Козаченьки”, який два роки поспіль стає переможцем обласного фестивалю „Софіївські зорі”, є учасником Всеукраїнських фестивалів. Понад 10 років працює студентський аматорський народний хор, в якому беруть участь понад 60 студентів.



Хореографічний гурток технікуму



Драматичний гурток технікуму

Життя в технікумі багатогранне і змістовне. Випусників з дипломами технікуму сьогодні можна зустріти в різних куточках країни. Вони гідно несуть почесне звання працівників ветеринарної медицини. А їм на зміну прийшли десятки юнаків і дівчат, які вибрали найгуманнішу професію на землі. Є впевненість, що з них, як і з їх попередників, виростуть гарні фахівці своєї справи, тому що, як мовиться, славному роду нема переводу!

З жовтня 2009 року Тульчинський технікум ветеринарної медицини переведено в структуру Білоцерківського НАУ, що сприяє здійсненню ступеневої підготовки спеціалістів.